

อ้างอิง

ปีที่ ๔๒ ฉบับที่ ๓ วัน พุธ พุศักราช - ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

WE COMMUNICATE
CREATE SHARE
MASS COMMUNICATION, CHIANG MAI UNIVERSITY

คดี ๕ นักวิชาการยังไม่คืบหน้า

คดีความอยู่ในชั้นอุทธรณ์ เพื่อรวบรวมหลักฐานและสำนวนคดีจากตำรวจ จึงเลื่อนการพิจารณาลงฟ้องไปวันที่ ๒๕ ธ.ค. ๒๕๖๐ หน้า ๔

โรงไฟฟ้าถ่านหินที่มาเลย์

ประเทศมาเลเซีย เป็นประเทศที่ใช้พลังงานจากถ่านหินเป็นหลักในการนำมาผลิตกระแสไฟฟ้าเนื่องจากว่าปริมาณก๊าซธรรมชาติในประเทศกำลังลดน้อยลง หน้า ๘

หญิงสาวผู้มอบโอกาส

นางสาวจ๋ามพอง ลายอู๋ หญิงสาวไทใหญ่ผู้ลุกขึ้นต่อสู้เพื่อสิทธิเด็กและสตรี ให้ได้รับความเท่าเทียมในความเป็นมนุษย์ อย่างเต็มความสามารถของเธอ หน้า ๖

นำเที่ยวดอยหลวงยังอ่วม เพิ่มโควตาไม่ช่วยแก้ปัญหาทัวร์ท้องถิ่น

รายงานโดย ปริญญา วิภาสกุลเด่น และ ณัฐพงศ์ ปันยศ

หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเชียงดาวอนุญาตให้ขึ้นดอยหลวงเพิ่มเป็น ๕ วันจากเดิมที่มีเพียง ๓ วัน เพื่อแก้ไขปัญหาที่กลุ่มทัวร์ท้องถิ่นร้องเรียนเกี่ยวกับ 'กฎระเบียบการขึ้นดอยหลวงเชียงดาว' เอื้อทัวร์ภายนอกทำให้ทัวร์ท้องถิ่นเสียเปรียบและไม่ได้โควตา...

ชมดอย: นักเรียนและนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาถ่ายภาพและถ่ายภาพประทับใจของดอยหลวงหลังจากเดินทางที่ขีดยอดได้ (ขอบคุณภาพจาก แสงระรินทร์ ฟองฤทธิ์)

เชียงดาวกลายเป็นหนึ่งในจุดหมายของนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบในธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยใช้เวลาเดินทาง ๑-๒ ชั่วโมงจากตัวเมืองเชียงใหม่ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่ ดอยหลวง ถ้ำเชียงดาว และน้ำตกศรีสังวาลย์ เป็นต้น โดยเฉพาะดอยหลวงที่รู้จักกัน...

จำนวนมาก วันที่ ๘ พ.ย. ๖๐ ณ ห้องประชุมที่ว่าการอำเภอเชียงดาว จ.เชียงใหม่ ผู้ประกอบการนำเที่ยวท้องถิ่นได้ร้องเรียนเกี่ยวกับกฎระเบียบการขึ้นดอยหลวงที่มีผู้เข้าร่วมจำนวน ๓๑ คน...

ป่าเชียงดาว เพื่อหาทางออก กลุ่มผู้ประกอบการนำเที่ยวดอยหลวงซึ่งเป็นคนท้องถิ่นเชียงดาวทั้งหมด แจ้งว่าได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนการจองโควตาและวันขึ้นดอยหลวง...

ช่วงวันที่ ๖-๑๕ ต.ค. ๖๐ ที่ผ่านมา ภายในระยะเวลาการจองที่สั้นนี้ทำให้หาลูกค้าไม่ทัน หรือลูกค้าติดต่อมาแล้วแต่เมื่อไหร่ไปจอง โควตาก็เต็มแล้ว แตกต่างจากปีก่อน ๆ...

อ่านต่อหน้า ๒

ภายในเล่ม

อ้างอิง Poll หน้า ๒

ไอ้ตะคุ คืออะไร? จากผู้ที่เคยส่งออกวัฒนธรรมไปทั่วโลก กำลังถูกแรงปะทะจากวัฒนธรรมบันเทิงเกาหลีที่กำลังเติบโต หน้า ๖

กล้วยไทยบุกตลาดโลก 'กล้วย' มีความสำคัญทางเศรษฐกิจทั้งการบริโภคภายในประเทศ และส่งออก หน้า ๑๑

เตรียมตัวให้พร้อม ก่อนออกไปวิ่ง ปัจจุบันผู้คนเริ่มกลับมาให้ความสนใจกับการดูแลสุขภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการวิ่ง หน้า ๑๔

WHAT WILL MATTER รุ่นยนต์ | สมอง | คน หน้า ๑๔

'ปากตางพม่า' ลดบุกรุกป่า นักอนุรักษ์หวั่น ชายของป่าแทนสินค้าเกษตร

เปิดตัวตลาด: ๘ พ.ย. ๖๐ เปิดตัวตลาด 'ปากตางพม่า' หมู่บ้านห้วยจะคำน อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ เป้าหมายลดการบุกรุกป่า

หัวหน้าโครงการฟื้นฟูสภาพป่าฯ แจงริเริ่มตลาดชุมชนปากตางพม่าเพื่อสร้างรายได้ให้ชาวบ้านหลังขุดคืนผืนป่าที่รุกใหม่ หลังปี ๒๕๕๕ คาดสำเร็จภายใน ๑-๒ ปี...

นักกิจกรรมLGBTชี้ ระเบียบมช.เข้าค่ายละเมิดสิทธิมนุษยชน

รายงานโดย ธัญวิวัฒน์ กาวิล ผู้หญิงข้ามเพศ ว่าที่บัณฑิต มช. ๕๒ แจงเหตุต้องการแต่งกายชุดตามเพศสภาพปัจจุบันเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร นักกิจกรรม LGBT ชี้การที่ มช. ไม่อนุญาต เข้าค่ายละเมิดสิทธิมนุษยชน ขณะที่ มช. ยังนิ่งเงียบไร้การชี้แจง

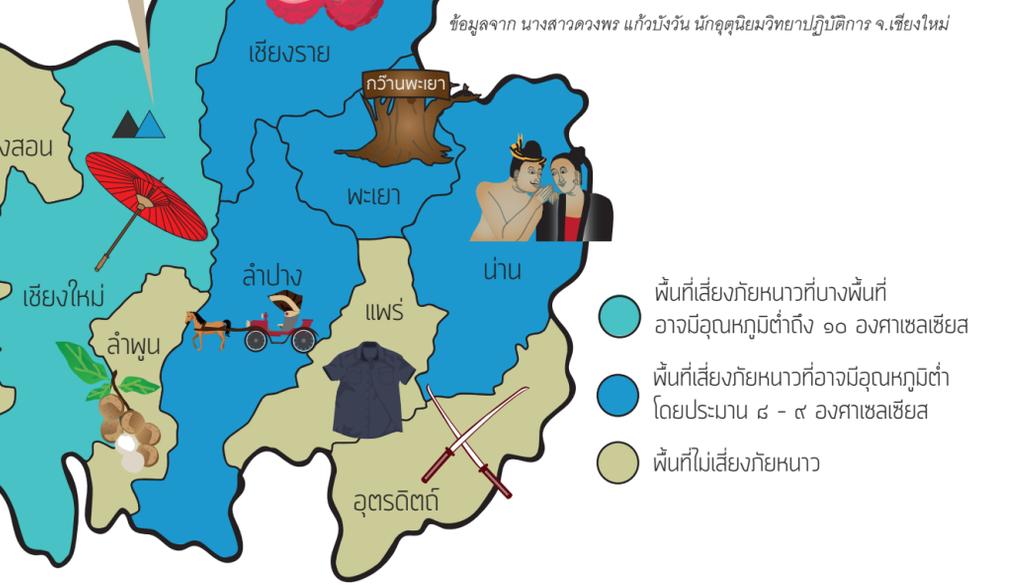
อ่านต่อหน้า ๒

ศร.เผยนโยบาย เพิ่มค่าตอบแทนพิเศษ แก่ครูที่สอนในพื้นที่ลำบาก

รายงานโดย พิษชานันท์ ไปแดน และ อลิน ธนยงพิบูล สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ขอให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทุกภาคส่วน เสนอรายชื่อหน่วยงานการศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาวะยากลำบาก...

อ่านต่อหน้า ๒

พื้นที่เสี่ยงภัยหนาว ประจำปี ๒๕๖๐

ข้อมูลจาก นางสาวดวงพร แก้วบึงวัน นักอุดมศึกษาปฏิบัติกร จ.เชียงใหม่

ดอยหลวง

ต่อจากหน้า ๑

“เราไม่มีคนพอ การจองของเราแค่ ๑ ชื่อจองได้ครั้งเดียว ส่วนคนอื่นข้างนอกเขาก็จ้างมาจองได้โควตาไปจนหมด เราไม่อยากจะกักโควตาไว้ มีลูกค้าเราก็คอยมาจอง” หนึ่งในผู้ประกอบการกล่าวในที่ประชุมเกี่ยวกับการจองโควตา

นายศรัทธา กุณทอง หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์ฯ ซึ่งแจงในที่ประชุม “ขอโทษทุกคนด้วยครับ ผมคิดได้ แต่มันช้าไปแล้ว เราจองหมดแล้ว” ยืนยันว่าโควตาของวันศุกร์เสาร์ และอาทิตย์นั้นเต็มหมดแล้วในขณะนี้ จึงได้ปรับเปลี่ยนกฎระเบียบการขึ้นดอยหลวงใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป โดยเพิ่มวันขึ้นดอยหลวงขึ้นดอยหลวงจากเดิม ๓ วันคือ วันศุกร์เสาร์ และอาทิตย์ เป็น ๕ วันคือวันจันทร์ พุธ ศุกร์ เสาร์ และอาทิตย์ ส่วนเรื่องการส่งเอกสารนั้นเดิมหนึ่งทริปต้องส่งทั้งหมดพร้อมกัน ๑๐ คนแต่ปรับให้เป็น ๖ คนได้ เพื่อความสะดวกของผู้ประกอบการท้องถิ่น แต่คงโควตาไว้ที่ ๑๐๐ คน เช่นเดิม และขอความร่วมมือผู้ประกอบการให้เพิ่มป้ายแจ้งเตือนสำหรับนักท่องเที่ยวให้

ชัดเจนโดยเฉพาะการตั้งขยับเรื่องเส้นทางเดินขึ้นนั้นขอให้ขึ้นเส้นทางเดินหน้าชัดและลงเส้นทางปางวัว หากจะขึ้นลงเส้นทางอื่นนอกจากนี้ให้ขออนุญาตที่เขตรักษาพันธุ์ฯ เป็นกรณีไป

หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์ฯ ซึ่งตั้งเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงว่า “เพื่อไม่ให้มีการจองยาวเพราะผู้ประกอบการแต่ละคนก็จะไปจับจองพื้นที่ของตัวเองหมดนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่นที่ขึ้นไปหลังก็ไม่มีที่อยู่” ปัจจัยอื่นคือความต้องการขึ้นดอยหลวงมากขึ้นทุก ๆ ปี ในช่วงที่ผ่านมาวันที่หลักของเราคือ การอนุรักษ์ โดยเฉพาะดอยหลวงซึ่งเป็นพื้นที่ที่เปราะบาง ชัดกับเป้าหมายหลักของนักท่องเที่ยวที่ขึ้นไปพิชิตมากกว่าศึกษารวมชาติ หากถูกเหยียบย่ำมากก็จะเสียหาย ซึ่งปีที่ผ่านมาทั้งปีนั้นมีจำนวนผู้ขึ้นดอยหลวงประมาณ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ คน

เรื่องการจองโควตาขึ้นดอยหลวงเพิ่มเติมของปีนี้นั้นขอทบทวนดูก่อนว่าจะประกาศได้เมื่อไหร่ เกรงว่าประกาศไปแล้วก็จะกระทบผู้ประกอบการท้องถิ่นเหมือนเดิมอีกเพราะวิธีการจองนั้นก็ใช้วิธีการโทรศัพท์เหมือนเดิม อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ตามจะประกาศ

แน่นอน หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์ฯ ทั้งท้ายนายนิคม พุทธา นักอนุรักษ์ผู้ก่อตั้งค่ายเยาวชนเชียงดาว เห็นด้วยกับการจำกัดจำนวนผู้ขึ้นดอยหลวง “ป่าเชียงดาวนั้นเป็นป่าต้นน้ำแม่ปิง ควรได้รับการดูแลให้มีการปนเปื้อนน้อยที่สุด เขียงใหม่เน้นเริ่มสร้างมา ๗๐๐ ปี แต่สายน้ำเหล่านี้มีมาเป็นล้าน ๆ ปี” ความโดดเด่นของเชียงดาวคือเทือกเขาที่ดกเมฆ ดักฝนได้ น้ำไหลลงมา เพื่อความมั่นคงด้านระบบนิเวศเราจะต้องรักษาป่าบนภูเขา น้ำจากดอยหลวงมิได้มีเพียงน้ำผิวดินเท่านั้น น้ำใต้ดินก็มีจำนวนมากเช่นกัน คนในภาคเหนือยังนิยมใช้น้ำใต้ดินกันอยู่ การจัดลำดับความสำคัญของเขตรักษาพันธุ์ฯเป้าหมายแรกคือการอนุรักษ์ ต่อมาคือการศึกษาคือ การท่องเที่ยวเป็นเป้าหมายสุดท้าย “ปรากฏว่าเราก่อนอนุรักษ์ได้บ้างไม่ได้บ้าง การศึกษาเราแทบจะไม่มีเลย การท่องเที่ยวกลับบูมที่สุด มันกลับกันไปหมด”

เล่าถึงการเดินขึ้นเก็บขยะบนดอยหลวงในปี ๒๕๕๙ ตนและผู้ร่วมเดินทางเก็บขยะได้ถึง ๑๗๐ กก. ซึ่งขณะนั้นมีตั้งแต่ผ้าอนามัยจนถึงปลอกกระสุนปืน และพื้นที่เขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่านั้นไม่สามารถจะ

สร้างสิ่งปลูกสร้างเพื่ออำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวได้ด้วยตัวกฎระเบียบ ทำให้จำเป็นต้องขุดหลุมเพื่อขับถ่าย ปรากฏว่ามีแก๊งค์น้อยคนหลุมนั้นตาย นี่เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่งของผลกระทบที่เกิดขึ้นกับดอยหลวงเชียงดาว

อย่างไรก็ตามนายนิคมเสนอว่า เมื่อท้องถิ่นพึ่งพาการท่องเที่ยวมากขึ้น รัฐควรพัฒนาการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนให้มากขึ้นตามไปด้วย หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์ฯ คนปัจจุบันไม่มีการเรียกประชุมก่อนถึงหน้าท่องเที่ยวเลยต่างจากหัวหน้าคนก่อน ๆ ควรจะมีการหารือแนวทางร่วมกับทุกฝ่ายในการบริหารจัดการโควตาให้ยุติธรรมและหาแนวทางในการท่องเที่ยวด้วยหลวงในรูปแบบที่เหมาะสม

นางศรีกาละสีร์ร้านอาหารบริเวณหน้าถ้ำเชียงดาวระบุหลังจากที่จำกัดการโควตาขึ้นดอยหลวงมีลูกค้าเข้ามาใช้บริการน้อยลงมากร้านค้ารอบข้างกระทบกันไปหมดจากเดิมจะมีรถขนนักท่องเที่ยวมาเป็นวันละหลายรอบปัจจุบันนั้นเหลือน้อยมาก แม้จะเพิ่มวันให้ขึ้นดอยหลวงเชียงดาว ตนก็ยังคิดว่ายังไม่ดีขึ้นเพราะก็ยังใช้วิธีการจองแบบเดิม จำกัดจำนวนคนแบบเดิมอยู่ดี

นโยบายครู

ต่อจากหน้า ๑

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ทางสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เสนอรายชื่อหน่วยงานการศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ภาวะยากลำบาก โดยตระหนักถึงความสำคัญของยุทธศาสตร์การสร้างความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคมและยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึง ๒๕๗๙) จึงได้กำหนดเป็นนโยบายการยกระดับคุณภาพชีวิตของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ภาวะยากลำบาก โดยการสำรวจข้อมูลของหน่วยงานการศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาเพื่อกำหนดเป็นนโยบายการยกระดับคุณภาพชีวิตของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ภาวะยากลำบาก โดยแบ่งเกณฑ์การคัดเลือกพื้นที่พิเศษ ได้แก่ ๑. สภาพภูมิประเทศภาวะยากลำบาก เช่น พื้นที่สูงทุรกันดาร พื้นที่ราบบริเวณภูเขา พื้นที่เกาะแก่ง เป็นต้น ๒. ภาวะความยากลำบากในการคมนาคม ๓. ภาวะความขาดแคลนสาธารณูปโภค สาธารณูปการหรือปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีพ ๔. ภาวะความเสี่ยง และ ๕. ภาวะความชุกชุมของโรคภัยไข้เจ็บ หากหน่วยงานใดเป็นไปตามเกณฑ์จะได้รับสวัสดิการสำหรับการปฏิบัติงานประจำสำนักงานในพื้นที่พิเศษ ในอัตราคนละ ๑,๐๐๐ บาท ต่อเดือน โดยผลของการคัดเลือกจะต้องระบุอย่างชัดเจนและละเอียดถี่ถ้วนเพื่อนำขึ้นเสนอชื่อภายในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ จึงจะสามารถจัดทำงบประมาณประจำปี ๒๕๖๑ ได้โดยถูกต้อง

ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ดร.สิทธิชัย มูลเขียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๔ จังหวัดเชียงใหม่-แม่ฮ่องสอน (สพม.เขต ๓๔) ให้สัมภาษณ์ในประเด็นนโยบายการเพิ่มค่าตอบแทนพิเศษแก่ครูและบุคลากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ภาวะยากลำบากว่า ทางสำนักงานได้จัดทำคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบโดยลงพื้นที่จริงพร้อมตรวจสอบตามเกณฑ์ที่ได้กำหนด ทั้งนี้หากพิจารณาจากผลสำรวจจะพบว่า พบอำเภอที่อยู่ในเขตประเภพื้นที่เสี่ยงภัยและได้คะแนนเกินกว่า ๑๕ จาก ๓๐ คะแนน อันได้แก่ ๑. อำเภอเวียงแหง ตำบลเมืองแหง ๒. อำเภอไชยปราการ ตำบลหนองบัว ๓. อำเภอฝาง ตำบลม่อนบิน ๔. อำเภอแม่อาย ได้แก่ ตำบลท่าตอน ตำบลแม่ฮาด ตำบลแม่สาว

ดร.สิทธิชัย ได้กล่าวเสริมว่าจากนโยบายดังกล่าวเป็นการมอบงบประมาณเพื่อเป็นประโยชน์แก่ครูและบุคลากรที่ต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพการทำงานเพื่อให้ข้าราชการที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ดังกล่าวได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นส่งผลให้เป็นแรงกำลังใจในการทำงานที่ดีขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้คณะกรรมการที่ตรวจสอบโดยการสำรวจในพื้นที่จริงแล้ว ยังเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรที่อาศัยในบริเวณภาวะยากลำบากได้เสนอชื่อหน่วยงานที่ตนสังกัดเข้าร่วมในการพิจารณาการคัดเลือกจากนโยบายดังกล่าวอีกด้วย

น.ส.ศศิธร นครอินทร์ นักศึกษาชั้นปีที่ ๕ คณะครุศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ และกำลังฝึกงานการสอนในระดับชั้นอนุบาล โรงเรียนเทศบาล ๒ หนองบัว ได้ร่วมแสดงความคิดต่อนโยบายดังกล่าวว่า การมอบค่าตอบแทนพิเศษแก่ครูที่อาศัยในพื้นที่ยากลำบากนั้น เป็นอีกหนึ่งกำลังใจและยังช่วยเป็นแรงผลักดันให้แก่ครูได้ปฏิบัติงานดีขึ้น นอกจากนี้ตนเองมีประสบการณ์ในการสร้างกิจกรรมการสอนแก่โรงเรียนในเขตภาวะยากลำบากหลายแห่ง จึงพบว่าโรงเรียนอีกจำนวนมากที่ขาดแคลนทรัพยากรครูและบุคลากร รวมไปถึงอุปกรณ์การเรียนที่ต้องใช้เป็นสื่อการสอน ทั้งนี้ จึงเสนอความเห็นว่าการเพิ่มค่าตอบแทนพิเศษแก่ครูแล้ว ควรเพิ่มนโยบายเพิ่มค่าบำรุงการศึกษาให้แก่โรงเรียนด้วย เพราะอุปกรณ์นั้นสำคัญเช่นเดียวกับบุคลากรครูที่มาสอนแก่นักเรียน

น.ส.ศศิธร กล่าวเพิ่มเติมว่า มีความเชื่อว่าครูทุกคนที่เลือกปฏิบัติงานในพื้นที่ยากลำบากเพราะมีใจรักในการสอนแล้วพร้อมที่จะช่วยเหลือให้ความรู้แก่นักเรียนอยู่แล้ว และไม่หวังแรงจูงใจการใช้ชีวิตที่อาศัยแบบยากลำบาก ดังนั้นการเพิ่มทุนค่าตอบแทนไม่ว่าในจำนวนมากหรือน้อยก็ช่วยเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานได้จริง นอกจากนี้ น.ส.ศศิธร ได้กล่าวเสริมว่า ตนเองมีความสนใจที่อยากบรรจุเป็นครูสอนในโรงเรียนบนภูเขา เพราะมีความตั้งใจและอยากช่วยเหลือให้นักเรียนที่อาศัยในพื้นที่ยากลำบาก ตนมองว่ายังมีโรงเรียนอีกจำนวนมากที่ต้องการทรัพยากรบุคคล

สพม. ดร.สิทธิชัย มูลเขียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๔

อ่างแก้ว Poll

แบบสำรวจเรื่องเพศทางเลือกกับการแต่งกายในพิธีพระราชทานปริญญาของมข.

จากการสำรวจนักศึกษาและบัณฑิตจบใหม่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน ๔๐๐ คน แบ่งเป็นนักศึกษา ๓๗๑ คน และบัณฑิต ๒๙ คน ในช่วงวันที่ ๘-๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๐

เห็นด้วยหรือไม่??

บัณฑิตกลุ่มเพศทางเลือกสามารถแต่งกายชุดครุยตามเพศสภาพของตัวเองได้

ไม่เห็นด้วย ๘%

เห็นด้วย ๙๒%

เหตุผลที่เห็นด้วย

- สิทธิมนุษยชนเรื่องความเท่าเทียมกันทางสังคม ร้อยละ ๘๙
- สิทธิในการแสดงออก ร้อยละ ๗๔.๙
- เป็นตัวของตัวเองในวันที่เราประสบความสำเร็จ ร้อยละ ๖๔.๗
- ทำให้ครอบครัวภูมิใจในเพศของตัวเอง ร้อยละ ๔๗.๑
- อื่น ๆ ร้อยละ ๕.๗ (แต่คงหญิงแล้วไม่อยากจะกลับไปแต่งชายอีก, ทุก ๆ คนมีคุณค่า ควรให้ออกมาด้วยความสุขทุกคน , แสดงให้เห็นว่าเพศสภาพไม่ได้มีผลต่อความสามารถในการเรียน)

เหตุผลที่ไม่เห็นด้วย

- ขัดต่อระเบียบของมหาวิทยาลัย ร้อยละ ๕๗.๕
- ควรแต่งกายตามคำนำหน้าชื่อ ร้อยละ ๒๙.๕
- ควรแต่งกายตามธรรมเนียมที่เคยทำมา ร้อยละ ๒๖.๒
- อื่น ๆ ร้อยละ ๑๗.๖ (เป็นพิธีที่ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถเลือกที่จะไม่เข้าร่วมได้, ถึงเป็นเพศทางเลือกควรภูมิใจในเพศที่เลือกจากพ่อแม่, ไม่เหมาะสม ควรให้เกียรติสถาบันที่และพิธีการ)

LGBT

ต่อจากหน้า ๑

จากสรุปการประชุมคณะกรรมการอำนวยการงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ครั้งที่ ๕๒ ได้ข้อสรุปว่า เพศทางเลือก แต่งกายตามเพศสภาพและคำแนะนำตามบัตรประชาชน เนื่องจากเป็นมติจากทางสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผู้ให้เฟสบุ๊คชื่อ Minnie Supichaya หรือนายสุพิชญา ขาวเหลือง ผู้หญิงข้ามเพศ ว่าที่บัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่รุ่นที่ ๕๒ ได้มีการรวบรวมรายชื่อผ่านเว็บไซต์ Change.org จำนวน ๒,๑๕๔ คน เพื่อขอให้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มข.) เปิดกว้างอนุญาตให้นักศึกษาเพศทางเลือกสามารถแต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันของตนเองเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑

‘มินนี่’ หรือ นายสุพิชญา ขาวเหลือง ว่าที่บัณฑิตวิทยาลัยชื่อ ศิลปะ และเทคโนโลยี มข. กล่าวว่า ในอดีตมีบัณฑิตรุ่นพี่ มข. ทั้งผู้หญิงข้ามเพศ และผู้ชายข้ามเพศ ทำเรื่องขอแต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันเพื่อเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร แต่ถูกปฏิเสธจากทางประธานคณะกรรมการอำนวยการงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตร มข. เนื่องด้วยเป็นการผิดกฎหมายและขณะนั้นไม่มีกฎหมายรองรับ ส่วนคนที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยอนุญาตให้เพศทางเลือกสามารถแต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันได้มองว่าในชีวิตประจำวันของตนในขณะนั้นทั้งสภาพร่างกายภายนอกและจิตใจภายในได้เป็นผู้หญิง อีกทั้งในปัจจุบันยังมีพระราชบัญญัติความเท่าเทียมทางเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ รองรับการใช้สิทธิโดยไม่มีเป็นธรรมระหว่างเพศ และมหาวิทยาลัยหลายแห่งก็ได้อนุญาตให้นักศึกษาข้ามเพศสามารถแต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรได้ ทำให้ตนอยากแต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในครั้งนี้ จึงได้ทำหนังสือขออนุญาตแต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรถึงวิทยาลัยชื่อ ศิลปะ และ

เทคโนโลยีที่ตนสำเร็จการศึกษา และรักษาการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ในวันที่ ๒๐ ต.ค. ๒๕๖๐ แต่จนถึงขณะนี้ยังไม่ได้รับการติดต่อเพื่อชี้แจงถึงกรณีดังกล่าว

นายสุพิชญา กล่าวว่า ขณะนี้ได้ส่งหนังสือร้องเรียนถึงองค์การภายนอกที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เพื่อให้เป็นตัวกลางในการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการพิจารณาขอคณะกรรมการวินิจฉัยการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (วลงพ.) ทั้งนี้ยังต้องการให้มหาวิทยาลัยอนุญาตให้นักศึกษาข้ามเพศสามารถแต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรได้ โดยให้พิจารณาอนุญาตเป็นรายบุคคล เนื่องจากบัณฑิตเพศทางเลือกหลายคนมีสภาพร่างกายภายนอกและจิตใจที่เหมือนบัณฑิตเพศหญิง/ชายปกติทั่วไป แต่ก็มีบัณฑิตเพศทางเลือกหลายคนที่ไม่เหมือน

ท้ายสุดแล้วนายสุพิชญา ยังตั้งคำถามถึงคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ว่า “พิธีพระราชทานปริญญาบัตรนั้นมหาวิทยาลัยได้ทำเพื่อนักศึกษา หรือมหาวิทยาลัยทำเพื่อมหาวิทยาลัย เพราะการให้นักศึกษาข้ามเพศแต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรเหมือนทำให้นักศึกษาเหล่านั้นเป็นตัวตก ถูกสังคมตั้งคำถามถึงสิ่งที่ตนเองกำลังเป็นอยู่”

น.ส.มัจฉา พรอินทร์ ผู้อำนวยการโครงการสร้างสรรค์อนาคตเยาวชน นักกิจกรรม LGBT กล่าวว่า นักศึกษาข้ามเพศสามารถแต่งกายเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรตามเพศสภาพปัจจุบันของตนเองได้ เนื่องจากมนุษย์มีสิทธิที่จะแสดงออกตามเจตจำนงเสรีของตนเองได้ ถ้าสิ่งนั้นไม่ได้ส่งผลกระทบต่อคนอื่น ส่วนการกระทำของมหาวิทยาลัยซึ่งใหม่ที่ไม่อนุญาตให้แต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรนั้น แน่ใจว่าเข้าข่ายการละเมิดสิทธิมนุษยชน เพราะไม่ได้คำนึงถึงหลักการสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นโอกาสสำคัญเช่นนี้ ทุกคนควรมีสสิทธิต่างกันตามเพศสภาพปัจจุบันของตนเองซึ่งเป็นหลักการขั้นพื้นฐานและไม่ได้ส่งผลกระทบต่อใคร มข. ควรอนุญาตให้นักศึกษา

ข้ามเพศสามารถแต่งกายตามเพศสภาพปัจจุบันของตนเองเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรได้ เนื่องจากการปฏิบัติดังกล่าวเป็นการปฏิบัติตามหลักสิทธิมนุษยชน และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานอีกด้วย และน.ส.มัจฉา กล่าวว่าในไม่ช้าก็เร็วทางมหาวิทยาลัยก็ต้องอนุญาตให้นักศึกษาเหล่านั้นสามารถแต่งกายตามเพศสภาพของตนเองเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติความเท่าเทียมทางเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ออกมารองรับ และน.ส.มัจฉา แนะนำ นักศึกษาข้ามเพศ ทั้งผู้หญิงข้ามเพศ และผู้ชายข้ามเพศ ควรมีการรวมกลุ่มกันขึ้นมาปฏิบัติการ ในเมื่อมหาวิทยาลัยไม่ยอมรับเรื่อง หรือพิจารณา ก็นำเรื่องเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมายเพื่อให้กฎหมายมาบังคับมหาวิทยาลัยในลำดับต่อไป

ด้านคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพิธีพระราชทานปริญญาบัตรครั้งที่ ๕๒ และทางคณะที่นายสุพิชญาสำเร็จการศึกษา ในขณะนั้นยังไม่มีการออกมาชี้แจงถึงกรณีดังกล่าว

LGBT กลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยเป็นตัวอักษรตัวแรกของคำว่า Lesbian (เลสเบี้ยน) Gay (เกย์) Bisexual (ไบเซ็กชวล) และ Transgender/Transsexual (คนข้ามเพศ)

ปัจจุบัน มีหลายมหาวิทยาลัยรัฐที่อนุญาตให้ ‘นักศึกษาที่มีเพศสภาพไม่ตรงกับเพศกำเนิด’ หรือ ‘นักศึกษาข้ามเพศ (Transgender)’ แต่งกายตามเพศสภาพในการเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ไม่ว่าจะเป็น มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยพะเยา และล่าสุดที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีการพิจารณาอนุญาตเป็นรายบุคคล เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติความเท่าเทียมทางเพศ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือ กสม. แนะนำมหาวิทยาลัยแก่ระเบียบให้นักศึกษาข้ามเพศ สามารถแต่งกายตามเพศสภาพเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรได้ ทั้งตั้งว่าควรสั่งห้ามเข้าข่ายละเมิดสิทธิมนุษยชน

อ่างแ้ว

สิทธิเท่าที่มี

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา ให้ความหมายของคำว่า สิทธิมนุษยชนไว้ว่า เป็นสิทธิของแต่ละบุคคลในฐานะมนุษย์ บนฐานคิดว่าทุกชีวิตมีคุณค่าเท่ากัน ไม่ว่าจะเป็ใครก็มีสิทธิได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกัน สามารถดำเนินชีวิตและพัฒนาตนเองตามแนวทางที่ถูกต้องโดยไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือต่อศีลธรรมอันดีของสังคม

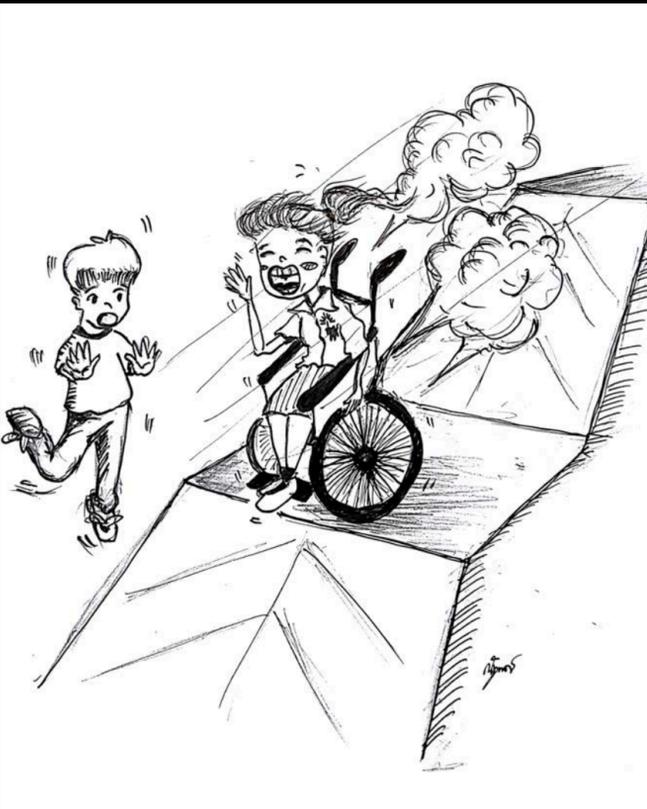
ที่ผ่านมาปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนยังคงเป็นปัญหาใหญ่ของมนุษยชาติ มีประชาชนในหลายประเทศทั่วโลกยังต้องเผชิญกับการปฏิบัติไม่เท่าเทียม เช่นที่เป็นข่าวใหญ่กรณีชาวโรฮิงจา ประเทศไทยเองก็เป็นประเทศที่มีปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน สหประชาชาติได้รายงานผลประเมินสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศไทยปี ๒๕๕๙ และแสดงความกังวลว่าไทยกำลังเผชิญวิกฤตด้านสิทธิมนุษยชนหลายประเด็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีความไม่เท่าเทียมทางเพศ เชื้อชาติ ศาสนา

แม้แต่กฎหมายความเท่าเทียมระหว่างเพศ พ.ศ. ๒๕๕๔ ยังมีมาตรา ๑๗ ที่เปิดช่องให้มีการกีดกันทางเพศบนพื้นฐานของความเชื่อทางศาสนาและความมั่นคงของรัฐ รวมถึงแสดงความกังวลต่อการกีดกันและการใช้ความรุนแรงต่อกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ (LGBT) กลุ่มชาติพันธุ์ และกลุ่มคนไร้สัญชาติ นอกจากนี้ไทยยังมีปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงในอัตราสูงที่สุดประเทศหนึ่งของโลก ยังไม่บรรจบกรณีที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวที่มักไม่มีการแจ้งความเพราะถูกมองว่าเป็นปัญหาภายในครอบครัว

เห็นได้ชัดว่า ปัญหาด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยของเรายังเป็นเรื่องที่ถูกมองข้าม ตัวอย่างใกล้ตัวที่เห็นได้ชัดคือ ภายในรั้วมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มช.) เอง แม้จะเหมือนมีการให้ความสำคัญกับความแตกต่างของมนุษย์แต่การแก้ไขปัญหายังเป็นไปแบบผิวเผิน เช่น กรณีการสร้างทางลาดสำหรับผู้พิการตามสถานที่ต่าง ๆ ก็ยังไม่ได้คำนึงถึงการใช้งานจริง บ้างก็ลาดชันเกินไป บ้างก็สร้างไม่สุดทางที่ผู้พิการจะเข้าใช้บริการในท้องต่าง ๆ ได้เพราะถูกตัดด้วยขั้นบันได กรณีชมรมวิน เชื้อเอมยู ที่พวกเขาส่วนใหญ่มีบทบาทในกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยพอสสมควร เช่น การทำงานในฐานะตัวแทนนักศึกษาของสโมสรนักศึกษามหาวิทยาลัย การเป็นกำลังหลักในกิจกรรมของบางคณะ แต่หากมีการกระทำที่ไม่สมควรเกิดขึ้น พวกเขาถูกวิพากษ์วิจารณ์พุ่งเป้าไปที่เรื่องเพศสภาพมากกว่าการชี้แนะตักเตือนเพื่อแก้ไขปัญหาย

อย่างน้อย มช. น่าจะได้แสดงบทบาทในฐานะมหาวิทยาลัยแห่งภูมิภาค โดยการจริงจังกับปัญหาดังกล่าว อาจจะเริ่มจากแค่การออกแบบปรับแก้ให้ทุกอาคารมีความเป็นมิตรกับผู้พิการ โดยใส่ใจในรายละเอียดให้ครบถ้วน มช. จะสามารถเป็นตัวอย่าง เป็นต้นแบบศูนย์การเรียนรู้ในฐานะสถานศึกษาที่ให้สิทธิผู้พิการได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาและบริการในทุกประเภทอย่างเท่าเทียมกันทุกคน

การ์ตูนอ่างแ้ว

ทางที่ไปไม่ถึง

เรื่องโดย เรวฤ เรือแก้ว

เมื่อพูดถึงผู้พิการหรือประเด็นเกี่ยวกับผู้พิการในสังคมไทย แม้ว่าในภาพรวมสถานการณ์จะดีขึ้นและถูกกล่าวถึงในวงสนทนาเพิ่มก่าเดิม กระนั้นก็ตามปัญหาหลายอย่างก็ยังคงถูกละเลยจนพาให้คิดไปว่า 'คงได้แค่นี้' เพราะไม่ว่าจะอย่างไร สิ่งที่ผู้พิการได้รับก็มักจะเป็นอันดับสอง อันดับสาม หรือไม่ได้รับเลย

ผมเป็นคนหนึ่งที่รู้สึกซาบซึ้งต่อประเด็นนี้ เพราะเท่าที่ผ่านมาก็ไม่เคยเห็นความเปลี่ยนแปลงอะไรสำหรับผู้พิการที่น่าตื่นตาตื่นใจ จนกระทั่งพอพักนักศึกษาแห่งหนึ่งในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ถูกปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้พิการแต่ละคน โดยเฉพาะผู้ที่นั่งวีลแชร์ ทางลาด ลิฟท์ และห้องน้ำเป็นส่วนสำคัญอย่าง

ยิ่ง ซึ่งพอพักดังกล่าวได้สร้างความประหลาดใจให้แก่ผมที่เคยปิดมูมมองในด้านนี้ เหตุเพราะความด้านชาจากภาพที่ปรากฏในสังคม ทางลาด ลิฟท์ ห้องน้ำ รมม่วง ถนน ตลอดจนอาคารหลายแห่งในมหาวิทยาลัยถูกปรับปรุง จนเป็นอีกครั้งที่ผมเลิกสนใจความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เนื่องจากคิดไปเองว่าแค่นี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับพวกเขา จนกระทั่ง

"หนูไม่เคยไปเรียนวิชานี้เลยคะ" ขณะที่ผมกำลังสอนวิชามนุษย์และปรัชญาให้แก่ 'ต้นเฟิร์น' (นามสมมติ) นักศึกษาคณะจิตศิลป์ ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้พิการที่ต้องพึ่งพาวีลแชร์ การสอนดังกล่าวเป็นหนึ่งในโครงการเพื่อผู้พิการ ชื่อโครงการ 'สอนเสริมสำหรับนักศึกษาผู้พิการ' ที่ให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยลงชื่อเพื่อจัดติวเพิ่มเติมให้แก่ผู้พิการ และขณะนั้นที่ประโยคดังกล่าวถูกเอ่ยขึ้นมาระหว่างที่ผม

สอบถามถึงบทเรียนที่อาจารย์สอนในห้องเรียน น้องต้นเฟิร์นก็พูดขึ้นมา "อาคารเรียนคณะมนุษยศาสตร์ตึก HB๕ ห้องที่เรียนมันต้องลงบันไดถึงมีทางราบไปถึงหน้าห้องแต่ก็ต้องถูกละเลยจนพาให้คิดไปว่า 'คงได้แค่นี้' เพราะไม่ว่าจะอย่างไร สิ่งที่ผู้พิการได้รับก็มักจะเป็นอันดับสอง อันดับสาม หรือไม่ได้รับเลย

ผมเป็นคนหนึ่งที่รู้สึกซาบซึ้งต่อประเด็นนี้ เพราะเท่าที่ผ่านมาก็ไม่เคยเห็นความเปลี่ยนแปลงอะไรสำหรับผู้พิการที่น่าตื่นตาตื่นใจ จนกระทั่งพอพักนักศึกษาแห่งหนึ่งในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ถูกปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับความต้องการที่หลากหลายของผู้พิการแต่ละคน โดยเฉพาะผู้ที่นั่งวีลแชร์ ทางลาด ลิฟท์ และห้องน้ำเป็นส่วนสำคัญอย่าง

ยิ่ง ซึ่งพอพักดังกล่าวได้สร้างความประหลาดใจให้แก่ผมที่เคยปิดมูมมองในด้านนี้ เหตุเพราะความด้านชาจากภาพที่ปรากฏในสังคม ทางลาด ลิฟท์ ห้องน้ำ รมม่วง ถนน ตลอดจนอาคารหลายแห่งในมหาวิทยาลัยถูกปรับปรุง จนเป็นอีกครั้งที่ผมเลิกสนใจความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เนื่องจากคิดไปเองว่าแค่นี้ก็เพียงพอแล้วสำหรับพวกเขา จนกระทั่ง

"หนูไม่เคยไปเรียนวิชานี้เลยคะ" ขณะที่ผมกำลังสอนวิชามนุษย์และปรัชญาให้แก่ 'ต้นเฟิร์น' (นามสมมติ) นักศึกษาคณะจิตศิลป์ ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้พิการที่ต้องพึ่งพาวีลแชร์ การสอนดังกล่าวเป็นหนึ่งในโครงการเพื่อผู้พิการ ชื่อโครงการ 'สอนเสริมสำหรับนักศึกษาผู้พิการ' ที่ให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยลงชื่อเพื่อจัดติวเพิ่มเติมให้แก่ผู้พิการ และขณะนั้นที่ประโยคดังกล่าวถูกเอ่ยขึ้นมาระหว่างที่ผม

ทางลาดบางแห่งก็ดูเหมือนว่าสร้างมาแบบไม่ตั้งใจให้ใช้งานจริง "ทางลาดบางที่ขึ้นไปแล้วก็เจอทาง

ต่างระดับอีก บางที่ก็สูงเกินขึ้นไม่ไหวจริง ๆ คะ เหมือนไม่ได้ออกแบบให้ใช้งานจริง" เป็นคำพูดที่ไม่ได้เจือปนความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจหรือใด ๆ เป็นเพียงคำพูดที่ฟังดูแล้วผมเข้าใจว่าเธอซาบซึ้งไปกับเรื่องพวกนี้ โดยที่คนปกติธรรมดาอย่างเรา บางครั้งกลับเลือกที่จะมองข้าม คำพูดที่มายืนยันความ

จริงดังกล่าวซึ่งหลุดมาจากปากของน้องต้นเฟิร์นก็คือ "ที่คณะก็มีลิฟท์คะ แต่คนใช้เยอะ จนลิฟท์เสียอยู่บ่อย ๆ" คนปกติธรรมดาอย่างเรา เหตุใดต้องใช้ลิฟท์เพื่อขึ้นไปเรียนแค่ชั้นสองหรือชั้นสาม ผมคิดในใจขณะฟังน้องเล่า

จากที่กล่าวมาเป็นเพียงความลำบากทางกายที่ผู้พิการได้รับ แล้วสภาพจิตใจของพวกเขาเลย เคยมีใครสังเกตและมองลึกลงไปหรือไม่

ครั้งหนึ่งก่อนรับหน้าที่มาสอนเสริมวิชามนุษย์และปรัชญาให้กับน้องต้นเฟิร์น มีคำพูดหนึ่งที่ทำให้ผมสะท้อนใจ เมื่อผู้ดูแลให้คำปรึกษาเหล่าผู้พิการ กล่าวคำสปรปะมาทว่า "ทนหน่อยนะ คนนี้ค่อนข้างคือ" แต่สิ่งที่ผมเห็นกับคำพูดที่ได้ยินมาแทบจะเป็นคนละด้าน น้องต้นเฟิร์นเป็นหนึ่งในนักเรียนที่ตั้งใจ ใฝ่รู้ ตรงต่อเวลา และเมื่อผมมาประสานการที่ได้รับไปถ่ายถอดเพื่อปรับความเข้าใจแก่คนกลุ่มนั้น กลับได้รับฟังอีกอย่างน้องต้นเฟิร์นมาได้ยินเข้า ก็อาจเสียใจไม่น้อย "น้องนับว่าโชคดีแล้วละ เพราะนาน ๆ ทีเด็กคนนี้จะขยันเรียนบ้าง" ผู้ใหญ่คนนั้นกล่าว

ทุกวันนี้ความซิงซาของผมต่อเรื่องผู้พิการเริ่มแปรเปลี่ยนไปที่ละเล็กทีละน้อย ขณะนี้ผมเห็นทางที่ไม่ถึงของคณกลุ่มหนึ่ง ทางที่เหมือนสร้างขึ้นมาเพื่ออำนวยความสะดวก แต่ก็ไม่มีใครรับด้านพอ หรือแม้กระทั่งทางเดินของจิตใจมนุษย์ที่ดูเหมือนจะไปไม่สุดทาง หลายครั้งเราตัดสินใจบางสิ่งจากการมองดูเพียงภายนอก คำพูดสำคัญกว่าการกระทำ

นั่นเป็นสิ่งที่ประจักษ์ชัดในสายตาผมนะคะ โดยเฉพาะต่อเรื่องดังกล่าว คำพูดจากคนปกติที่ไม่ม่อาจเปิดเผยชื่อ และคำพูดของผู้พิการคนหนึ่ง ทั้งสองต่างมีน้ำหนักจนยากจะประเมินได้ แต่เมื่อได้เรียนรู้และลงทำความเข้าใจ ผมก็ได้รับคำตอบดังกล่าว

ในสายตาของใครหลายคนมองว่าต้นเฟิร์นหรือผู้พิการคนอื่น ๆ เป็นเด็กที่เกียจ ขาดเรียนบ่อย แต่ใครจะรู้ว่า ตาราและหนังสือที่น้องพยายามเสาะหามา ทั้งจากครุฑจ๊ก จากรุ่นพี่ และจากการตั้งใจเรียนการสอนเสริมความพยายามดังกล่าวมันพิสูจน์คำพูดได้มากกว่าแค่ลมปาก "มันไม่ได้ลำบากที่จะไปเรียนคะ แต่สถานที่มันไม่เอื้อจริง ๆ" น้องกล่าวอย่างใจ

เย็นไปไม่ได้เลยหรือที่สังคมไทยจะสามารถสร้างเส้นทางที่เท่าเทียมให้แก่พวกเขาอย่าง 'จริงใจ' สำหรับผมกลับคิดว่าเป็นไปได้ เพียงแต่สิ่งเหล่านั้นต้องเริ่มจากจิตใจเบื้องลึกของเราที่จะเปิดรับพวกเขาเหล่านั้นอย่าง 'เต็มใจ' ไม่ใช่เพียงเปลือกนอกที่อาบทับ จนก่อรูปเป็นทางลาดที่ใช้งานไม่ได้ดังกล่าวนี้ หรือกระทั่งคำพูดลับหลังอย่างเจ็บแสบที่ผ่านหูผมเชื่อว่า ถ้าทุกคนเปิดใจและมองในมุมของผู้พิการทางเดินที่เชื่อมพวกเขาถึงพวกเขาเข้าด้วยกันอย่างแท้จริง จะต้องเกิดขึ้นได้แน่นอน

พ้องด้วยภาพ

ข้อมแล้วข้อมอีก: รอยการข้อมถนนบริเวณอ่างแ้วกับน้ำตาดชมพู ซึ่งผ่านการข้อมแซมมาแล้ว ๓ ครั้ง แม้จะทิ้งเปิดให้ใช้งานเป็นเวลาเพียง ๔ เดือน เกิดการตั้งคำถามว่าการก่อสร้างนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่

กองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์อ่างแ้ว

บรรณาธิการผู้พิมพ์โฆษณา รศ. ดร. นรินทร์ นำเจริญ คณาจารย์ที่ปรึกษา อ.ดร. วิโรจน์ สุทธิสีมา รศ.ดร. นรินทร์ นำเจริญ ผศ.สุนันทา แยมทัพ อ.พิสิทธิ์ ศรีประเสริฐ อ.ธิดิ เกตุทัต อ.มัญฉิต พงศ์มธุวาน บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ นางสาวชัชฌิมา สมบูรณ์ บรรณาธิการข่าว นายณวิศ เกศพิชญวัฒนา ฝ่ายข่าว นายอิสรากรณ์ ผู้กฤตยาคามี นายนราชา พรมคำ นางสาวทิพย์ธิดา แซ่เต๋น นายปฏิภาณ วิภาสกุลเด่น นางสาวสุนิสา จินเพชร นายธัญวัฒน์ กาวิล นางสาวพิชชานันท์ ไปเนน นายเจริญ เรือแก้ว นางสาวอิมพร ลุงสุ นายวีรชิต ฌมาภัทร นายณพงษ์ชัย ปัญญา นางสาวสุภาภินี ธรรมสอน บรรณาธิการบทความ นางสาวสุนิสา จินเพชร ฝ่ายบทความ นายศรัณย์ นิมศิริเรืองผล นางสาวลลิตา ชูวิชัย นายนราชา พรมคำ นางสาวมัลลิกา ไชยบัง นายวิชาวุฒิ พรมวิชัย นางสาวรัตนภรณ์ รัตนกุล นางสาวกนกพร ศิริวรมย์ นายสมปราชญ์ ภิราชกร นางสาวอมลวรรณ สุนทรศานายกัมภัทร บุญนัก นายอิสรากรณ์ ผู้กฤตยาคามี นายเจริญ เรือแก้ว นายณัฐพงศ์ บัญศ นางสาวน้อบ เสริมบุญ บรรณาธิการศิลป์ นายณัฐพงศ์ บัญศ ฝ่ายศิลป์ นางสาววิธิดา ตะแนนสิน นายเจริญ เรือแก้ว นายศรัณย์ นิมศิริเรืองผล นางสาวกนกพร ศิริวรมย์ บรรณาธิการโฆษณา นายณพงษ์ชัย ปัญญา ฝ่ายโฆษณา นายปฏิภาณ วิภาสกุลเด่น นางสาวน้อบ เสริมบุญ บรรณาธิการภาพ นางสาวอิมพร ลุงสุ ฝ่ายภาพ นางสาวลลิตา ชูวิชัย ฝ่ายพิสูจน์อักษร นายธัญวัฒน์ กาวิล นายวีรชิต ฌมาภัทร นายเจริญ เรือแก้ว ฝ่ายจัดการและจัดจำหน่าย นายนราชา พรมคำ นางสาวอนิน ธนยงทิบูล นางสาวสุภาภินี ธรรมสอน

สำนักงาน ห้องปฏิบัติการหนังสือพิมพ์อ่างแ้ว MCB ๒๒๑๒ คณะการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐ โทรศัพท์ ๐๕๓-๙๕๒๗๐๓ ต่อ ๓๐๖ โทรสาร ๐๕๓-๙๕๒๗๐๔ อีเมล: angkaew.mc.cmu@gmail.com เว็บไซต์: masscomm.cmu.ac.th พิมพ์ที่ ร้านกล้าคิดกำลังดี ๑๖๘/๕ หมู่ ๘ ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๑๔๑ โทรศัพท์ ๐๕๑-๘๘๑๒๑๐๙

คดี ๕ นักวิชาการยังไม่คืบหน้า อัยการเลื่อนสั่งฟ้อง หลายฝ่ายมองไม่ใช้การแทรกแซงเวทีวิชาการ

การแสดงจุดยืน (๒) ดังกล่าว นำมาสู่การเรียก "ปรับทัศนคติ" ผิดคน ดังปรากฏในเอกสารในราชการกรมการปกครองของ จ.เชียงใหม่ ในฐานะกองกำลังรักษาความสงบเรียบร้อย ระบุถึงการเตรียมเชิญ น.ส.ภควีดี นายชัยพงษ์ และผศ. ดร. ประจักษ์ ก้องกีรติ มาชี้แจงและขอความร่วมมือไม่ให้เคลื่อนไหวทางการเมือง โดยในเอกสารอ้างว่า ทั้ง ๓ ได้เดินทางมาซูป้ายข้อความ "เวทีวิชาการไม่ใช่ค่ายทหาร" และกล่าวหาว่า "คนกลุ่มนี้เคลื่อนไหวในนามกลุ่มนักวิชาการเพื่อสิทธิพลเมือง (คนส.) เพื่อต่อต้านทหารและการรัฐประหาร" แต่ในข้อเท็จจริง ไม่ปรากฏ ดร.ประจักษ์ เป็นผู้ถือป้าย แต่เป็นผู้ที่อ่านแถลงการณ์แสดงจุดยืนของ ๑๗๖ นักวิชาการ (ข้อมูลจาก bbc.com/thai)

รายงานโดย อัมพร ลุงสุ และเจริญ เรืองแก้ว

คดี ๕ นักวิชาการยังไม่คืบหน้า อัยการนัดเลื่อนสั่งฟ้อง ด้าน มช. เข้าช่วยเหลือ 'ดร.ชยันต์' เต็มที่ แต่ไม่ได้ของแถมกับนักศึกษา ๓ คน มองว่ามีทนายของตนอยู่แล้ว ทาง ดร.แจ่มจรรยาภรณ์ ส่วนการตั้งข้อหาดังกล่าว เหตุมาจากการแสดงเชิงสัญลักษณ์ ด้านนักกฎหมาย แย้งคำสั่ง คสช. มองเป็นกฎหมายเก่าไม่สามารถบังคับใช้ได้ นักสิทธิมนุษยชนย้ำ คดีดังกล่าวกระทบสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย

สืบเนื่องจากงานประชุมวิชาการไทยศึกษานานาชาติ ครั้งที่ ๑๓ เมื่อวันที่ ๑๕ - ๑๘ ก.ค. ๒๕๖๐ มีกลุ่มนักวิชาการร่วมกับนักศึกษาและติดป้าย 'เวทีวิชาการไม่ใช่ค่ายทหาร' เป็นเหตุให้ ดร.ชยันต์ วรรณระภูติ ผู้อำนวยการศูนย์ภูมิภาคศึกษาด้านสังคมศาสตร์และการพัฒนาอย่างยั่งยืนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มช.) และยังเป็นประธานกรรมการและประธานฝ่ายวิชาการจัดงานประชุมไทยศึกษาครั้งที่ ๑๓ ที่ จ.เชียงใหม่ นายธีรพล บัวงาม นักศึกษาปริญญาโท คณะการสื่อสารมวลชน มช. และบรรณาธิการสำนักข่าวประชาธรรม นางสาวภควีดี วีระภัสสรพงษ์ นักแปลและนักเขียนอิสระ นายชัยพงษ์ สำเนียง นักศึกษาปริญญาเอกคณะสังคมศาสตร์ มช. และนายณรรักษ์ มະชัย นักศึกษาปริญญาตรีคณะการสื่อสารมวลชน มช. รวม ๕ คน ถูกตั้งข้อกล่าวหาฝ่าฝืนคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่องการมีส่วนร่วมหรือชุมนุมทางการเมืองโดยผู้กล่าวหาคือ พ.อ.สืบสกุล บัวระวงศ์ รองผู้บัญชาการกองกำลังรักษาความสงบเรียบร้อยจังหวัดเชียงใหม่ และรองผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๓๓ ซึ่งทั้ง ๕ คนได้เข้าพบพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรข้างเมือง เพื่อรับทราบข้อกล่าวหา เมื่อวันที่ ๒๑ ส.ค. ๒๕๖๐

ความคืบหน้าล่าสุดของการดำเนินคดีทางกฎหมาย นายณรรักษ์ ได้ออกมาเปิดเผยผ่านเฟซบุ๊กส่วนตัวของตนเมื่อวันที่ ๒๔ ต.ค. ว่า "ขณะนี้ อัยการบอกว่า ตำรวจยังส่งสำนวนคดีให้ไม่ครบเลยจะเลื่อนการพิจารณาสั่งฟ้องไปอีก นัดอีกที่ ๒๕ ธันวาคม ครั้น ไหน ๆ อัยการก็เลื่อนแล้วพวกเราเลยยื่นหนังสือให้สอบสวนเพิ่มอีก ๑ ปาก คือ ดร.อิสระ ชูศรี นักภาษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อตีความภาษาว่า "เวทีวิชาการไม่ใช่ค่ายทหาร" สื่อความหมายอย่างไร ดูท่าแล้วคงได้พิจารณาคดีต้นปีหน้าครับ" เนื้อความตามที่ปรากฏในเฟซบุ๊ก Nontawat Machai

นายไพสิฐ พาณิชยกุล รักษาการแทนผู้อำนวยการบริษัทฝ่ายบริหารทั่วไปและกฎหมาย กล่าวกับผู้สื่อข่าวว่า "จนถึงประเด็นเรื่องความช่วยเหลือของทางมหาวิทยาลัยต่อกรณีดังกล่าว เนื่องจากผู้ที่ถูกตั้งข้อหา ๓ คนเป็นนักศึกษา มช. ๒ คน และเป็นอาจารย์ มช. ๑ คน "ในส่วนของคดีที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย มีนักกฎหมายของ มช. เข้าไปช่วยในแง่ของการดูข้อเท็จจริงกับพนักงานสอบสวน อีกทั้งได้ส่งนิติกรของทาง มช. ไปพร้อมกับอาจารย์ชยันต์ที่สถานีตำรวจ ส่วนเรื่องกระบวนการทางกฎหมายมหาวิทยาลัยไม่สามารถไปแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมเพราะถือว่าเมื่อจะเป็นประชาธิปไตยต้องเคารพในกระบวนการยุติธรรม" ซึ่งจากการชี้แจงในข้างต้น นายไพสิฐ เอยถึงการช่วยเหลือซึ่งเฉพาะเจาะจงไปที่ตัว ดร.ชยันต์ เนื่องจากเป็นผู้จัดงานประชุมไทยศึกษา สถานที่ก่อเหตุตามการแจ้งความของผู้กล่าวหา ในส่วนของนักศึกษาอีก ๓ คน นายไพสิฐ ได้ชี้แจงดังนี้ "ในส่วนของนักศึกษาที่เข้าไปเกี่ยวข้อง ทางมหาวิทยาลัยไม่ได้เข้าไปให้ความช่วยเหลือมากเท่าไร เนื่องจากว่าทางนักศึกษามีทนายความที่เข้าไปช่วยเหลือในการดำเนินคดีอยู่แล้ว"

ส่วนประเด็นที่มีการโจมตีการใช้คำสั่งของ

คสช. ที่ ๓/๒๕๕๘ ในการจัดงานประชุมทางวิชาการดังกล่าว หลายฝ่ายออกมาโต้แย้งในมุมนี้ว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ได้ถูกนำมาบังคับใช้กับกรณีการจัดงานประชุมวิชาการ แต่เป็นการใช้กับผู้ที่มีลักษณะการประชุมทางการเมือง ๕ คน ดังกล่าวภายในงานประชุมไทยศึกษา ครั้งที่ ๑๓ โดยนายไพสิฐ มองว่า "ข้อมูลที่มหาวิทยาลัยได้รับว่า มีการติดป้ายในงานสัมมนา มีการซูป้าย เหล่านี้เป็นเรื่องที่อยู่นอกเหนือความตั้งใจของผู้จัดงาน ทั้งนี้ มีการกำหนดหัวข้อที่จะเสวนาอย่างชัดเจน ซึ่งการติดป้ายที่อยู่นอกเหนือรูปแบบของงาน ทำให้กองทัพมองว่าเป็นเรื่องของการเคลื่อนไหวทางการเมือง สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือการใช้จังหวัดที่มีการเสวนาวิชาการมาเคลื่อนไหวทางการเมือง จุดนี้แตกต่างที่เป็นประเด็นปัญหาก็คือ มีภาพซูป้ายดังกล่าวในสื่อ"

ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของทางเจ้าหน้าที่พนักงานคือ ร.ต.อ.ณัฐวัฒน์ เชื้อนแก้ว รองสารวัตรสอบสวนสถานีตำรวจภูธรข้างเมือง กล่าวถึงการตีความของสื่อหลายสำนักทั้งไทยและต่างประเทศที่ทำให้ผู้คนสับสนและมองว่าการดำเนินคดีดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจของ คสช. เข้ามาแทรกแซงเวทีวิชาการ โดยได้คำนวณว่า "จริง ๆ แล้วที่ทหารมาร้องทุกข์กล่าวโทษไม่ได้เป็นการยื่นเรื่องชุมนุมทางการเมือง แต่เมื่อมีการยื่นข้อความมาแสดงเชิงสัญลักษณ์ทางเจ้าหน้าที่ได้เข้าไปเตือนให้หน้าป้ายดังกล่าวออก แต่ยังไม่ปรากฏแผ่นป้ายนั้นอยู่ สุดท้ายเจ้าหน้าที่จึงได้รวบรวมพยานหลักฐาน แล้วมาร้องทุกข์กล่าวโทษให้ดำเนินคดีกับทั้ง ๕ คน ว่ามีการขัดคำสั่งของเจ้าหน้าที่ คสช. ไม่ได้เกี่ยวกับการประชุมวิชาการ มีการตีความว่าการประชุมวิชาการเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายหรือเปล่า ซึ่งข้อเท็จจริงแล้วไม่เกี่ยวข้องกันเลยเพราะไม่ได้เอาผิดกับการเสวนาทางวิชาการ"

อีกทั้ง ร.ต.อ.ณัฐวัฒน์ ยังย้ำกับผู้สื่อข่าวถึงการออกหมายเรียกตัวผู้ต้องหาทั้ง ๕ คน เนื่องจากมีหลายฝ่ายตั้งข้อสังเกตถึงความล่าช้าในการออกหมายเรียก ว่าเหตุการณ์และภาพการซูป้าย 'เวทีวิชาการไม่ใช่ค่ายทหาร' เกิดขึ้นในช่วงเดือน ก.ค. แต่หมายเรียกกลับถูกส่งไปยังหนึ่งในผู้ต้องหาในช่วงกลางเดือน ส.ค. ว่า เหตุของความล่าช้าเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ทหารต้องรวบรวมหลักฐานการกระทำผิด ซึ่งในขั้นนี้หมายถึงการติดและซูป้ายดังกล่าว โดยตรวจสอบจากกล้องวงจรปิดภายในศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติเฉลิมพระเกียรติ ๗ รอบ พระชนมพรรษา จ.เชียงใหม่ จึงส่งผลให้หมายเรียกถูกส่งไปในเดือนดังกล่าว

ทำให้ผู้สื่อข่าวจับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตั้งข้อหาแก่นักวิชาการทั้ง ๕ คน ได้ว่า ฝ่ายความมั่นคงมองว่าการซูป้ายเป็นการแสดงออกทางการเมืองและตีความว่าลักษณะดังกล่าวขัดคำสั่ง คสช. ที่ ๓/๒๕๕๘ แต่คำถามที่เกิดขึ้นกลับกลายเป็นว่าทำไมการซูป้ายหรือติดป้ายที่เขียนว่า 'เวทีวิชาการไม่ใช่ค่ายทหาร' ถึงละเมิดคำสั่ง คสช. ร.ต.อ.ณัฐวัฒน์ ให้ความเห็นว่า "จากที่ได้รับแจ้งลักษณะการกระทำดังกล่าวไม่ใช่การวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งหากเป็นการวิพากษ์วิจารณ์ คสช. เรื่องการทำงานก็อาจไม่ผิด แต่เมื่อเป็นการเขียนข้อความ ซึ่งเป็นการแสดงเชิงสัญลักษณ์นั้นอาจเป็นเหตุทำให้ฝ่ายความมั่นคงตีความหมายว่าเข้าข่ายละเมิดคำสั่ง คสช. ที่ ๓/๒๕๕๘" ร.ต.อ.ณัฐวัฒน์ ยังเสริมอีกว่า การประชุมหรือเสวนาทางวิชาการเป็นสิ่งที่จัดขึ้นได้ตามปกติ แต่ต้องคำนึงถึงเนื้อหาสาระในการพูดคุยว่ามีการกระทบถึงความมั่นคงหรือต่อ คสช. ไหม หากมีสามารถเข้าไปขออนุญาตและอธิบายเหตุผลต่อฝ่ายความมั่นคงได้ ซึ่งในจังหวัดเชียงใหม่อยู่ที่มณฑลทหารบกที่ ๓๓ เมื่อวันที่ ๑๐ ต.ค. ที่ผ่านมา ผศ.ดร.จันทจิรา

เชียมมยุรา อาจารย์ประจำภาควิชากฎหมายมหาชน คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้เดินทางเข้ายื่นคำให้การในฐานะพยานผู้เชี่ยวชาญต่อพนักงานสอบสวน ส.ก.ข้างเมือง จ.เชียงใหม่ ซึ่งศูนย์ทนายความเพื่อสิทธิมนุษยชนได้นำมาเผยแพร่โดยมีเนื้อหาบางส่วนตามนี้ "คำสั่งหัวหน้าคสช. ฉบับที่ ๓/๒๕๕๘ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑ เม.ย. ๒๕๕๘ ในช่วงที่รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๗ มีผลใช้บังคับ และก่อนการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ ส.ค. ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ดังนั้น เมื่อพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับแล้ว ตามหลักการใช้การตีความกฎหมายย่อมถือว่าคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ ๓/๒๕๕๘ สิ้นผลไปโดยปริยาย ไม่สามารถบังคับกับประชาชนได้นับแต่วันที่ ๑๔ ส.ค. ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ตามหลักกฎหมายใหม่ยกเลิกกฎหมายเก่าซึ่งมีเนื้อหาอย่างเดียวกัน"

ด้าน นายชนกันชนันท์ นันตะวัน เจ้าหน้าที่ศูนย์ศึกษาและประสานงานด้านสิทธิมนุษยชนภาคเหนือ คณะนิติศาสตร์ มช. เสนอมุมมองในฐานะนักสิทธิมนุษยชนเกี่ยวกับการบังคับใช้คำสั่งของ คสช. ที่ ๓/๒๕๕๘ ว่า เหตุการณ์ดังกล่าวกระทบต่อมุมมองด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย โดยเฉพาะการแสดงความคิดเห็น อีกทั้งการซูป้ายแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง และป้ายที่ระบุว่า 'เวทีวิชาการไม่ใช่ค่ายทหาร' เป็นข้อเท็จจริง ไม่ได้แสดงถึงการปลุกปั่นทางการเมืองแต่อย่างใด

๑ ก.ย. ๒๕๖๐

๕ ผู้ถูกกล่าวหา เข้ายื่นคำให้การเป็นลายลักษณ์อักษร ต่อพนักงานสอบสวน ส.ก.ข้างฟ้อง ยืนยันให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา

๑๑ ก.ย. ๒๕๖๐

๕ ผู้ถูกกล่าวหา นำรายงานตัวต่อพนักงานสอบสวน ส.ก.ข้างฟ้อง ผู้ต้องหาพร้อมกับทนายความ ๑ คน หนังสือร้องขอความเป็นธรรม ให้กับพนักงานอัยการศาลแขวง

๑๕ ก.ย. ๒๕๖๐

๕ ผู้ถูกกล่าวหา รายงานตัวต่ออัยการศาลแขวง จ.เชียงใหม่ ตามการนัดหมายรายงานตัว เพื่อฟ้องเป็นครั้งที่ ๔

๒๑ ก.ย. ๒๕๖๐

๕ ผู้ถูกกล่าวหา รายงานตัวต่ออัยการศาลแขวง จ.เชียงใหม่ ตามการนัดหมายรายงานตัว เพื่อฟ้องเป็นครั้งที่ ๕

๑๕ ก.ย. ๒๕๖๐

๕ ผู้ถูกกล่าวหา รายงานตัวต่ออัยการศาลแขวง จ.เชียงใหม่ อัยการแจ้งว่าตำรวจยังส่งสำนวนคดีไม่ครบ เลื่อนพิจารณาสั่งฟ้องไปวันที่ ๒๕ ส.ค. ๒๕๖๐

บทวิเคราะห์: เรื่องโดย วชิราวุฒิ พรวิชัย

เจาะ พ.ร.ก. แรงงานต่างด้าว ตามข้อกำหนดห้ามคนต่างด้าวชายของหน้าร้าน

พระราชกำหนด (พ.ร.ก.) คนต่างด้าว ปี ๒๕๖๐ นี้มีสาระสำคัญเป็นการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดหลักเกณฑ์การนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศและการทำงานของคนต่างด้าว ซึ่ง พ.ร.ก. นี้มีบทบัญญัติบางประการที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล เสรีภาพในเคหสถานของบุคคล เสรีภาพของบุคคลในการเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพของบุคคลในการประกอบอาชีพ โดยมีการจำกัดสิทธิและเสรีภาพเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวให้เป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ

ตั้งแต่ประกาศใช้ พ.ร.ก. คนต่างด้าว มีข้อกำหนดห้ามคนต่างด้าวชายของหน้าร้านที่ดูเป็นประเด็นน่าสนใจ เนื่องจากในปัจจุบันจะเห็นคนต่างด้าวชายของตามหน้าร้านค้าทั่วไป รวมถึงเปิดร้านเป็นของตัวเอง โดยเฉพาะร้านอาหารข้างทาง ซึ่งขัดกับ พ.ร.ก. คนต่างด้าวที่กำหนด ตรงนี้เองที่เราจะมาทำความเข้าใจถึงข้อกำหนดที่ห้ามคนต่างด้าวชายของหน้าร้าน และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อตัวแรงงานและนายจ้าง ผ่านมุมมองของนักวิชาการทั้ง ๒ ท่าน

อาจารย์ ดร.ตฤณี ไพศาลพาณิชย์กุล อาจารย์คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อกำหนดคนต่างด้าวชายของหน้าร้าน ในที่นี้หมายถึง คนเข้าเมืองผิดกฎหมาย หากเป็นกรณีชนกลุ่มน้อย (คนที่เข้ามาอยู่มาแล้ว ได้รับการจัดทะเบียนในฐานะ "คนไม่มีสัญชาติไทย" เลข ๑๓ หลักขึ้นต้นด้วยเลข ๖, ๗ จะสามารถทำงานได้ทุกประเภท ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๖๐) แต่หากเป็นแรงงาน ๓ สัญชาติ ได้แก่ กัมพูชา ลาว และเมียนมา จะทำงานได้เฉพาะที่มีการประกาศให้ทำ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๔ งานตาม ม.๑๓ (๒) ซึ่งทั้งสองอย่างยังให้อยู่ตามบทเฉพาะกาล พระราชกำหนดการบริหารจัดการแรงงาน ม.๑๓๕

"ถ้าถามถึงเหตุผลในการห้ามคนต่างด้าวชายของหน้าร้าน ก็คงเป็นเรื่องความมั่นคง กล่าวคือคนต่างด้าวชายจะมาแย่งงานคนไทยทำ ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ซึ่งเขยิบมาก เพราะแรงงานกลุ่มเหล่านี้คือ กำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของบ้านเราเลย"

อาจารย์สุธาสนิ สุภา หัวหน้าศูนย์บริการวิชาการทางกฎหมายและหัวหน้าศูนย์ให้คำปรึกษาทางกฎหมาย

พูดถึงการจัดการที่ยังเห็นคนต่างด้าวชายของหน้าร้านอยู่ ซึ่งคนต่างด้าวชายของชำ มีความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากเป็นการทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน แต่ขณะนี้อยู่ระหว่างการเวียนบทลงโทษตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๓๓/๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑ ดังนั้น ในระหว่างนี้จะไม่มีกรณีดำเนินคดีตามกฎหมายแก่ลูกจ้าง

การออก พ.ร.ก. ฉบับนี้ ไม่น่าจะสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ ที่กำหนดให้การตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งรัฐธรรมนูญที่ผ่านการประชามติฉบับนี้เป็นครั้งแรกที่มีหมวดการปฏิรูปประเทศในมาตรา ๒๕๔ ด้านกฎหมายซึ่งกำหนดให้รัฐต้องมีการปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักการมาตรา ๗๗ และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล

กฎหมายออกมาโดยไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของภาวะเศรษฐกิจและตลาดแรงงาน ข้อเสนอแนะต้องรับฟังความคิดเห็นผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ นายจ้างและแรงงานต่างด้าว นักวิชาการด้านแรงงาน กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พ.ร.ก. โดยให้ข้อเสนอประกอบการประกอบอาชีพของคนต่างด้าว ๓ กลุ่มใหญ่ ได้แก่ อาชีพที่ต้องสงวนไว้สำหรับคนไทย เช่น อาชีพที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์ของไทย (งานหัตถกรรม การเกษตรกรรม มัคคุเทศก์ ฯลฯ) อาชีพเฉพาะต่างด้าวทำได้ แต่จะต้องมีใบอนุญาต (วิศวกรรมและสถาปัตยกรรม ฯลฯ) และอาชีพผ่อนปรนให้คนต่างด้าวทำงานได้บ้าง เพราะเป็นงานที่ขาดแคลนแรงงานไทย (กรรมกรก่อสร้าง พนักงานบริการในร้านอาหารและโรงแรม คนขายของตามตลาดสด งานแม่บ้านและกิจการดูแลผู้สูงอายุ ฯลฯ)

อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนก็ไม่อยากให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นนายจ้าง และแรงงานต่างด้าว ตื่นตระหนกกับข้อกำหนดห้ามแรงงานต่างด้าวชายของหน้าร้าน เนื่องจากในส่วนของข้อกำหนดโทษทางกระทรวงแรงงานได้พิจารณาเพิ่มเติม ซึ่งเดิมที่กำหนดโทษสูง ปรับ ๔ แสน - ๑ ล้านบาท จะต้องดูว่าจะมีการปรับลดอย่างไร ให้เหมาะสมกับทุกฝ่าย และกลุ่มสุดท้ายเป็นการพิจารณาในเรื่องของการนำเข้าแรงงานต่างด้าว แนวทางการจัดการให้มีความสะดวก ถูกต้องมากที่สุด ซึ่งจะพิจารณาร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อแก้ไขบทกฎหมายให้แล้วเสร็จ ก่อนเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และประกาศใช้วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๑

คสช. จัด ม.๕๔ ยกเลิกผังเมืองเร่งโครงการเศรษฐกิจพิเศษตะวันออก นักวิชาการชี้หน้าเป็นห่วง

รายงานโดย อิสรากรณ์ ผู้กฤตยาคามิ

เมื่อวันที่ ๒๕ ต.ค. ที่ผ่านมา พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ใช้มาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ออกคำสั่งว่า ด้วยข้อกำหนดในการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) คำสั่งที่ ๔๗/๒๕๖๐ ยกเลิกการบังคับใช้ผังเมืองของจังหวัดระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา พร้อมทั้งให้หน่วยงานของรัฐจัดทำแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคขั้นใหม่ ซึ่งทำให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากนักวิชาการถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนที่อาจจะตามมา

ดร.สมนึก จงมีวสิน นักวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ กล่าวถึงความน่าเป็นห่วงที่หัวหน้า คสช. ออกคำสั่งพิเศษในเรื่อง อีอีซี ว่า

"คสช. ไม่น่าจะต้องเร่งดำเนินการยกเลิกผังเมืองเพื่อ อีอีซี ทั้ง ๆ ที่มีการร่าง พ.ร.บ. การใช้ที่ดินในพื้นที่อีอีซีอยู่แล้วในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ซึ่งตรงนี้อยู่ในระหว่างการร่างเพื่อออกเป็นกฎหมาย แต่ คสช. กลับเลือกใช้ ม.๔๔ เพื่อเร่งปัญหาตรงนี้เสียเพราะกลัวจะไม่ทันกับการร่าง พ.ร.บ. อีอีซี ที่ยังอยู่ในขั้นตอน ซึ่งการใช้ ม.๔๔ นี้ลดระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนในพื้นที่และเวลาการทำแผนพื้นที่ให้เหลือภายในระยะเวลา ๖ เดือน แล้วสิ่งที่น่ากังวลคือระยะเวลาตรงนี้น้อยเกินไปขนาดการทำแผนผังส่วนจังหวัดใช้เวลาอยู่ถึง ๑๑ ปี ดังนั้น ตรงนี้จึงเป็นคำถามสำคัญถึงเรื่องธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดีแล้วหรือไม่ เพราะว่าการพูดคุยด้านสิ่งแวดล้อมใช้เวลาค้นหาวิจัยไม่ต่ำกว่า ๑ ปีแน่นอน ยกตัวอย่าง การวางผังเมืองของจังหวัดระยอง มีการบังคับพื้นที่เป็นสัดส่วนอยู่แล้วว่าพื้นที่ใดเป็นเขตชุมชนพื้นที่ใดเป็นเขตเกษตรกรรม และพื้นที่ใดเป็นนิคมอุตสาหกรรม ทำให้อุตสาหกรรมถูกจำกัดสร้างแค่ในพื้นที่เท่านั้น แต่คำสั่งที่ ๔๗/๒๕๖๐ ตรงนี้ทำให้ไม่จำเป็นต้องใช้กฎหมายผังเมืองมากำหนด อุตสาหกรรมจะลงตรงไหนก็ได้ในพื้นที่ ซึ่งร้ายแรงยังไม่รู้อาณาเขตที่แน่นอนของโครงการที่สามารถก่อตั้งในพื้นที่ อีอีซี สิ่งที่สำคัญของการกำหนดสัดส่วนคือ การไม่ในทุกพื้นที่ผลาญทรัพยากรไปหมด สุดท้ายอนาคตเราก็จะไม่เหลือทรัพยากรที่เพียงพออีกเลย หรือบางพื้นที่เป็นแก้มลิงหรือบริเวณน้ำผ่านก็ไม่ควรไปสร้างอะไรมาขวางทางน้ำจนทำลายสิ่งแวดล้อมไปจนหมดจึงควรมีการจัดทำวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเสีย

ก่อนจึงดำเนินการในขั้นต่อไป แต่ ม.๔๔ ตรงนี้มาลัดคิวในกระบวนการนี้"

ดร.สมนึก กล่าวเสริมถึงภาพรวมของระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) แนนอนว่าการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษมีผลให้เกิดอุตสาหกรรมเข้ามาเพิ่มในพื้นที่ มีเขตพาณิชย์กรรม มีระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่ การขนส่งที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อรองรับอุตสาหกรรมตรงนี้ ภาพรวมทางเศรษฐกิจจากรายงานหากเป็นไปตามแนวทาง อีอีซี ก็มีแนวโน้มจะดีขึ้นแต่ก็อาจส่งผลกระทบต่อความน่าเป็นห่วงที่สำนักงานการเร่งจัดทำเพียงเท่านั้น ความน่าเป็นห่วงที่สำคัญคือเรื่องของภาคประชาชนโดยเฉพาะชุมชนในพื้นที่และสิ่งแวดล้อมที่อาจได้รับผลกระทบจากปัญหานี้โดยตรง

"ลึก ๆ แล้วปัญหาเก่าของนิคมอุตสาหกรรมตรงนี้ยังไม่สามารถแก้ได้เลย จึงเป็นกังวลถึงสัญญาการก่อตั้ง อีอีซี คือ ๑.หากการมาถึงของนิคมอุตสาหกรรมใหม่ก็ต้องจำเป็นในการขยายพื้นที่ ซึ่งในเขตพิเศษตรงนี้มีพื้นที่จำกัดอยู่แล้วทำให้อุตสาหกรรมมีพื้นที่แออัด หากความเป็นไปได้ในด้านนี้คือ ขยายจนกินพื้นที่เขตเมืองและชุมชนเข้าไปอีก ซึ่งร้ายอาจเกิดโครงการถมทะเลเข้าไปทำลายสิ่งแวดล้อมทางทะเลและแหล่งเพาะพันธุ์ปลาตามธรรมชาติ ๒.การทำอุตสาหกรรมหลายประเภทสร้างมลพิษให้กับพื้นที่และก็ไม่ได้มีการแก้ไขอย่างถูกวิธี โดยส่วนใหญ่อุตสาหกรรมในพื้นที่ก็ใช้การแก้ไขโดยใช้การ CSR หรือก็คือ ชื้อคนซื้อใจพวกคนในชุมชนไปเที่ยวสร้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อชุมชน แต่ไม่ได้ลงแก้ไขปัญหามาจจัยพื้นฐานที่แท้จริง ยิ่งพูดถึงปัญหาคุณภาพชีวิตของชุมชนใกล้แหล่งอุตสาหกรรมหนักก็ยิ่งแล้วใหญ่ อุตสาหกรรมหนักที่มีระบบจัดการไม่ผลดีตามมาคือ เกิดมลพิษทางน้ำ แล้วปัญหาที่สำคัญของภาคตะวันออกเดิมคือ ปัญหาน้ำเน่า ในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมหนักต้องใช้น้ำเป็นจำนวนมาก ทำให้ในเขตอุตสาหกรรม ๓ จังหวัด ต้องนำน้ำมาจากจังหวัดจันทบุรีซึ่งเป็นพื้นที่การเกษตรกรรม แต่ต้องทำการแบ่งน้ำมาให้อุตสาหกรรมตรงนี้ แล้วหากย้อนมองถึงต้นตอการส่งน้ำก็จำเป็นต้องสร้างแหล่งเก็บน้ำ ปัญหาที่ตามมาคือ ระบบนิเวศและแหล่งพื้นที่ทางเกษตรกรรมเสียหายตามไปด้วยทางอากาศก่อให้เกิดมลพิษทางด้านการหายใจ ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายส่งผลเสีย ยิ่งเรื่องดินตรงนี้ยิ่งต้องเร่งแก้ปัญหเพราะอุตสาหกรรมบางอย่างมีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมอันตรายลงดินซึ่งอันตรายต่อชุมชนด้วย"

ดร.สมนึก ยังกล่าวถึงท้ายอีกว่า อย่าเร่งทำผลงานให้เกิดขึ้นเพื่อเป็นผลดีแก่สายตาดูแลโครงการที่ทำอยู่ไม่ได้จริง ซึ่งร้ายอาจเกิดผลเสียระยะยาวทั้งทำให้กับประเทศ พร้อมทั้งอยากให้รัฐบาลและผู้กำหนดนโยบาย หรือหน่วยงานด้านการพัฒนา ช่วยเข้ามาดูแลให้สามารถขยายเวลาว่างออกเป็นระหว่าง ๑ ปี หรือ ๓ ปี ได้หรือไม่ จะได้ไม่ต้องกลายเป็นกฎหมายที่ทำให้ประเทศชาติเสียหายในภายหลังด้วยเหตุผลจากระยะเวลาที่กระชั้นชิดซึ่งทำให้ผู้เกี่ยวข้องจริงมีส่วนร่วมได้ยาก

นายประสิทธิ์ชัย หนูนวน นักเคลื่อนไหวด้านสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นในเฟซบุ๊ก ถึงกรณีนี้ว่า นอกจากผังเมืองที่ถูกยกเลิกในเขต ระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา แล้ว การเขียนผังเมืองใหม่จะเป็นไปตามการกำหนดของกรมการนโยบายอีอีซี และให้เจ้าหน้าที่ของ สทน. เขตเศรษฐกิจอีอีซี เป็นเสมือนเจ้าหน้าที่ผังเมือง จะเขียนผังแบบไหนก็ตามใจกรมการนโยบายของอีอีซี การดำเนินงานอื่นใดที่สนับสนุนให้เกิดการทำงานในอีอีซีสามารถกระทำได้ทั้งหมด แม้ว่าการดำเนินการนั้นจะอยู่ในอำนาจของกฎหมายฉบับใด หรือหน่วยงานไหนก็ตาม แต่เมื่ออีอีซี ต้องการก็สามารถดำเนินการได้ โดยเพียงแจ้งให้ทราบเท่านั้น ตลอดจนหน่วยงานรัฐเหล่านั้นจะต้องทำหน้าที่หนุนความต้องการของอีอีซีด้วย มากกว่านั้นก็คือ การดำเนินการใดสามารถให้เอกชนดำเนินการได้ด้วย เพียงแค่ได้รับการอนุญาตจากหน่วยงานที่กรมการอีอีซี มอบหมายเท่านั้นก็เพียงพอ เอกชนนั้นก็สามารรถดำเนินการใดก็ได้ แม้จะเขียนว่าให้หน่วยงานกำกับ

หากการดำเนินการนั้นกระทบต่อสิทธิของประชาชน ล่วงล้ำสิทธิด้านการใช้ทรัพยากรที่ดิน น้ำ ทะเล ป่าไม้ หน่วยงานทั้งหลายจะถูกกำหนดให้สนับสนุนอีอีซี มันคือการให้ขาดอาญาสิทธิ์ อีอีซีจะเอาไปเชือดใครก็ได้ โดยที่กฎหมายและหน่วยงานรัฐที่มีอำนาจเดิมต้องสนับสนุน

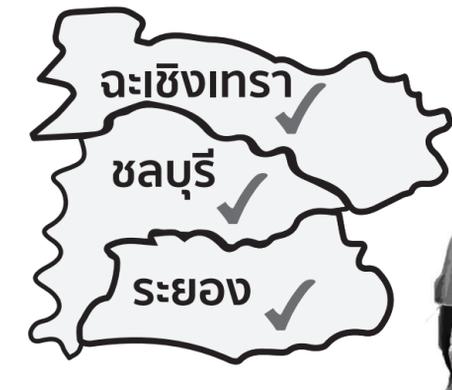
สำนักงานอีอีซี มีอำนาจในการ เช่าซื้อ เวนคืน ถมทะเล ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ กรมการนโยบายอีอีซี กำหนด นั่นหมายความว่าไม่ต้องสนใจกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การถมทะเล ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือบนน้ำไทยและกฎหมายว่าด้วยการประมง โดยที่ดินที่เกิดขึ้นจากการถมทะเลจะกลายเป็นสมบัติของอีอีซี โดยที่ดินซึ่งได้มาทั้งหมดนั้น อีอีซีจะเอาไปใช้ประโยชน์ ซึ่งขายและแลกเปลี่ยนได้ตามการกำหนดของอีอีซีเอง ไม่ว่าจะเป็นการ ขาย แลกเปลี่ยน เช่าซื้อ

ทำความเข้าใจ 'EEC' มหานครเมืองใหม่ ยุค 'ลุงตู่'

โครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) เป็นการต่อยอดโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

ยกระดับ ๕ อุตสาหกรรมเดิม	เพิ่มเติม ๕ อุตสาหกรรมใหม่
- เกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพระดับสูง	- ทุนยนต์
- ท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดี และเชิงสุขภาพ	- การบินและโลจิสติกส์
- อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ	- การแพทย์
- แปรรูปอาหาร	- เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ
- ยานยนต์	- ดิจิทัล

พื้นที่เป้าหมาย ๓ จังหวัด

โอตะคุ คืออะไร ?

ข้อเสียบ่อยครั้ง: เรื่องโดย บัลลิกา ไชยวัฏ ภาพโดย เจริญ เรืองแก้ว

โอตะคุ คืออะไร? ความหมายโดยทั่วไป คือ ผู้ที่หมกมุ่นหรือจริงจังกับอะไรแบบสุด ๆ จนทำให้รู้จักกลุ่มนี้ในเรื่องความคลั่งไคล้มังงะ (การ์ตูน) อนิเมะ (การ์ตูนแอนิเมชัน) วิดีโอเกม ป๊อปไอดอล ซึ่งอาจจะเห็นได้ทั่วไปในทุกสังคม แต่ใครจะรู้ว่าวันหนึ่งตลาดสินค้าที่เคยตอบสนองเพียงกลุ่มคนเล็ก ๆ กลุ่มนี้จะกลายมาเป็นแรงผลักดันเศรษฐกิจที่สำคัญระดับประเทศ

มีผู้ตั้งคำนิยามเรียกประเทศญี่ปุ่นว่า 'The Land of Rising Sun' หรือ 'แดนอาทิตย์อุทัย' นั่นมิใช่เพียงเพราะประเทศนี้เห็นพระอาทิตย์ขึ้นก่อนใคร แต่ส่วนหนึ่งเป็นเพราะความสำเร็จในการสร้างชาติให้เข้าสู่ยุคสมัยใหม่เป็นประเทศแรก ๆ ในทวีปเอเชีย หลังประสบความสำเร็จอย่างหนักจากการเป็นผู้แทนในสงครามโลกครั้งที่ ๒

ภาพโตเกียวทาวเวอร์ หอกระจายสัญญาณวิทยุโทรทัศน์ที่สร้างแล้วเสร็จเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๘ ในภาพยนตร์ไตรภาคญี่ปุ่นเรื่อง Always: Sunset on Third Street (ถนนสายนี้หัวใจไม่เคยลืม) ภาคแรกคือ หนึ่งในภาพความสำเร็จและความเจริญรุ่งเรืองในการสร้างชาติญี่ปุ่น การจัดกีฬาโอลิมปิกครั้งแรกในญี่ปุ่น มีเครื่องใช้ไฟฟ้าจำพวกโทรทัศน์ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า และใช้ของแบรนด์เนมจากตะวันตก ทำให้คนญี่ปุ่นในยุคนี้รู้สึกได้ถึงการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมชนชั้นกลาง แต่กระนั้นเมื่อพระอาทิตย์ขึ้นก็ต้องมีวันที่พระอาทิตย์ตกเช่นกัน ไม่นานนักกับการล้มระสอระพว ี่ สะดวกสบาย กลางทศวรรษที่ ๑๙๗๐ เศรษฐกิจจะหว่วประเทศเริ่มส่งสัญญาณถึงความเปลี่ยนแปลง วิฤตการณ์น้ำมันโลก และข้อตกลงพลาซ่า

(Plaza Accord) ส่งผลให้ค่าเงินเยนอ่อนค่าในช่วงทศวรรษที่ ๑๙๘๐ อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจลดลง ราคาที่ดินในโตเกียวพุ่งสูงขึ้นกว่า ๓ เท่า ส่งผลต่ออัตราค่าครองชีพ ความเชื่อที่ว่าตนเองเป็นชนชั้นกลาง มีชีวิตมั่นคง และระบบการทำงานตลอดชีพเริ่มสั่นคลอน ทำให้ญี่ปุ่นเผชิญกับการหดตัวของวัฒนธรรมหลักที่ผู้คนเริ่มหยุดบริโภคเมื่อเศรษฐกิจถดถอย ซึ่งในยุคนี้เองวัฒนธรรมย่อยอย่าง โอตะคุ ได้เริ่มก่อตัวในรูปแบบเป็นร่าง และในทางเศรษฐกิจสินค้าประเภท Soft Power (พลังในทางวัฒนธรรม) ก็เริ่มเข้มแข็งขึ้น

ทศวรรษที่ ๑๙๙๐ ภาวะฟองสบู่แตก ทำให้ผู้คนคนงานเป็นจำนวนมาก เกิดระบบลูกจ้างชั่วคราวซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอน ผู้คนไม่มีเงินมากพอที่จะบริโภควัฒนธรรมชนชั้นกลาง เมื่อสังคมเกิดปัญหาทั้งช่วงว่างระหว่างชนชั้นและช่วงว่างระหว่างเพศ จึงเกิดพฤติกรรมต่อต้านสังคมและหลีกเลี่ยงไปสร้างกลุ่มของตนเอง สอดรับกับการเติบโตของ Gen Y ที่เริ่มเป็นวัยรุ่นในยุคนี้ การเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งที่ไม่สดใสเหมือนรุ่นก่อน เศรษฐกิจที่ถดถอยกำลังบั่นทอนความเชื่อเรื่องการงานหนัก คนกลุ่มนี้เริ่มต่อต้านวิถีญี่ปุ่นที่เรียกร้องความเป็นผู้ใหญ่ ความกดดันของระเบียบ ประเพณีที่เคร่งครัด ความเปลี่ยนแปลงอีกประการของวัฒนธรรมญี่ปุ่นคือการที่ผู้คนเปลี่ยนมาบริโภควัฒนธรรมเพื่อเพิ่มคุณค่าและเอกลักษณ์ สนองความไม่มั่นใจในตัวเองและอยากได้รับการยอมรับจากคนภายนอก ปลดปล่อยจินตนาการไปกับเหล่าตัวการ์ตูนเพื่อลดความตึงเครียดในชีวิต ภาคธุรกิจหันมาให้ความสำคัญกับการผลิตสินค้าด้านวัฒนธรรมเพื่อตอบสนองคนญี่ปุ่นเองและส่งออก Soft Power (พลังในทางวัฒนธรรม) จำพวก การ์ตูน แฟชั่น ไปยังต่างประเทศด้วย ซึ่งการส่งออกนี้อยู่บนพื้นฐานของการสอดแทรกวัฒนธรรมอันเก่าแก่ที่มีมาแต่

อดีตเพื่อกระตุ้นกระแสความนิยมให้แพร่หลายไปสู่วัยรุ่นที่เป็นพลังหลักในการเผยแพร่วัฒนธรรม

ปรากฏการณ์ของตัวการ์ตูนแมว Hello Kitty ที่ลืมนาดูโลกในทศวรรษที่ ๑๙๗๐ แสดงให้เห็นถึงความนิยมสินค้าประเภทนี้ในทั่วโลก ด้วยการจับมือกับแบรนด์สินค้าแฟชั่นชื่อดังระดับโลก ไม่ว่าจะเป็น VANS Dr.Martin หรือ H&M ผลิตภัณฑ์แล้วหลายคาแรคเตอร์ของเจ้าแมวตัวนี้ออกจำหน่ายและสร้างยอดขายได้อย่างมหาศาล แม้ในคราวแรกจะต้องเจอคู่แข่งที่เข้าถึงเด็กได้ทุกเพศมากกว่า แต่ในฐานะผู้ผลิตชาวริโอก็ได้ทำงานอย่างหนักเพื่อขยายช่วงอายุของกลุ่มเป้าหมายจากเพียงกลุ่มเด็กเล็ก ผู้เด็กมัธยมจนกลายเป็นเพื่อนสาวของทุกวัย จนกระทั่งโดนใจคนดังมากมายอย่าง เลดี้กาก้า และมารายห์ แครี

แต่แล้วความท้าทายใหม่ก็ก่อตัวขึ้นภายใต้การมาถึงของกระแส Hallyu หรือวัฒนธรรม K-pop ที่ส่งอุตสาหกรรมบันเทิงเช่น ยอนซามะ (ทานยอง) ชื่อเรียกขานในบรรดาแม่บ้านชาวญี่ปุ่นของนักแสดงเกาหลี เบยองจุน จากซีรีส์ยอดนิยมเรื่อง Winter Sonata, Tohoshinki (ตงบังชินกิ) ไอดอลบอยแบนด์เกาหลีที่สามารถขายบัตรคอนเสิร์ตจำนวน ๕๐,๐๐๐ ที่นั่ง ทั้ง ๓ รอบในโตเกียวโดมหมดภายใน ๓๐ วินาที

จากผู้ที่เคยส่งออกวัฒนธรรมไปทั่วโลก กำลังถูกแรงปะทะจากวัฒนธรรมบันเทิงเกาหลีที่กำลังเติบโตภายใต้บริบทนี้เองจึงทำให้ญี่ปุ่นเร่งผลิตสินค้าเพื่อตอบสนองกลุ่มวัฒนธรรมย่อยและส่งออกมาแข่งขันกับวัฒนธรรม K-pop ของเกาหลีเพื่อขอลดพื้นที่ J-pop ให้กับญี่ปุ่นด้วยวิธีการรูปที่ทำได้มากที่สุดอย่าง AKB48

AKB48 เกิดขึ้น ณ อากิฮาบาระ ย่านแหล่งรวบรวมอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า พวกเธอมีคอนเซ็ปต์ที่เข้าถึงง่าย มีการเลือกตั้งสมาชิก การจบการศึกษา (ออกจาก

วง) AKB48 ถือเป็นกรณีความนิยมของเด็กหนุ่ม ด้วยภาพลักษณ์น้องสาวข้างบ้านที่น่าปรารถนา มากกว่าหญิงสาวที่เฉิดฉายสมบูรณ์แบบอย่างไอดอลเกาหลี การแต่งกายด้วยเครื่องแบบนักเรียน กฎการห้ามมีแฟน และห้ามประพฤติตัวไม่เหมาะสมกับวัยส่งเสริมภาพลักษณ์ความไร้เดียงสาให้เพิ่มมากขึ้น นำมาสู่จินตนาการแฟนตาซีของเหล่าโอตะคุที่รู้สึกเป็นเจ้าของ เจ้าของ การเอาใจช่วย และการแสดงออกถึงความจงรักภักดี เคยมีแฟนเพลงของ AKB48 ชื่อซึเกกิ Everyday Kachuusha เพลงเดียวถึง ๕,๕๐๐ แผ่น นอกจากนี้พลังความคลั่งไคล้ของโอตะคุ ยังสามารถผลักดันให้พวกเธอกลายเป็นฟรีเซ็นเตอร์ของสินค้าจำนวนมากในญี่ปุ่น จึงไม่แปลกนักที่พวกเธอสามารถก้าวขึ้นมาสู่ตลาดเพลงกระแสหลักและขยายฐานแฟนคลับจากผู้ชายสู่ผู้หญิงได้ ความคลั่งไคล้ไม่ได้หยุดเพียงแค่อากิฮาบาระ แต่ยังขยายไปยังเมืองต่าง ๆ ของญี่ปุ่นด้วย ได้แก่ SKE48 (SKE คือ ซาเคะเอะ เขตหนึ่งในเมืองนาโงยา) NMB48 (NMB คือ ย่านนัมบะในโอซาก้า) HKT48 (HKT คือ ฮากะตะ เขตหนึ่งในเมืองฟูกูโอกะ) รวมถึงต่างประเทศ เช่น JKT48 (JKT คือ จาการ์ต้าเมืองหลวงของประเทศอินโดนีเซีย) และ BNK48 (BNK คือ กรุงเทพฯ เมืองหลวงของประเทศไทย)

จากเศรษฐกิจที่ตกต่ำหลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจโลกส่งผลให้ญี่ปุ่นสนใจผลิตสินค้าที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมมากขึ้นก็เพื่อตอบสนองสังคมบริโภคนิยมภายในประเทศตนเองและได้ใช้สินค้าเหล่านี้เป็นทูตทางวัฒนธรรมส่งไปเยี่ยมเยียนประเทศต่าง ๆ ซึ่งแท้จริงแล้วไม่ว่าสินค้าเหล่านี้จะประสบความสำเร็จในตลาดโลกหรือไม่ แต่ ณ เวลานั้นการลงทุนส่งออกพลังทางวัฒนธรรมก็น่าจะเหมาะสมกับญี่ปุ่นเองที่สุด

เพื่อมวลชน: เรื่องและภาพโดย เจริญ เรืองแก้ว และณัฐพงศ์ ปันยศ

หญิงสาวผู้มอบโอกาส

โลกแห่งความเท่าเทียมยังเป็นสิ่งที่ยากจะจับต้องได้ในโลกใบนี้ ในสังคมที่เต็มไปด้วยความเหลื่อมล้ำและต่างชั้น แม้กระทั่งทุกวันนี้ เด็กและสตรียังคงเป็นฝ่ายที่ต้องถูกปกป้องดูแล และเรียกร้องความเท่าเทียมดังกล่าวกับสังคม โดยเฉพาะสังคมซึ่งเต็มไปด้วยเส้นเขตแดน คล้ายกับการขีดกันความเป็นมนุษย์ในสายตาของใครหลายคน กล่าวคือ หากเด็กและสตรีเหล่านั้นไม่ใช่คนในดินแดนไหน คนเหล่านั้นมักถูกเลือกปฏิบัติและถูกมองในมุมที่ต่างออกไป

นางสาวจามพอง ลายอู๋ หญิงสาวไทใหญ่ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ที่ลุกขึ้นเพื่อต่อสู้กับสังคมต่างถิ่น การหลีกหนีภัยสงครามแย่งดินแดนนับตั้งแต่รุ่นพ่อแม่ ลูกหลานจนกระทั่งทุกวันนี้ เด็กและสตรีชาวไทใหญ่หลายพันคนต่างได้รับผลกระทบจากภัยสงครามที่ยังไม่สงบลง แม้ประเทศเมียนมาจะได้ผู้นำชุดใหม่ จามพองในฐานะที่ยังไร้ชาติ เกิดและเติบโตในประเทศไทยจึงได้รับสัญชาติไทยซึ่งเธอใช้สถานะดังกล่าวอย่างเต็มภาคภูมิ เพื่อเป็นตัวแทนของชาวไทใหญ่ปกป้องและให้การช่วยเหลือภายใต้มูลนิธิเพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็กและสตรี ที่ครั้งหนึ่งในอดีตเธอเคยได้รับโอกาส จนเติบโตเป็นผู้หญิงที่เด็กไทใหญ่ต้องการ

มูลนิธิเพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็กและสตรี ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๒ โดยกลุ่มผู้หญิงไทใหญ่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมสิทธิเด็กและสตรี ต่อต้านการเอาเปรียบ และการใช้แรงงานของเด็กและสตรี ปฏิบัติงานร่วมกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อสันติภาพ และเสรีภาพในสังคม ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งเพื่อให้ผู้หญิงมีชีวิตที่ดีขึ้น โดยเฉพาะเด็กและสตรีที่ไม่ได้รับสิทธิและความเท่าเทียมกันอย่างกลุ่มชาติพันธุ์และชาวต่างชาติ

ความช่วยเหลือเหล่านี้นับหลายร้อยครั้ง บางครั้งยังไม่เคยไปถึงเด็กเหล่านั้น จามพองจึงเป็นหนึ่งในกระบอกเสียงและหนึ่งแรงกายคอยขับเคลื่อนความเท่าเทียมและแสงสว่าง

ให้แก่เด็ก ๆ ถึงแม้ในสายตาของใครหลายคนจะคงเห็นความเป็นเด็กไทใหญ่ แตกต่างจากเด็กไทย เพราะความสงสารและห่วงใย เด็กเหล่านั้นถูกปิดกั้นด้วยกำแพงของคำว่า ชาติ ประเทศ และเส้นเขตแดน

เด็กและสตรีที่ไม่ใช่คนไทยในสายตาของเรา จริงหรือที่เรามองเขาในมุมเดียวกับที่มองเด็กไทยคนอื่น ๆ ครั้งหนึ่งเมื่อปี ๒๕๕๕ ผู้เขียนเคยลงพื้นที่ในชุมชนวัดป่าเป้า ต.ศรีภูมิ อ.เมืองเชียงใหม่ ซึ่งเป็นชุมชนของชาวไทใหญ่ ที่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ก่อนที่จะเกิดเส้นเขตแดนที่แบ่งว่าพื้นที่ใดเป็นไทย ชุมชนทางประวัติศาสตร์แห่งนี้จึงเป็นหนึ่งในชุมชนใหญ่ที่ยังคงหลงเหลือความเป็นไทใหญ่ไว้อย่างเหนียวแน่นเท่าที่จะสามารถต้านทานกระแสเมืองที่พัดผ่านมาได้

ข้อมูลจากนางสาวแสงจันทร์ ทิพย์รัตน์ ประธานชุมชนพัฒนาป่าเป้าในขณะนั้น ซึ่งกล่าวถึงทัศนะและมุมมองของคนไทยบางส่วนในพื้นที่ดังกล่าว ที่มองกลุ่มชาวไทใหญ่ในแง่ลบ จึงช่วยชี้ชัดถึงข้อสังเกตที่ถูกตั้งไว้ตั้งแต่ต้น เกี่ยวกับความเป็นเด็กและสตรีที่ถูกมองในมุมที่ต่างกัน เมื่อพวกเขาและเด็กเหล่านั้นอยู่ในสถานะที่ต่างออกไป

“ยิ่งเห็นยิ่งอยากช่วย” จามพองพูดด้วยสายตาแห่งความมุ่งมั่น เพราะตลอดการทำงานของเธอในมูลนิธิเพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็กและสตรี สิ่งที่เราพบเห็น ไม่ใช่เพียงความโหดร้ายของโชคชะตาที่พรากเด็ก ๆ ออกจากประเทศเกิดของตน หากแต่ความยากลำบากที่ต้องทนทุกข์ ความเท่าเทียมที่พยายามเรียกร้อง และสายตาหลายล้านคู่ของชาวไทใหญ่ที่อยากพึ่งพา ยิ่งพบเห็น ยิ่งมีแรงที่จะต่อสู้กับปัญหาที่เด็กและสตรีเหล่านั้นต้องเผชิญหน้า

อีกหนึ่งแรงใจที่คอยค้ำจุนจามพองในสังคมใหญ่โดยไม่ปล่อยให้เธอต้องอยู่เพียงลำพังบนความโหดร้ายของ

ความจริงที่ต้องเผชิญ เมื่อต้องลงพื้นที่เพื่อสอดส่องความเป็นอยู่ของกลุ่มเป้าหมายของเธอ ก็คือ พ่อและแม่ ท่านทั้งสองคอยให้กำลังใจและเป็นแรงขับที่ทำให้เธอไม่ท้อถอย “ช่วยได้ไม่มาก ก็ช่วยน้อยก็ได้” ครอบครัวยุคเก่าของเธอกล่าวไว้ โดยจามพองยังคงยึดมั่นประโยคดังกล่าวจนถึงทุกวันนี้

อีกทั้งยังมีบุคคลที่จามพองเคารพและนับถือ นั่นคือลุงแสงจัน (ชะคะชะ) เป็นผู้เขียนข่าวและนักแปลข่าวเป็นภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาไทใหญ่ และภาษาไทย เหมือนกับเป็นกระบอกเสียงให้แก่ชาวไทใหญ่ ให้คนภายนอกได้ทราบ และอีกคนคือ ยายแมรี่ (แม่สำเมลิ) ซึ่งเปิดสถานรับเลี้ยงเด็กไทใหญ่ที่ยากลำบาก เป็นแบบอย่างของแม่พระที่จามพองคอยเอาใจเป็นแบบอย่าง และคอยสนับสนุนด้านความช่วยเหลือเท่าที่จะทำได้

บุคคลต่าง ๆ ที่กล่าวมา ล้วนมีส่วนช่วยผลักดันให้จามพองเข้มแข็งขึ้น ซึ่งยังไม่อาจกล่าวถึงญาติพี่น้อง ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้คนที่คอยช่วยเหลือเธอตลอดมา นั่นแสดงให้เห็นว่า ยังมีกลุ่มกำลังทางความคิดและปัญญา กลุ่มหนึ่งซึ่งคอยขับเคลื่อนความไม่เท่าเทียมที่ยังพบเห็นได้ในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ ให้ก้าวเข้ามาในความเท่าเทียมเท่าที่จะเป็นไปได้ แม้จะเป็นกำลังเพียงเล็กน้อยจากคนกลุ่มหนึ่ง แต่จามพองและมูลนิธิเพื่อการพัฒนาคุณภาพเด็กและสตรีก็จะคอยเป็นกระบอกเสียงให้แก่สังคมไทยต่อไป โดยให้การช่วยเหลือทางด้านทุนการศึกษาแก่เด็กผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้มีโอกาสแสวงหาความรู้ และเพื่อสักวันหนึ่งคนไทยบางกลุ่มที่ยังคงแบ่งแยกความเป็น ‘คน’ โดยใช้เส้นเขตแดนเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน จะหันมาเห็นความสำคัญและตระหนักถึงความเท่าเทียม ไม่ใช่เพียงแค่สิทธิเด็กและสตรี แต่หมายรวมไปถึงสิทธิความเป็นมนุษย์คนหนึ่งในสังคมโลก

‘ทรัมป์’ ส่อช่วย! ‘โรเบิร์ต มุลเลอร์’ สั่งฟ้องประธานหาเสียงของทรัมป์

เรียบเรียงโดย ณพทศชัย ปัญญา

นายพอล มานาฟอร์ท และ นายริค เกตส์ ถูกสำนักงานสอบสวนกลาง (เอฟบีไอ) ราวตัว ก่อนถูกศาลตั้งข้อหาว่ามีความผิดหลายกระทง รวมทั้งข้อหาสมคบคิดฉ้อโกงรัฐบาลสหรัฐฯ ฟอกเงิน และโกงภาษี ด้านนายโรเบิร์ต มุลเลอร์ เผยมีเจ้าหน้าที่ระดับล่างของทรัมป์สารภาพถูกสั่งเจรจารัสเซีย

ที่ปรึกษาพิเศษ: โรเบิร์ต มุลเลอร์ ถูกแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาพิเศษควบคุมการสอบสวนกรณีรัสเซียแทรกแซงเลือกตั้งสหรัฐฯ

สั่งปลดนายเจมส์ โคมีย์ ออกจากตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานสอบสวนกลางหรือเอฟบีไอ โดยให้เหตุผลว่า เขาเห็นพ้องที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำของนายเจฟฟรีย์ เซสชันส์ รัฐมนตรียุติธรรม ที่ชี้ว่านายโคมีย์ไม่สามารถทำหน้าที่ผู้นำของเอฟบีไออย่างมีประสิทธิภาพต่อไปได้ แต่สมาชิกพรรคเดโมแครตหลายคนมองว่าการสั่งปลดนายโคมีย์อย่างกะทันหันนี้มีสาเหตุจากนายทรัมป์ไม่ต้องการให้มีความคืบหน้าในการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับตัวเขา เช่นกรณีรัสเซียแทรกแซงการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ และกรณีที่มีการร้องเรียนหาเสียงของนายทรัมป์หลายคนลอบติดต่อกับเจ้าหน้าที่รัสเซีย โดยการแต่งตั้งนายมุลเลอร์เป็นคำสั่งของนายริค โรเซนส์ไตน์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม และได้รับการชื่นชมอย่างมาก จากบรรดานักการเมืองทั้งสองพรรคการเมืองใหญ่

เมื่อวันที่ ๓๐ ต.ค. ที่ผ่านมาโรเบิร์ต มุลเลอร์ สั่งฟ้องคนใกล้ชิดผู้นำสหรัฐฯ คนสำคัญ ๒ คน พอล มานาฟอร์ท วัย ๖๘ ปี อดีตผู้จัดการหาเสียงเลือกตั้ง และริค เกตส์ วัย ๔๕ ปี อดีตนักธุรกิจที่เคยทำธุรกิจร่วมกับนายมานาฟอร์ทในข้อหาการสมรู้ร่วมคิดเพื่อเป็นประปักษ์ต่อสหรัฐอเมริกา และฟอกเงิน ๗.๕ ล้านดอลลาร์ และข้อหาอื่น ๆ อีก ๑๒ กระทง ซึ่งเป็นการสั่งฟ้องที่เกิดขึ้นครั้งแรกในคดีนี้ โดยหลักฐานถูกค้นพบหลังเจ้าหน้าที่เอฟบีไอ บุกบ้านในรัฐเวอร์จิเนียของอดีตผู้จัดการหาเสียงเมื่อวันที่ ๒๖ ก.ค. ที่ผ่านมาและค้นพบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการลอบบี้ ซึ่งพบว่าทั้งมานาฟอร์ทและเกตส์ได้พยายามปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของคนที่คู่ต่อกรลอบบี้ช่วยยูเครน แต่อย่างไรก็ตาม ข้อกล่าวหาทั้งหมดที่มุลเลอร์ได้สั่งฟ้อง ไม่มีข้อกล่าวหาใดที่ชี้ไปถึงการเกี่ยวข้องโดยตรงกับคดีข้อกล่าวหาสมรู้ร่วมคิดระหว่างทีมหาเสียงของทรัมป์และรัสเซีย ถึงแม้ว่าคนทั้งคู่จะเกี่ยวข้องกับแคมเปญการลอบบี้เพื่อผลประโยชน์ของรัสเซียในยูเครนก็ตาม

นอกจากนี้นายมุลเลอร์ยังเปิดเผยอีกว่า อดีตที่ปรึกษานโยบายต่างประเทศ นายจอร์จ พะพาโดพอลอส วัย ๓๐ ปี ตกลงยอมรับความผิดว่าให้การเท็จเมื่อวันที่ ๓ ต.ค. ที่ผ่านมาโดยนายพะพาโดพอลอสเคยทำหน้าที่ในฐานะที่ปรึกษาด้านนโยบายการต่างประเทศให้กับทรัมป์ในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง ซึ่งกระทรวงยุติธรรมสหรัฐฯ ยืนยันว่านายพะพาโดพอลอสโกหกเกี่ยวกับเงื่อนไขเวลา ความเกี่ยวข้องและบทบาทของเขา ต่อความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐบาลรัสเซีย ซึ่งหลักฐานในสำนวนคดีชี้ว่า นายพะพาโดพอลอสได้แจ้งต่อผู้จัดการแคมเปญหาเสียง ว่าเขาสามารถทำให้การพบปะกับรัสเซียเกิดขึ้นเพื่อการหรือความสัมพันธ์ระหว่างรัสเซียและสหรัฐฯ ที่จะเกิดขึ้นในสมัยรัฐบาลทรัมป์ได้

ด้านประธานาธิบดีทรัมป์ได้ออกมาแสดงความเห็นเกี่ยวกับคดีรัสเซียแทรกแซงการ

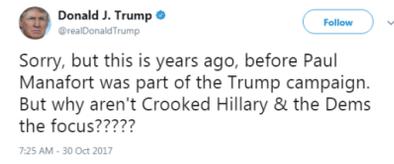
เลือกตั้งของสหรัฐฯ บนทวิตเตอร์ ส่วนตัวว่า “ผมขอโทษ แต่เรื่องมันผ่านมาเป็นปีแล้ว ก่อนที่พอล มานาฟอร์ทจะเข้ามาในทีมหาเสียงของผม ทำให้ผมไม่สนใจเรื่องทุจริตของนางฮิลลารี และพรรคเดโมแครตทะเล” นายทรัมป์ยังแสดงความคิดเห็นในทวิตเตอร์อีกว่า “ไม่มีการสมรู้ร่วมคิด” เป็นประโยคที่ทรัมป์มักจะตอบสื่อต่าง ๆ หากมีการถามถึงคดีกล่าว

ทั้งนี้ทรัมป์ไม่สามารถที่จะไล่ นายมุลเลอร์ออกจากตำแหน่งสืบสวนพิเศษได้โดยตรง แต่สามารถไล่รัฐมนตรีและรองรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมให้ออกจากตำแหน่งได้ เนื่องจากมุลเลอร์และทีมสืบสวนพิเศษของเขาขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม แต่รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมได้ถอนตัวจากคดีดังกล่าวแล้ว อำนาจในการดูแลจึงตกเป็นของรองรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม ดังนั้นหากทรัมป์ต้องการที่จะไล่มุลเลอร์ออกเพื่อไม่ให้มาสืบสวนคดีของตน จำเป็นจะต้องไล่รัฐมนตรีและรองรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมออกก่อนแล้วค่อยแต่งตั้งรัฐมนตรีคนใหม่ จากนั้นจึงจะสามารถให้รัฐมนตรีที่ถูกแต่งตั้งขึ้นมาใหม่ไล่ นายมุลเลอร์ออกจากตำแหน่งสืบสวนคดีดังกล่าวได้ ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้เคยเกิดขึ้นมาแล้วในเหตุการณ์ที่ถูกเรียกว่า ‘คดีวอเตอร์เกต’ ในสมัยของประธานาธิบดี ริชาร์ด นิกสัน โดยประธานาธิบดีนิกสันได้ไล่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในสมัยนั้นออก จนสามารถที่จะไล่ผู้สืบสวนพิเศษในคดีดังกล่าวออกได้ แต่เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้คะแนนนิยมของประธานาธิบดีนิกสันตกลงไปมาก จนทำให้ต้องลาออกจากตำแหน่งในที่สุด

เรียบเรียงจาก time.com

ต้นเรื่อง: โดนัลด์ ทรัมป์ ประธานาธิบดีคนปัจจุบันของสหรัฐอเมริกา สั่งปลดนายเจมส์ โคมีย์ ออกจากตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานสอบสวนกลางหรือเอฟบีไอ

ทวิตเตอร์: ทวิตเตอร์ที่เป็นข่าวของนายโดนัลด์ ทรัมป์

อดีตผู้นำแคว้นคาตาลุญญา โต้ “ตนไม่ใช่กบฏ” ยันสู้เพื่อเอกราชคาตาลุญญาต่อแม้ถูกตามจับ

เรียบเรียงโดย วิรทิต ฉมาภักดิ์

นายคาร์เลส ปุกเดมอนด์ อดีตผู้นำแคว้นคาตาลุญญา กล่าวว่ารัฐบาลสเปนกำลังทำลายประชาธิปไตย หลังปลดเขาออกจากตำแหน่ง และออกหมายจับกุมเขา โดยเขาไม่ยอมรับข้อหาปฏิวัติที่รัฐบาลสเปนออกหมายจับ ทั้งยังจะเดินทางประกาศเอกราชจากสเปนต่อไป แม้จะลี้ภัยอยู่ที่เบลเยียมก็ตาม ด้านสเปนเตรียมการเลือกตั้งผู้นำใหม่ในแคว้นคาตาลุญญา ในวันที่ ๒๑ ธันวาคมที่จะถึงนี้

หลังจากประกาศให้แคว้นคาตาลุญญาแยกตัวเป็นรัฐเอกราชจากการปกครองของสเปนได้ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคมที่ผ่านมา ขณะนี้นายคาร์เลส ปุกเดมอนด์กำลังลี้ภัยอยู่ในกรุงบรัสเซลส์ ประเทศเบลเยียม นายปุกเดมอนด์และเลขาธิการรัฐมนตรีของเขายังคงมีแผนที่จะผลักดันให้แคว้นคาตาลุญญาเป็นเอกราชจากการปกครองของประเทศสเปน หลังผลประชามติภายในแคว้นได้ปกครองของเขาได้ข้อสรุปว่าต้องการให้แคว้นคาตาลุญญาประกาศเอกราชจากสเปน

นายปุกเดมอนด์ โดนหมายจับในข้อหาปฏิวัติ ปลุกระดมการแบ่งแยกดินแดน และการนำงบประมาณของรัฐไปใช้ในทางทุจริต ซึ่งกำลังทำการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลเบลเยียม เนื่องจากการกลับไปสเปนอาจทำให้เขาถูกจับกุมได้ทันที “ผมถูกทำเหมือนเป็นอาชญากร ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดเกียรติของผม มันไม่ยุติธรรมเอาเสียเลย เหมือนเป็นการแก้แค้นเสียมากกว่า หมายเรียกพวกนั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระบวนการที่ปราศจากพื้นฐานทางกฎหมาย และมีเป้าหมายเพียงต้องการลงโทษเท่านั้น นี่เป็นคดีทางการเมือง” นายปุกเดมอนด์ กล่าว

ผ่านมา เขายังบอกด้วยว่าเขาจะต่อสู้เพื่อความยุติธรรม ซึ่งเขาเชื่อว่าหากกลับไปสเปนแล้วเขาจะไม่ได้รับความเป็นธรรม

นายปุกเดมอนด์ยังกล่าวตำหนิสหภาพยุโรปที่ไม่ช่วยสนับสนุนการแบ่งแยกดินแดนของแคว้นคาตาลุญญา “ผมผิดหวังมากที่สหภาพยุโรปไม่มีการตอบสนองต่อเรื่องนี้เลย พวกเขามีปฏิกิริยาตอบโต้กับสถานการณ์ที่ไปแลนด์และยังการี แต่กับคาตาลุญญาแล้ว พวกเขาไม่แสดงปฏิกิริยาอะไรเลย”

และเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายนที่ผ่านมา นายมาเรีย รามอย นายกรัฐมนตรีของสเปน ได้ลงพื้นที่แคว้นคาตาลุญญา หลังประกาศให้มีการเลือกตั้งภายในแคว้นคาตาลุญญาในวันที่ ๒๑ ธันวาคมปีนี้ โดยเขาออกมาเรียกร้องให้ชาวคาตาลันออกมาเลือกตั้งให้มากที่สุด เพื่อให้แคว้นคาตาลุญญากลับมาเป็น ‘ประชาธิปไตย’ อีกครั้ง และเขายังเชื่อว่าประชาชนชาวคาตาลันส่วนใหญ่ไม่ต้องการแยกแคว้นของพวกเขาออกจากสเปน แม้ผลประชามติที่ทางการสเปนไม่ยอมรับในแคว้นคาตาลุญญา จะมีผลออกมาว่าประชาชนในแคว้นร้อยละ ๙๐ จะต้องการประกาศเอกราชออกจากสเปน นายรามอยกล่าวว่า “เราต้องการให้คาตาลุญญากลับมาสู่สภาวะปกติ และลดความตึงเครียดที่เกิดขึ้นโดยเร็วที่สุด การเลือกตั้งเพื่อหาผู้นำคนใหม่จึงจำเป็นที่จะต้องจัดให้เร็วที่สุด เพื่อเสถียรภาพในแคว้นคาตาลุญญา และของสเปนเอง”

เรียบเรียงจาก theguardian.com และ independent.co.uk

ข้อหาปฏิวัติ: นายคาร์เลส ปุกเดมอนด์ อดีตผู้นำแคว้นคาตาลุญญา ซึ่งถูกปลดออกจากตำแหน่ง และมีการออกหมายจับกุมข้อหาปฏิวัติโดยรัฐบาลสเปน

โรงไฟฟ้าถ่านหิน ต้นแบบมาเลย์สู่ไทย

เรื่องและภาพโดย สมปราชญ์ ภริยาธร / ธมลวรรณ สุทรธส / ภิรมภัทร บุญนุก / อิศราภรณ์ ผู้กฤตยาคามิ

พลังงานไฟฟ้าเป็นหนึ่งในประเด็นที่ทุกประเทศต่างให้ความสำคัญ เนื่องจากทั้งครัวเรือน ภาคอุตสาหกรรม ภาคประชาชนและรัฐ ต่างต้องใช้ไฟฟ้าเป็นปัจจัยหลักในการครองชีพไม่ต่างจากปัจจัย ๔ และในแต่ละปีความต้องการไฟฟ้าก็มีแต่เพิ่มมากขึ้นตามสัดส่วนการใช้งานของทุกภาคส่วน

จากข้อมูลสถิติของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยพบว่าตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ ประเทศไทยนำเข้าพลังงานไฟฟ้าจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากกว่าที่สามารถผลิตภายในประเทศ (ปี ๒๕๕๙ สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ทั้งหมด ๔๑,๐๙๖.๒๕ เมกะวัตต์ โดยในจำนวนนั้นได้นำเข้าถึง ๒๔,๗๑๑.๑๒ เมกะวัตต์) ซึ่งหากดูจากความต้องการในการใช้ไฟฟ้าที่สูงสุดในปี ๒๕๖๐ พบว่า ในช่วงเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคมใช้สูงสุดถึง ๓๐,๐๐๐ เมกะวัตต์ หากเปรียบเทียบนี้จะพบว่าเรามีปริมาณไฟฟ้าสำรองใช้ในประเทศในปริมาณที่น้อยและอาจไม่เพียงพอหากเกิดสภาวะฉุกเฉินขึ้น จึงเกิดคำถามขึ้นว่าประเทศไทยสมควรที่จะสร้างโรงไฟฟ้าเพิ่มหรือไม่ เพื่อรองรับกับจำนวนความต้องการไฟฟ้าที่มากขึ้นตามลำดับในทุกปี

รัฐบาลไทยเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ จึงเสนอแนวทางการจัดตั้งโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้น โดยมุ่งไปที่การจัดตั้งโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหิน แล้วทำไม่ต่อเป็นพลังงานถ่านหิน

ปัจจุบันถ่านหินยังเป็นพลังงานหลักของโลกในการผลิตไฟฟ้า ถึงร้อยละ ๔๐ เนื่องจากถ่านหินมีปริมาณสำรองจำนวนมากสามารถใช้ได้ถึง ๒๐๐ ปี ราคาถ่านหินมีเสถียรภาพและไม่แพง ทำให้ราคาค่าไฟฟ้าเฉลี่ยของประเทศไทยไม่สูงเกินไป อย่างไรก็ตามการผลิตไฟฟ้าจากถ่านหินก็ยังมีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นชนวนสำคัญให้เกิดกรณีความขัดแย้งจากการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน กลุ่มกรีนพีซ องค์การรณรงค์อิสระด้านสิ่งแวดล้อมระดับโลก ร่วมกับเครือข่ายนักรณรงค์ระดับโลก ร้อนจาก ๖ ทวีป เปิดเผยผลสำรวจจาก Boom and Bust: Tracking The Global Coal Plant Pipeline ในปี ๒๕๕๙ ระบุว่าโครงการโรงไฟฟ้าถ่านหินทั่วโลกที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการก่อสร้างนั้น ลดลงร้อยละ ๖๒ เฉพาะโรงไฟฟ้าถ่านหินในจีนลดลงถึงร้อยละ ๘๕ มีการติดตั้งประมาณ ทำให้โครงการก่อสร้างหยุดชะงักกว่า ๑๐๐ โครงการและกำลังหาแนวทางยกเลิกการใช้พลังงานถ่านหินในอนาคต ซึ่งตรงจุดนี้ชี้ให้เห็นถึงประเทศที่มีการใช้พลังงานถ่านหินสูงที่สุดในโลกกำลังลดปริมาณการใช้ลงเนื่องจากสาเหตุหลักด้านมลพิษที่เกิดจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน

อีกหนึ่งตัวอย่างที่กลุ่มดังกล่าวยกขึ้นมาคือ “กรณีโรงไฟฟ้าถ่านหินแม่เมาะ” ที่สร้างมลพิษทำให้ชาวบ้านอาศัยอยู่ใกล้เคียงในรัศมี ๕ กิโลเมตร ได้รับผลกระทบหลายร้อยคน โดยเฉพาะเด็ก ๆ กลายเป็นผู้ป่วยโรคทางเดินหายใจ เนื่องจาก

สุดคมก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ตั้งแต่อายุน้อย “เหตุการณ์ฝนกรด” ส่งผลให้ชาวบ้านฟ้องร้องเรียกเงินชดเชยค่าเสียหายสุขภาพ หลายคนเสียชีวิตไปแล้วด้วยโรคทางเดินหายใจ ส่วนหนึ่งเกิดจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นตัวกระตุ้น ยิ่งไปกว่านั้น มลพิษถ่านหินเป็นสาเหตุทำให้มนุษย์เสียชีวิตจากโรคทางระบบประสาท โรคทางเดินหายใจ หอบหืด โรคหัวใจ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดมะเร็ง เนื่องจากโรงไฟฟ้าถ่านหินปล่อยมลพิษโลหะหนัก สารปรอท สารหนู ออกมา ชาวบ้านหลายคนยืนยันว่าพวกเขาป่วยเพราะมลพิษโรงไฟฟ้าถ่านหินและไม่ใช่ว่าชุมชนในรัศมี ๕ กิโลเมตรเท่านั้น แต่ชาวบ้านได้รับผลกระทบจากสารพิษกระจายออกไปเป็นวงกว้างมากกว่า ๒๐ กิโลเมตร

นักวิชาการ ผศ. ปริญญา ผลจันทร์ อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (มช.) กล่าวว่า “การสร้างโรงไฟฟ้าย่อมมีผลกระทบต่อทั้งนั้น ถึงจะรับประกันการเป็นโรงไฟฟ้าว่าพลังงานสะอาดแค่ไหน ก็ไม่มีโรงไฟฟ้าไหนสะอาดร้อยเปอร์เซ็นต์ มีเพียงแค่สะอาดตามเกณฑ์กฎหมายที่กำหนดไว้เท่านั้นเอง ซึ่งถ้าหากพวกเขาทำให้พลังงานยิ่งสะอาดมากขึ้นเท่าไร ค่าใช้จ่ายของพวกเขาก็จะมากขึ้นเท่านั้นและไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษา ดังนั้นผลกระทบต่อมันมีอยู่แล้วและตกอยู่กับเพียงคนส่วนน้อยที่อาศัยอยู่ละแวกบริเวณโรงไฟฟ้าเท่านั้น แต่ประโยชน์ก็คือได้มาซึ่งพลังงานไฟฟ้าที่สามารถผลิตขึ้นเองได้ภายในประเทศและลดค่าใช้จ่ายไฟฟ้าโดยรวมทั้งหมดที่ประชาชนต้องแบกรับไว้ จะเขาได้สวัสดิการก็ได้แต่เขาก็ต้องยอมเสียสุขภาพเพื่อประโยชน์ของคนทั้งประเทศ”

เมื่อปัญหาการพิพาทตรงนี้ยังคงคาราคาซังอยู่ระหว่างรัฐที่ต้องการจะสร้างโรงงานไฟฟ้าถ่านหินกับกลุ่มผู้ไม่เห็นด้วยที่ร้ายปัญหาภัยเริ่มก่อตัวเพิ่มมากขึ้นถึงแม้ว่าจะไม่รุนแรงแต่ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนโดยเฉพาะกลุ่มชาวบ้านใกล้บริเวณที่รัฐจะดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน แต่จากการรวบรวมข้อมูลพบว่า ประเทศมาเลเซียซึ่งอยู่ใกล้จากบ้านเรานัก ก็ยังคงใช้พลังงานไฟฟ้าหลักมาจากถ่านหิน เป็นที่น่าสนใจว่าเพราะเหตุใดการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินในมาเลเซียถึงไม่ประสบกับปัญหาอย่างที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่?

ประเทศมาเลเซียกับโรงไฟฟ้าถ่านหิน

ประเทศมาเลเซีย เป็นประเทศที่ใช้พลังงานจากถ่านหินเป็นหลักในการนำมาผลิตกระแสไฟฟ้าเนื่องจากว่า ปริมาณก๊าซธรรมชาติในประเทศกำลังลดน้อยลง พร้อมกันนั้นมาเลเซียกำลังเผชิญปัญหาเรื่องการลงทุนพัฒนาด้านพลังงานต่ำกว่าที่ควร โครงสร้างพื้นฐานที่เริ่มจะล้าหลัง และปริมาณทรัพยากรที่จำกัด ทำให้หลาย ๆ ครั้งต้องเพิ่มปริมาณการใช้เชื้อเพลิงที่มีราคาสูง อย่างน้ำมันเข้ามาแทน แต่ด้วยราคาต้นทุนที่สูง

ทำให้ประชาชนต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นอีกเป็นเงาตามตัว ทำให้การตัดสินใจว่าจะใช้ถ่านหินจึงเป็นตัวเลือกลึก

ในปี ๒๕๕๔ ประเทศมาเลเซีย ผังคาบสมุทรมาลายู (Peninsular Malaysia) มีกำลังการผลิตไฟฟ้าจากถ่านหินเป็นสัดส่วนร้อยละ ๔๒.๓ หรือ ๒๒,๐๐๐ เมกะวัตต์ ขณะที่ก๊าซธรรมชาติสามารถผลิตได้ในสัดส่วนร้อยละ ๕๑.๘ มาเลเซียตระหนักดีว่า ไม่สามารถพึ่งพลังงานหมุนเวียนเป็นพลังงานหลักได้ ขณะที่ศักยภาพกำลังผลิตไฟฟ้าพลังน้ำในคาบสมุทรมลายูก็ได้รับการพัฒนาจนเต็มประสิทธิภาพแล้ว จึงจำเป็นต้องเริ่มสำรวจความเป็นไปได้ในการพัฒนาพลังงานนิวเคลียร์ ซึ่งในอนาคตหากไม่สามารถนำพลังงานนิวเคลียร์มาใช้ได้ มาเลเซียคงต้องพึ่งพลังงานถ่านหินเป็นหลักเพื่อตอบสนองความต้องการใช้ไฟฟ้า โดยคาดว่าจะเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยปีละร้อยละ ๒.๓ จนถึงปี ๒๕๗๓ นอกจากนี้ มีการคาดการณ์อีกว่าภายในปี ๒๕๖๓ ถ่านหินจะครองสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าสูงสุดที่ร้อยละ ๕๓ ส่วนก๊าซจะมีบทบาทในการผลิตไฟฟ้าลดน้อยลงที่ร้อยละ ๒๙ ที่เหลือเป็น พลังน้ำ พลังงานหมุนเวียนและน้ำมัน (ข้อมูลจาก Malaysia Commissions 1-GW Ultrasupercritical Coal Plant)

ปัจจุบันประเทศมาเลเซียมีโรงไฟฟ้าถ่านหินที่สำคัญหลายแห่ง ยกตัวอย่างเช่น โรงไฟฟ้าถ่านหินแทนจุงบิน (Tanjung Bin) กำลังผลิตรวม ๓,๑๐๐ เมกะวัตต์ที่ตั้งอยู่ปากแม่น้ำปูไล (Pulai) ติดกับพื้นที่ชุ่มน้ำแทนจุงปือ (Tanjung

Piai) ซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่ชุ่มน้ำ ๓ แห่งในรัฐยะโฮร์ เป็นหนึ่งในโรงไฟฟ้าถ่านหินเอกชนแห่งแรกในประเทศมาเลเซียและใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่สำคัญคือตั้งอยู่ใกล้แหล่งน้ำที่มีความสำคัญต่อคือโรงไฟฟ้าแมนจุง (Manjung) เป็นโรงไฟฟ้าพลังถ่านหินแห่งที่ ๕ ของประเทศมาเลเซียและเพิ่งเดินเครื่องผลิตไฟฟ้าในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา สถานที่ตั้งของโรงไฟฟ้าอยู่ใกล้กับเกาะปังกอร์ (Pangkor Island) และชายหาดของโครัลเบย์ Coral Bay ราว ๑๒ กิโลเมตร ซึ่งเป็นเกาะท่องเที่ยว และชายหาดยอดนิยมของมาเลเซีย และสถานที่สุดท้ายโรงไฟฟ้าถ่านหินจิมาร์ (Jimah) กำลังผลิต ๑,๔๐๐ เมกะวัตต์ ซึ่งตั้งอยู่ริมทะเล ห่างจากริสอร์ททาวนชิปปิงโกลด์โคสต์ (Avani Sepang Gold Coast) เพียง ๔.๗ กิโลเมตรซึ่งเป็นสถานที่สำคัญของประเทศมาเลเซียเลยทีเดียว นอกจากนี้โรงไฟฟ้าแห่งนี้ยังติดกับป่าชายเลนเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำอีกด้วย ณ โรงไฟฟ้าถ่านหินจิมาร์นี้เองที่ทางทีมงานได้มีโอกาสลงพื้นที่ไปเก็บข้อมูล

โรงไฟฟ้าจิมาร์ต้นแบบทางพลังงานถ่านหิน

โรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหิน JIMAH Energy ventures Sdn Bhd.) ตั้งอยู่ในประเทศมาเลเซีย ใกล้กับช่องแคบมะละกา บริเวณปากแม่น้ำซันโกเซบิงเบโซน (Sungai Sepong Beson River) รัฐเนกรี เซมบิลัน ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงกัวลาลัมเปอร์เพียง ๔๔ กิโลเมตร ความน่าสนใจของโรงไฟฟ้าแห่งนี้อยู่ตรงที่พื้นที่ ๘๖๔ ไร่ ของโรงไฟฟ้าเป็นพื้นที่

“การมีโรงไฟฟ้าจิมาร์อยู่นั้นเป็นเรื่องที่ดีมาก แต่กว่าจะส่งผลกระทบต่อมวลพลิตต่อพวกเขา มากเช่นเดียวกัน”

นายเชร์ตวน ชาวบ้านที่อาศัยอยู่บนพื้นที่ใกล้กับโรงไฟฟ้า

ที่มีการถมทะเลเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าเพื่อไม่ให้เสียรอบวงวน และอันตรายจากเครื่องจักร ตลอดจนการขนส่งไปกระทบกับสิ่งแวดล้อมและชุมชนโดยรอบ ยิ่งไปกว่านั้น บริเวณใกล้เคียงยังเป็นพื้นที่ป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์นานาชนิด รวมทั้งยังเป็นแหล่งจับปลาของชาวประมงพื้นบ้านอีกด้วย

เป็นที่น่าสนใจว่าโรงไฟฟ้าถ่านหิน ชุมชนและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติในพื้นที่แห่งนี้อยู่ร่วมกันได้อย่างปกติสุข ปรารถนาจากความขัดแย้ง โดยทางด้านโรงไฟฟ้าได้ให้ข้อมูลว่าโรงไฟฟ้าจิมมาห์ถือเป็นโรงไฟฟ้าทันสมัยที่ใช้เทคโนโลยีถ่านหินสะอาด มีกำลังการผลิตไฟฟ้ารวม ๑,๔๐๐ เมกะวัตต์ ใช้ถ่านหินประเภทพิทูมินัสและซิมมิทูนัสเป็นเชื้อเพลิง โดยนำเข้าประมาณ ๔.๓ ล้านตันต่อปี จากอินโดนีเซีย ออสเตรเลีย และแอฟริกาใต้ ใช้เวลาก่อสร้าง ๕ ปี รวมถึงขั้นตอนการทำรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) ในส่วนของท่อลำเลียงที่ยื่นออกจากท่าเทียบเรือไปในทะเลรองรับเรือบรรทุกถ่านหินขนาดใหญ่ที่มีระวางน้ำหนักระหว่าง ๓๕,๐๐๐ - ๑๕๐,๐๐๐ ตัน พร้อมมีระบบสายพานลำเลียงถ่านแบบปิดเพื่อลำเลียงถ่านหินมายังลานเทกอง ซึ่งจะใช้สเปรย์น้ำป้องกันการฟุ้งกระจาย จึงไม่ต้องกังวลว่าถ่านหินเหล่านี้จะหลุดออกจากสายพานและลานเหล่านี้ สำหรับตัวโรงไฟฟ้ามีระบบป้องกันควบคุมมลพิษด้านสิ่งแวดล้อม ทั้งมาตรฐานการผลิตมวลสารทางอากาศ ทั้งในโตรเจนออกไซด์ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และฝุ่นละออง รวมทั้งติดตั้งเครื่องกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เพื่อดักจับซัลเฟตและฝุ่นอีกด้วยใช้เทคโนโลยีการใช้น้ำจากความร้อน (Sub Critical Boiler) สาเหตุที่เลือกใช้วิธีนี้ก็เพราะกระทบสิ่งแวดล้อมน้อยและชาวบ้านยอมรับได้ง่ายกว่าอย่างตรงจุดและทันสมัยอีกด้วย ตรงนี้เองที่โรงไฟฟ้าสามารถทำให้ชุมชนเชื่อมั่นว่าเป็นโรงไฟฟ้าพลังงานสะอาดที่ไม่ส่งผลกระทบต่อ

ในช่วงเริ่มต้นโครงการโรงไฟฟ้าจิมมาห์ก็มีการถูกต่อต้านจากชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะคนทำประมง ทำให้ทางโรงไฟฟ้าจิมมาห์ต้องลงไปทำความเข้าใจกับชุมชน โดยใช้เวลาศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม (EIA) เพื่อพิสูจน์ถึงความเชื่อมั่นในการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยระหว่างก่อสร้างให้เงินชดเชยแก่ชาวประมงที่ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ และได้ตั้งกองทุนดูแลชุมชนและโรงเรียน มีเงินสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ประมาณ ๕๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อเดือน ทั้งยังเปิดโอกาสให้คนในพื้นที่เข้ามาทำงานอีกด้วย ตรงนี้เองจึงเป็นจุดที่ทำให้ชุมชนโดยรอบเข้าใจและยอมรับการอยู่ร่วมกับโรงไฟฟ้าได้

อย่างไรก็ตามหากต้องการคำตอบว่าได้ผลกระทบหรือไม่ การจะถามให้ถูกจุดก็ควรต้องเป็นชุมชนที่อยู่อาศัยจริงในพื้นที่โดยรอบของโรงไฟฟ้าถ่านหิน

นายฮานาเปียะ มุฮะหมัด ผู้นำชุมชน บากาลาลัง (Bagan lalung) ซึ่งเป็นชุมชนที่อยู่ใกล้กับโรงไฟฟ้าจิมมาห์ กล่าวว่า "ในตอนแรกที่ทราบถึงการเข้ามาก่อสร้างโรงไฟฟ้า กลุ่มชาวบ้านในชุมชนย่อมวิตก ถึงแม้ว่าจะมีบางคนเห็นด้วย แต่ส่วนใหญ่แล้วเราไม่เห็นด้วยเสียมากกว่าเพราะเราไม่รู้ถึงข้อมูลว่ารัฐบาลจะสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินที่ปลอดภัยกับเราจริงหรือไม่โดยเฉพาะชาวบ้านที่ทำประมง พวกเขาเหล่านี้ไม่สามารถออกจับปลาได้เลยในช่วงที่รัฐบาลเข้ามาก่อสร้างโรงไฟฟ้า แต่เมื่อรัฐบาลเข้ามาชี้แจง ทำความเข้าใจ พวกเราชาวบ้านจึงคลายความกังวลลงได้ส่วนหนึ่ง แต่สาเหตุหลักจริง ๆ ที่ทำให้ชาวบ้านรู้สึกพึงพอใจคือสิ่งที่รัฐบาลชดเชยให้ต่างหาก กล่าวคือ โรงไฟฟ้าจ่ายเงินค่าชดเชยให้กับชาวประมงที่ไม่สามารถจับปลาได้โดยราคาก็ได้สูงกว่าตอนที่จับปลาเป็นอาชีพเสียอีก โดยการช่วยเหลือเหล่านี้ผ่านทางสมาคมประมงพอโรงไฟฟ้าสร้างเสร็จชาวบ้านอาจเปลี่ยนอาชีพการทำงาน

ไปเลย พวกเขาส่วนหนึ่งเลือกทำงานกับโรงงานไฟฟ้าเลย เพราะได้ค่าแรงที่สูงประกอบกับมีค่าสวัสดิการที่ดี ทำให้ทุกคนที่ได้รับผลกระทบพอใจ ไม่เพียงเท่านั้น โรงไฟฟ้าได้เข้ามาดูแล ถนน และสาธารณูปโภคอื่น ๆ ของหมู่บ้าน และที่สำคัญที่สุดคือ โรงไฟฟ้าได้ทำการช่วยเหลือส่งเสริมการเรียนรู้ เหล่าลูกหลานของชุมชนสามารถเข้าเรียนพอจบมาสามารถเข้าทำงานในโรงไฟฟ้าได้ทันที แน่نونตรงนี้หมายถึงอนาคตที่ดีขึ้นของคนในชุมชนอย่างเห็นได้ชัด เมื่อถามถึงการคัดค้านการก่อสร้างโรงไฟฟ้าจากกลุ่มเอ็นจีโอ แน่نونว่า แต่รัฐบาลได้เข้ามาชี้แจงและตอบข้อห่วงกังวลได้ทั้งหมดรวมถึงแสดงผลของการวิจัยและการคาดการณ์ถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างละเอียด อาทิ การแพร่กระจายของอุณหภูมิในน้ำหล่อเย็น การแพร่กระจายของมลสารทางอากาศจากปล่องโรงไฟฟ้า การกัดเซาะชายฝั่งทะเล รวมทั้งการศึกษาสภาพปัจจุบันของสิ่งมีชีวิต ทั้งพืชและสัตว์ เพื่อนำมาใช้กำหนดมาตรการป้องกันและลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของโรงไฟฟ้าจิมมาห์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานสิ่งแวดล้อมมาเลเซีย และคณะผู้เชี่ยวชาญด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมก่อนจึงจะดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าได้ มาตรการการดูแลสิ่งแวดล้อมและชุมชนที่เข้มงวด เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน ซึ่งชาวบ้านมีความเชื่อมั่นในการทำงานของรัฐบาลมากกว่าสิ่งที่เอ็นจีโอพูด และเมื่อถามถึงความกังวลใจเรื่องปัญหามลภาวะจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน คำตอบที่ได้รับก็คือแรก ๆ ชาวบ้านก็กลัวกันไปต่าง ๆ นานา ก็เพราะคือถ่านหิน ชาวบ้านในชุมชนไม่เคยจะรู้จักด้วยซ้ำไป รู้แต่ว่าสีดำแค่นั้น สีของถ่านหินเราก็กวักหมดแล้วแต่จนถึงวันนี้ก็ไม่เห็นว่ามีปัญหาอะไร ในทะเลยังมีปลาให้จับเหมือนเดิม อาจมีน้อยลงบ้างแต่ก็เป็นเพราะผลของฤดูกาล ส่วนปลาน้ำจืดที่ชาวบ้านปลูกก็ไม่ได้รับผลกระทบอะไร เรื่องพลังงานสำหรับชาวบ้านแล้วเป็นเรื่องไกลตัว สิ่งที่จะกระทบกับชีวิตความเป็นอยู่ของเขาคือต่างหากที่สำคัญ"

ทางด้าน นายแฮร์ตรวน ชาวบ้านที่อาศัยอยู่บนพื้นที่ใกล้กับโรงไฟฟ้าจิมมาห์ ได้กล่าวว่า "ฉันอยู่ที่บงกันลาลังแห่งนี้มา ๒๓ ปี แล้ว และโรงไฟฟ้าอยู่ห่างจากที่นี่ไปเพียง ๑๐ กิโลเมตรเท่านั้น เมื่อประมาณ ๖ - ๗ ปีก่อนมีการสร้างโรงไฟฟ้าจิมมาห์แห่งนี้ขึ้น สิ่งที่คุณสามารถเห็นได้คือ ทุก ๆ ๔ โมงเช้าจะมีการขนถ่ายหินออกมากองท่าความสะอาดบนลานภายในโรงไฟฟ้า ผลกระทบที่ตามมาที่เราสามารถมองเห็นได้คือ ถ่านหินตามแนวชายหาด Pantai Baganlalang Sepang แห่งนี้ อีกทั้งเมื่อคุณอยู่ข้างนอกเป็นเวลานาน ๆ คุณจะรู้สึกได้ว่าคันตามบริเวณผิวหนัง จาม ไอ และปวดศีรษะ คุณควรจะรีบกลับไปอาบน้ำและอาศัยอยู่ในที่ที่ปกป้องกันมลพิษทางอากาศนั่นเอง แต่การสร้างโรงไฟฟ้าแห่งนี้ก็มีผลดีต่อพวกเราเช่นกัน เนื่องจากไฟฟ้าทั้งหมดทั้งภายในบ้านและภายในโรงแรมของพวกเราต่างก็ได้รับการสนับสนุนมาจากโรงไฟฟ้าทั้งนั้น โดยรวมการมีโรงไฟฟ้าจิมมาห์อยู่นั้นเป็นเรื่องที่ดีมาก แต่ทว่ายังส่งผลกระทบต่อด้านมลพิษต่อพวกเราเหมือนกัน"

ทางด้าน นายวิกเนส วาแรน ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในละแวกใกล้เคียงโรงไฟฟ้าอีกท่าน ก็ได้ยืนยันถึงผลกระทบจากโรงไฟฟ้าแห่งนี้ว่า "บางอย่างที่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยของโรงไฟฟ้าจิมมาห์ไม่ได้บอกพวกเราคือ หลังจากโครงการโรงไฟฟ้าจิมมาห์ได้สร้างสำเร็จและเริ่มผลิตกระแสไฟฟ้าจนถึงปัจจุบันนั้น มลพิษที่เกิดจากโรงไฟฟ้าถ่านหินส่งผลกระทบต่อทั้งพื้นที่แห่งนี้ แต่ทั้งนี้การมีโรงไฟฟ้าจิมมาห์อยู่บนพื้นที่แห่งนี้ก็มิได้ส่งผลกระทบต่อด้านลบเพียงแค่นั้น ทางโรงไฟฟ้าจิมมาห์ก็ได้มีการมอบสวัสดิการทั้งการสนับสนุนทางการเงินด้านไฟฟ้า และด้านการจ้างงานแก่ชาวบ้านเช่นเดียวกัน ซึ่งนั่นถือเป็นเรื่องที่ดีมากสำหรับบงกันลาลังแห่งนี้"

และทางทีมงานเราได้สอบถามไปยังนักท่องเที่ยวยุติเดินทางมาพักผ่อนในสถานที่แห่งนี้ถึงโรงไฟฟ้าถ่านหินว่าพวกเขาคิดอย่างไร

นายวิกัน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ กล่าวว่า "ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๒ ที่เรามาเยือนมาเลเซียแต่ฉันคือประสบการณ์ครั้งแรกที่เรามาที่นี่ เรื่องของโรงไฟฟ้าถ่านหินผมไม่เคยรู้มาก่อนเลยได้อยู่ใกล้แค่ตัวเอง แต่เราก็ไม่ได้สนใจเพราะสาเหตุที่เรามาที่นี่คือพักผ่อนกับครอบครัว การอาบแดดและอาหารที่เราไม่เคยกินมาก่อน ที่เราไปชายหาดเราก็ไม่พบอะไรที่ผิดปกติเลยเกี่ยวกับถ่านหินหรืออะไร และเราก็ไม่ได้รู้สึกคันหรืออะไรเลย ที่นั่นสวยงามด้วยซ้ำไป"

เอสมีร์ นักท่องเที่ยวต่างชาติชาวอังกฤษ กล่าวว่า "นี่คือครั้งแรกที่ได้มาที่มาเลเซียแห่งนี้ ฉันไม่เคยรู้มาก่อนว่ามีโรงไฟฟ้าถ่านหินอยู่ใกล้ที่นี่ แต่จากการมองเห็นฉันคิดว่ามันคือท่าเรือเสียอีก ที่ฉันมาที่นี่เพราะต้องการพักผ่อนกับครอบครัวอยู่กับความสวยงามของรีสอร์ตและท้องทะเลแห่งนี้ แน่نونว่าโรงไฟฟ้าถ่านหินสำหรับฉันหากอยู่ใกล้ก็คงจะไม่ดีต่อสุขภาพ อีกทั้งยังไม่ดีต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย และสิ่งที่ฉันพบตอนไปเดินชายหาดเวลาช่วงเช้าของที่นี่คือคราบสีดำปนอยู่กับทรายต่าง ๆ ฉันไม่แน่ใจว่ามันคืออะไร มันควรจะถูกกำจัดให้ห่างจากผู้จัดการชายหาดหรือคนที่ทำหน้าที่รับผิดชอบจะดูแลมันเสียหน่อย แต่โดยรวมฉันก็โอเคกับมันมาก ๆ "

หลังจากการลงศึกษาข้อมูลจากชุมชนจากการสัมภาษณ์พบว่าก็ยังมีความกังวลในส่วนของเรื่องโรงไฟฟ้าถ่านหิน และอีกส่วนพบและเห็นปัญหาอย่างชัดเจนของโรงไฟฟ้าถ่านหินที่พวกเขาได้รับผลกระทบโดยเฉพาะเรื่องสุขภาพที่เกิดขึ้น ส่วนทางด้านนักท่องเที่ยวพบว่าส่วนมากไม่ทราบถึงการมีอยู่ของโรงไฟฟ้าจิมมาห์แห่งนี้

จากการเดินทางของทีมงานไปอยู่อาศัยใกล้กับโรงไฟฟ้าถ่านหินหลายวันสิ่งหนึ่งที่พวกเขาได้พบเห็นริมชายหาดหลังจากระดับน้ำลด คือคราบตะกอนปรสิคินาสีดำที่เหนียวเหนียวเหนียวปนอยู่กับทรายบนชายหาด หลังจากได้สังเกต และสัมผัสจนทางทีมงานมั่นใจแล้ว ๆ ว่านี่คือคราบของถ่านหินที่ออกมาสู่ชายหาดใกล้กับโรงไฟฟ้าถ่านหินจิมมาห์แห่งนี้ ทางเราจึงเกิดความสงสัยและได้สอบถามไปยังรีสอร์ตทาวานชิเบิงโกลด์โคสต์ ว่าพวกเขาพบเห็นเหมือนเราหรือไม่ แต่พวกเขาไม่สามารถให้คำตอบกับเราได้ เราได้เพียงสังเกตและพบว่าใน

ทุกเช้าช่วงน้ำลดทางรีสอร์ตจะส่งพนักงานมาทำการโกยและเก็บคราบดำ ๆ พวกนี้ไว้เป็นกอง จากนั้นนำมาใส่ถุงดำและเรียงให้อยู่ในลักษณะบังเกอร์เพื่อกันน้ำทะเลชะเซาะชายฝั่ง

ถึงแม้พลังงานไฟฟ้าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นมากกับทุกคนในประเทศ แต่การสร้างโรงไฟฟ้าขึ้นนั้นไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีเพียงอย่างเดียว อีกทั้งด้วยข้อจำกัดเรื่องทุนที่มาเกี่ยวข้องกับการผลิตพลังงานไฟฟ้าทำให้ไม่มีโรงไฟฟ้าใดที่สะอาดร้อยเปอร์เซ็นต์ มีเพียงโรงไฟฟ้าที่รักษามาตรฐานคุณภาพได้ตามกฎหมายกำหนดเท่านั้น ทำให้เมื่อมีโรงไฟฟ้าก่อสร้างบนพื้นที่ใด ๆ ล้วนส่งผลกระทบต่อพื้นที่ใกล้เคียงทั้งสิ้น สำหรับโรงไฟฟ้าถ่านหินนั้น แม้ว่าเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าถ่านหินจะพัฒนาขึ้นไปมาก โอกาสในการสร้างมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แต่ก็ยังพบว่ายังมีผลกระทบต่อสุขภาพของผู้คนและสิ่งแวดล้อมโดยรอบอยู่ เพียงแต่ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการชดเชยความเสียหายให้แก่ชุมชนอย่างเพียงพอเพื่อให้ชุมชนกับโรงไฟฟ้านั้นสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

บทส่งท้าย

การเดินทางมายังบงกันลาลังครั้งนี้มีมออะไรหลายอย่างมากกว่าที่พวกเราคิด ทั้งการพบปะพูดคุยกับชาวบ้าน ทั้งการพบเจอปัญหาต่าง ๆ อันเป็นผลกระทบมาจากโรงไฟฟ้าถ่านหิน ในชุมชนที่อยู่ใกล้และได้รับผลกระทบมากที่สุดอย่างบงกันลาลัง หากพวกเราไม่มาประสบพบเจอกับตัวเองคงไม่อาจเข้าใจความรู้สึกของชาวบ้านในพื้นที่แห่งนี้ได้เลย การเดินทางมาครั้งนี้และสิ่งที่เราพบเจอทำให้พวกเราย้อนกลับไปมองประเทศไทยของเราในขณะนี้มีโรงไฟฟ้าถ่านหินอยู่แล้ว และกำลังจะมีการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินเพิ่มมากขึ้นอีกในอนาคต สิ่งสำคัญคือการรับฟังเสียงของประชาชนโดยเฉพาะชุมชนในพื้นที่พวกเขาต้องใช้ชีวิตไปควบคู่กับโรงไฟฟ้าที่จะถูกสร้างขึ้นในอนาคต สร้างความรับรู้ความเข้าใจพร้อมตระหนักถึงผลเสียที่เกิดขึ้นและพร้อมแก้ไขปัญหาก็เกิดขึ้นอย่างครบถ้วนที่สุด

"ขอขอบคุณทุนผลิตข่าวและสารคดีต่างประเทศ จากรุ่นพี่ศิษย์เก่าหนังสือพิมพ์อังก้าว รหัส ๔๖ ที่มอบโอกาสและประสบการณ์อันล้ำค่าในต่างแดนครั้งนี้แก่พวกเรา"

"บางอย่างที่นักคณิตศาสตร์ประกันภัยของโรงไฟฟ้าจิมมาห์ไม่ได้บอกพวกเราคือมลพิษที่เกิดจากโรงไฟฟ้าถ่านหินจะส่งผลกระทบต่อทั้งพื้นที่แห่งนี้"

นายวิกเนส วาแรน และภรรยา ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในชุมชนใกล้โรงไฟฟ้า

ตะกอนถ่านหินสีดำที่แม่น้ำที่เล็ดรอดออกมาจากโรงไฟฟ้าถ่านหินจิมมาห์ ณ ชายหาดบงกันลาลัง เซบิง

เทศบาลนคร ชม. เล็งขยายพื้นที่ควบคุมอาคาร ตึกสูง

รายงานโดย ธัญวัฒน์ กาวิล ภาพ: ลลิตา ชูวิชัย
รองนายกเทศมนตรีฯ ชม. กล่าว แนวโน้มมีอาคาร ตึกสูง ในเขตเทศบาลนคร ชม. ลดลงสืบเนื่องจาก เทศบัญญัติเทศบาลนคร ชม. พ.ศ. ๒๕๕๗ อนาคตเล็งขยายพื้นที่ให้ควบคุมมากขึ้น อุปนายกสมาคม สมาคมอสังหาฯ ชม. เสนอควรมีการปรึกษาหารือถึงขีดจำกัดร่วมกันทุกฝ่าย ด้านชาวบ้าน ร้องการขยายตัวเป็นเมืองทำให้ความเป็นส่วนตัวลดลง

นครเชียงใหม่ และในสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ นายสรนันท์ เศรษฐชัย อุปนายกสมาคมอสังหาริมทรัพย์เชียงใหม่ กล่าวว่าปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดการลงทุนเกี่ยวกับด้านอสังหาริมทรัพย์ใน จ. เชียงใหม่ คือการขยายตัวทางภาคเศรษฐกิจของประเทศทั้งภาคที่ จ. เชียงใหม่ สร้างรายได้ลำดับต้นของประเทศ ทำให้มีการลงทุนจากภาครัฐ และภาคเอกชน จึงทำให้เป็นเมืองหนึ่งที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตด้านอสังหาริมทรัพย์

เทศบัญญัติเทศบาลนครเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่เข้ามาควบคุมการก่อสร้างอาคารมีอาคารตึกสูง ทำให้นักลงทุนต้องคำนวณถึงความคุ้มค่าในการลงทุน ซึ่งทำให้การขยายตัวในด้านอสังหาริมทรัพย์เดิมเน้นกระจุกอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง มีการขยายตัวโดยแนวราบไปยังพื้นที่อื่นมากขึ้น ทั้งนี้ นายสรนันท์ มองว่า แนวโน้มการขยายตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ในปัจจุบัน และในอนาคต ของ จ. เชียงใหม่ นั้น ยังไม่เข้าสู่ภาวะอิ่มตัว ถึงแม้จะมีเทศบัญญัติฉบับดังกล่าว ที่แค่นี้ให้นักลงทุนตื่นตระหนกในระยะแรกเท่านั้น เนื่องจากเชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยว มีความพิเศษมากกว่าจังหวัดอื่น กล่าวคือ ทุกฤดูกาลมีจำนวนนักท่องเที่ยวโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการขยายตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์นั้น นักลงทุนหรือผู้ประกอบการควรมีความรับผิดชอบต่อสังคม และทางภาครัฐควรมีการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายต่อผู้กระทำผิดอย่างเข้มงวด

หรือถึงขีดจำกัดร่วมกัน ให้แนวทางการพัฒนา จ. เชียงใหม่ มีใช้เป็นการกำหนดโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

นายเยาวยุทธ กั้นรัง ชาวบ้านที่อาศัยอยู่ ต.ฟ้าฮ่าม อ.เมือง จ. เชียงใหม่ กล่าวถึง การขยายตัวของภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ว่าแสดงให้เห็นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของ จ. เชียงใหม่ แต่การเติบโตของภาคธุรกิจดังกล่าวค่อนข้างเติบโตแบบก้าวกระโดดจนเกินไป ทำให้มีผลกระทบต่อตามมา โดยจะเห็นได้จาก ณ ตอนนี้อยู่ที่อาคาร ตึกสูง ได้ส่งผลกระทบต่อทำให้เกิดมลพิษทางอากาศ มีปัญหาโรคติดเกิดขึ้น หรือแม้กระทั่งปัญหาน้ำเน่าเสียหรือปัญหาน้ำท่วมขัง เป็นต้น การอาศัยอยู่และวิถีชีวิตของภาคประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะความเป็นส่วนตัวที่ตนมองว่าตั้งแต่เชียงใหม่มีการขยายตัวเป็นเมือง มีการเจริญเติบโตด้านอสังหาริมทรัพย์ทำให้ความเป็นส่วนตัวของตนเองลดลง เช่น การทำกิจกรรมประจำวันในพื้นที่ส่วนตัวตามปกติ แต่เหมือนมีผู้อื่นจับจ้องอยู่ตลอดเวลา

ส่วนด้านวิธีการปรับตัว/ช่วยเหลือตนเองนั้น นายเยาวยุทธ กล่าวว่า หลังจากการมีการเปลี่ยนแปลงในด้านดังกล่าว สิ่งที่ตนเองทำได้คือ การปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม “โดยถ้าอากาศร้อนมากก็ต้องซื้อแอร์ดีเพื่อให้อากาศเย็นขึ้น ในเรื่องของความเป็นส่วนตัวก็ได้แต่ปิดหน้าต่างหรือไม่ก็ทำก๊าดมาบังกันเพื่อปิดบังความเป็นส่วนตัวไปก่อน” และส่วนข้อเสนอแนะนั้น อยากให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือมีการทำประชาวจาจรณในการก่อสร้างอาคารตึกสูง จจึงอยู่กับการก่อสร้างอาคาร ตึกสูงทำได้นอกเขตเมือง แต่การก่อสร้างในแต่ละครั้งนั้นควรคำนึงถึงบริบทและผลกระทบต่อสังคมด้วย

นายชาติรี เชื้อมโนชาญ รองนายกเทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่ กล่าวว่า การเจริญเติบโตเป็นเมืองของในทึบารุชา และการมีอาคารตึกสูงบริเวณดังกล่าว ย่อมส่งผลกระทบต่อหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านจราจร ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของ จ. เชียงใหม่ ในการป้องกันและรับมือกับปัญหาการขยายเป็นเมือง และการเจริญเติบโตด้านอสังหาริมทรัพย์ปัจจุบันมีเทศบัญญัติเทศบาล-

ตอนการพิจารณาราคาและความคุ้มค่า ปัจจุบันทิศทางการเจริญเติบโตและการขยายตัวเป็นเมืองถือว่าลดลงจากในอดีต แต่ทั้งนี้พบว่าเทศบัญญัติเทศบาลนครเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๗ ยังมีข้อจำกัด กล่าวคือ ควบคุมเฉพาะในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ที่ห้ามสร้างอาคารสูงเกิน ๑๒ เมตรหรือเกิน ๔ ชั้น แต่นอกเขตเทศบาลนครเชียงใหม่พบว่ามีอาคารก่อสร้างอาคารตึกสูงเกิน ๔ ชั้น เช่น โครงการก่อสร้างศาลาล้อมมอเต็ที่มีสูงเกิน ๑๒ เมตรหรือเกิน ๔ ชั้น ก่อสร้างบนที่ตั้งทางคู่ขนานถนนสาย อ.แมริม เชียงใหม่ - ลำปาง ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลนครเชียงใหม่และเทศบาลหนองป่าครั่ง โดยในอนาคตเทศบาลนครเชียงใหม่เล็งประกาศใช้เทศบัญญัติควบคุมการก่อสร้างดังกล่าวให้ครอบคลุมทั่วทั้งเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการปรึกษากับที่ปรึกษาเทศบาล

ไขข้อข้องใจ ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ไขข้อข้องใจ ภาษีมูลค่าเพิ่ม เรื่องโดย น้าอบ เลมเลมบุญ

เมื่อพูดถึงเรื่องของภาษี นักเรียน นักศึกษา อาจฟังดูเป็นเรื่องไกลตัว เพราะมองว่าเรายังไม่ได้เสียภาษีใดใด แต่จริง ๆ แล้วภาษีมียหลายประเภท หนึ่งในประเภทที่เราทุกคนต้องเสียไปโดยแทบไม่ทันรู้ตัว คือ “ภาษีมูลค่าเพิ่ม” หรือที่เราคุ้นหูกันว่า VAT (Value Added Tax)

แล้ว “VAT” คืออะไร
Value Added Tax (VAT) หรือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็นภาษีทางอ้อมที่เก็บภาษีจากการขายสินค้าหรือการให้บริการในแต่ละขั้นตอนการผลิตและจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ทั้งที่ผลิตภายในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ โดยเป็นภาษีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มจะทำการเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้าหรือรับบริการต่าง ๆ ที่เป็นลำดับสุดท้ายก็คือ ผู้บริโภคสินค้า โดยส่วนที่เก็บเพิ่มจะนั้นเรียกว่า “มูลค่าเพิ่ม” ที่กรมสรรพากรจะเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดเก็บภาษี

การเปลี่ยนแปลงการปรับภาษีมูลค่าเพิ่มตั้งแต่การจัดเก็บครั้งแรกในปี ๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบัน

ประเทศไทยนั้นนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้จัดเก็บภาษีจากประชาชนแทนภาษีการค้าตั้งแต่ วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๕ เนื่องจากสามารถขจัดปัญหาภาษีซ้ำซ้อน มีกลไกป้องกันการหลบเลี่ยงภาษี และเอื้ออำนวยต่อการลงทุนและการส่งออก

ปี ๒๕๓๕ - ร้อยละ ๗
- ตามพระราชบัญญัติการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตาม มาตรา ๔๐ แห่งประมวลรัษฎากร จากอัตราร้อยละ ๑๐ ให้ลดเหลือร้อยละ ๗

ปี ๒๕๔๐ - ร้อยละ ๑๐
- ประเทศไทยประสบวิกฤตเศรษฐกิจต้มยำกุ้ง
- กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) เสนอให้มีมาตรการให้ประเทศไทยรัดเข็มขัด และปฏิรูปวินัยทางการเงินอย่างเคร่งครัดในการขึ้นเป็นร้อยละ ๑๐

ปลายปี ๒๕๔๐ - ร้อยละ ๗
- เนื่องจากเกิดปัญหาเศรษฐกิจอย่างหนักจนต้องลอยตัวค่าเงินบาท พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ จึงลาออกจากตำแหน่ง

ปี ๒๕๖๐ (ปัจจุบัน) - ร้อยละ ๗
- จะสิ้นสุดการปรับลดภาษีในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑

การเปลี่ยนแปลงการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า ประเทศไทยมีการปรับอัตราของภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ตลอด เช่นเดียวกับกรณีล่าสุดที่จะมีการปรับอัตราการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอีกครั้ง

จากพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ ๕๙๒ พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดไว้ว่า การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๖.๓ จะใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ เท่านั้น และหากไม่มีการประกาศฉบับใหม่เพื่อลดอัตราภาษีต่อไป ประชาชนจะเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๗ แต่ล่าสุดราชกิจจานุเบกษาได้ประกาศเผยแพร่พระราชกฤษฎีกาฉบับที่ ๖๔๖ (ฉบับล่าสุด) พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศคงอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ที่ร้อยละ ๖.๓ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๑ และหลังจาก ๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ จะปรับเป็นอัตราร้อยละ ๗

จากรายละเอียดตามกฎหมายจะเห็นว่าปัจจุบันมีการประกาศให้มีการลดภาษีมูลค่าเพิ่มเหลือร้อยละ ๖.๓ และหากมีการปรับขึ้นจะมีการปรับขึ้นเป็นร้อยละ ๗ นั่นเอง

แต่หลายคนอาจจะสงสัยว่าทำไมเราจึงต้องจ่ายร้อยละ ๗ แทนที่จะจ่ายร้อยละ ๖.๓ และหากมีการปรับขึ้นจะกลายเป็นร้อยละ ๑๐ ไม่ใช่ร้อยละ ๗ นั่นก็เพราะว่า เราจะต้องเสียอัตราภาษีท้องถิ่นอีก ๑ ใน ๑๐ ของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

ยกตัวอย่าง (VAT ๖.๓%) x ๑/๑๙ = ๐.๗% เราจึงเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ ๗ ดังนั้นกรณีภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗ เนื่องจากต้องเสียให้กับท้องถิ่น ๑ ใน ๑๐ ของภาษีมูลค่าเพิ่ม อีกร้อยละ ๑ จึงเป็นอัตราร้อยละ ๑๐ ในทำนองเดียวกัน อย่างไรก็ตาม อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มของประเทศไทยจริง ๆ แล้ว กฎหมายบัญญัติไว้ที่ร้อยละ ๑๐ ตั้งแต่มีการเริ่มเก็บภาษี แต่เนื่องจากประเทศไทยมีการออกกฎหมายพิเศษมาลดให้เหลือร้อยละ ๗ เป็นการชั่วคราวแบบปีต่อปี แล้วใช้วิธีต่ออายุเรื่อย ๆ มาหลายปี จึงทำให้หลายคนเข้าใจผิดว่าการกลับไปใช้อัตราร้อยละ ๑๐ นั้นเป็นการปรับขึ้นภาษี

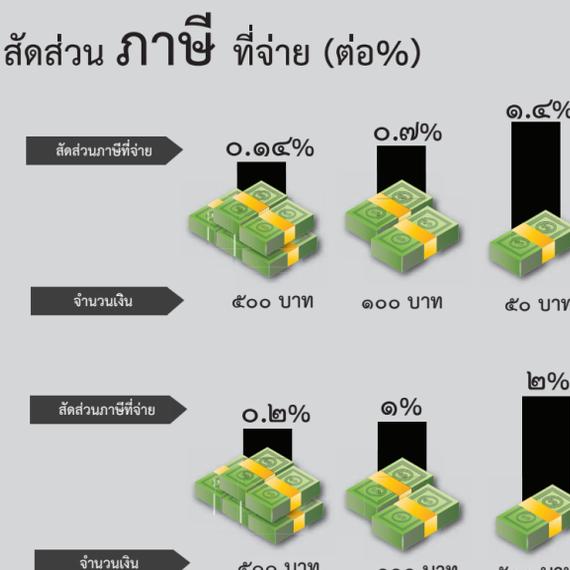
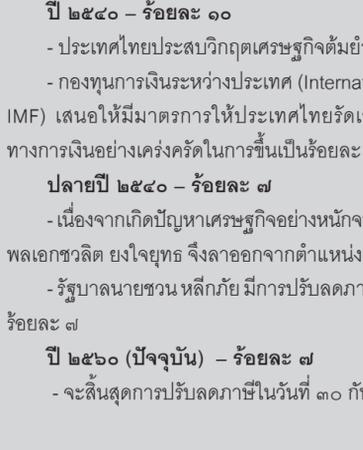
จ่ายเท่ากันทุกคนจริงหรือ?

รายได้หลักของรัฐบาลได้มาจากการเก็บภาษีอากรต่าง ๆ และผลจัดเก็บรายได้ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ของกรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากรจัดเก็บภาษีอากรได้รวม ๑,๗๖๗,๕๙๔ ล้านบาท และภาษีที่มีการจัดเก็บมากที่สุดคือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ๕๐๒,๗๑๖ ล้านบาท ดังนั้นภาษีมูลค่าเพิ่มจึงเป็นภาษีสำคัญในการกำหนดรายได้ของประเทศ แต่ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ทุกคนต้องจ่ายนั้นจ่ายเท่ากันจริงหรือไม่และการเก็บภาษีนี้ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำมากน้อยเพียงใด

จากบทความ “ทำไมการขึ้น VAT ถึงทำร้ายคนจน” เขียนโดย วรรณพงษ์ ด้วงคงใจจัน อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กล่าวว่า การเก็บภาษีใช้หลัก ๒ อย่างคือ เก็บตามที่ใช้ (Usage Rule) และ เก็บตามความสามารถในการจ่าย (Ability to Pay) ซึ่งภาษีมูลค่าเพิ่มใช้หลักเก็บตามที่ใช้ (Usage Rule) หากมองผิวเผินการเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อเราใช้สินค้าอาจดูเหมือนเราจ่ายในอัตราเดียวกันและราคาเท่ากัน

ในสินค้าเดียวกันที่นำมาเปรียบเทียบ ไม่ว่าจะเป็นคนที่มีรายได้เยอะหรือรายได้น้อย แต่เมื่อมองลึกลงไป VAT เกิดจากการคิด “จำนวนภาษี” ที่คนที่มีรายได้ต่างกันจะต้องจ่าย มาเป็นสัดส่วนของ “รายได้” จะพบว่าคนจนเสียภาษีในอัตราที่ “สูง” กว่าคนรวย (ดังแสดงในภาพด้านซ้าย)

จะเห็นได้ว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเรื่องใกล้ตัว เป็นวิธีหนึ่งในการกระตุ้นเศรษฐกิจ จึงมีการคิดพิจารณาที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่อย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีนั้นไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มหรือลด ท้ายที่สุดรัฐบาลจะต้องคำนึงถึงสถานการณ์และผลกระทบที่จะเกิดต่อเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ ทั้งในเชิงลบและเชิงบวก ที่สำคัญต้องไม่ลืมประเมินถึงปัญหาความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชาชน ภาษีที่มีการปรับใช้ต้องไม่ทำให้ช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากรถ่างออกไปมากกว่าที่เป็นอยู่

ร้านอาหารเครื่องดี ผนวกกำลังกลุ่มคนรุ่นใหม่ รณรงค์ลดใช้หลอดและแก้วพลาสติก

รายงานโดย ณวิศ เกศพิชญวัฒนา

ผู้ประกอบการร้านอาหารเครื่องดีและกลุ่มคนรุ่นใหม่ในจังหวัดเชียงใหม่ร่วมมือกันรณรงค์โครงการ 'ลดหลอด หยอดกระปุก' เพื่อลดการใช้หลอดและแก้วพลาสติก หวังช่วยสิ่งแวดล้อมและพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

เมื่อวันที่ ๑๐ พ.ย. ได้มีการจัดกิจกรรมเปิดตัวโครงการ The Last Straw 'ลดหลอด หยอดกระปุก' โดยกลุ่มผู้ประกอบการร้านอาหารเครื่องดีในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อรณรงค์ชวนคนเชียงใหม่ให้เปลี่ยนพฤติกรรมลดการใช้พลาสติก โดยภายในงานมีการให้ความรู้แสดงให้เห็นถึงปัญหา แยกหลอดสเตนเลสที่ใช้แล้วสามารถทำความสะอาดนำกลับมาใช้ใหม่ได้และการแสดงดนตรีจากนักดนตรีจิตอาสา

นายภราดร พรอำนวย ผู้ประสานงานโครงการ กล่าวว่า "ก่อนหน้านี้นเคยร่วมพัฒนาคลองแม่ข่าที่น้ำเสีย แล้วพบว่าปัญหาน้ำเสียเกิดจากหลายสาเหตุ ทั้งมีคนมาทิ้งน้ำเสียและขยะน้ำเสียในคลอง ซึ่งขยะนั้นมีจำนวนมาก พบว่าในขยะเหล่านั้นมีปริมาณขยะพลาสติกไม่น้อยเลย อีกทั้งหมักทำปุ๋ยหรือทำอาหารและเครื่องดี ซึ่งในจังหวัดเชียงใหม่มีร้านกาแฟไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ ร้าน หากทุก ๆ ร้านร่วมมือกันจะสามารถลดปริมาณขยะพลาสติกได้เป็นจำนวนมาก จึงคิดหาวิธีลดการใช้พลาสติกที่ง่ายที่สุดที่พอจะทำได้และเริ่มทำโครงการลดหลอด หยอดกระปุกขึ้น โดยเปิดรับร้านอาหารและเครื่องดีที่สนใจเข้าร่วมโครงการในขั้นแรก ๓๐ ร้าน"

นายภราดรกล่าวอีกว่า เหตุผลที่ใช้คำว่า ลดหลอด เพราะมันเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว และสามารถทำได้จริง หลอดเล็ก ๆ สามารถถือไปถึงขยะพลาสติกชนิดอื่น ๆ เป็นจุดเริ่มต้นของการลดขยะพลาสติก ส่วนคำว่า หยอดกระปุก หมายถึง ร้านที่ร่วมโครงการจะลดราคาให้กับลูกค้าที่นำแก้วที่สามารถใช้ซ้ำได้มาใช้เอง ๓-๕ บาท ซึ่งเป็นราคาต้นทุนของแก้วและหลอดพลาสติก โดยจะมีกระปุกให้ลูกค้าหยอดตามความสมัครใจ เพื่อนำเงินที่ได้เข้าสู่กองทุนเพื่อสิ่งแวดล้อมพัฒนาชุมชน ตามกำลังที่จะทำได้ เพื่อให้เห็นว่าการลดใช้พลาสติกสามารถทำให้เกิดประโยชน์ที่จับต้องได้จริง โดยจะนำเงินก้อนแรกไปสร้างห้องสมุดชุมชนบริเวณตลาดสมเพชร วัดสามช้าง นอกจากนี้จะมีการจัดเวิร์คช็อปลดการใช้หลอด ๓๐ ครั้ง ให้กับ ๓๐ ร้านที่ร่วมโครงการของเราโดยนักดนตรีจิตอาสาเช่น บอย อิมเมจิน ซาฮารีโมนิการ์ชินโรซ์ โดยเราจะเป็นผู้ทำการประชาสัมพันธ์และจัดงานให้กับทางร้าน เพื่อเป็นอีกวิธีหนึ่งในการทำให้คนหันมาสนใจและตระหนักถึงปัญหาของขยะพลาสติก

"ที่ผ่านมามีโครงการมากมายที่รณรงค์ให้ลดใช้พลาสติกทั้งจากภาครัฐและเอกชนแต่ก็ไม่สำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม อาจเพราะการใช้พลาสติกนั้นมีความสะดวกสบายและมีแรงจูงใจในการเลิกใช้ไม่พอเป็นปัญหาที่ต้องใช้เวลาในการแก้ไข จึงมองว่าควรเริ่มจากสิ่งที่สามารถทำได้ง่าย และนำเงินส่วนต่างไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับสังคมจริง ถ้าหากผู้ใดที่ทำธุรกิจร้านอาหาร ร้านกาแฟ หรือโรงเรียน มหาวิทยาลัย รวมถึงนักดนตรี ศิลปินอาสา ที่อยากจะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม สามารถติดต่อมาได้ที่เฟซบุ๊กเพจ The Last Straw ครับ" นายภราดรกล่าว

นอกจากนี้ นายภราดรได้เผยกับทีมข่าวอีกว่า "โครงการลดหลอด หยอดกระปุกมีแผนขั้นต่อไป คือการทำกิจกรรมในสถาบัน

การศึกษาต่าง ๆ เช่นโรงเรียน มหาวิทยาลัย โดยจัดแสดงดนตรีและให้ความรู้เพื่อปลูกฝังกับกลุ่มคนรุ่นใหม่ ให้ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้ เพราะปัญหาเหล่านี้ต้องใช้เวลาแก้ไข เพื่อให้สามารถแก้ปัญหานี้ได้อย่างยั่งยืน ซึ่งคาดว่า มข. ควรเป็นสถาบันแรกที่จะเข้าไปทำกิจกรรม เพราะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในจังหวัดเชียงใหม่ จึงน่าจะมีความพร้อมมากที่สุด"

ด้าน รศ.ประเสริฐ ฤกษ์เกรียงไกร รักษาการรองอธิการบดี ฝ่ายกายภาพและสิ่งแวดล้อม มข. กล่าวว่า "ในปัจจุบัน มข. มีการรณรงค์ลดการใช้พลาสติกน้อยมาก ตนมองว่าการรณรงค์ที่ผ่านมาไม่ส่งผลเท่าที่ควร จึงมุ่งแผนไปพัฒนาการจัดการขยะไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากกว่า ซึ่งในช่วงสิ้นเดือน พ.ย. การสร้างศูนย์จัดการขยะชีวมวลของ มข. จะเสร็จสิ้น และเริ่มปฏิบัติการในเดือน ม.ค. โดยจะสามารถแปรรูปขยะทั้งหมดใน มข. ทั้งขยะเปียกนำมาหมักเป็นปุ๋ยและเชื้อเพลิงแก๊ส ขยะพลาสติกนำมาแปรรูปอัดเป็นเม็ดเชื้อเพลิง เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์"

นายพงษ์ศิลา คำมาก เจ้าของร้านกาแฟที่เข้าร่วมโครงการ กล่าวว่า "ก่อนหน้านี้นเคยดูวิดีโอแต่หาเล่มีหลอดพลาสติกติดอยู่ในจุกมีเจ้าหน้าที่พยายามช่วยเหลือดึงหลอดออกจากจุก แต่ตัวนั้นก็ไม่น้ำตาไหลออกมา เจ้าหน้าที่ก็น้ำตาไหล ดูไปก็น้ำตาไหลไป ไม่น่าเชื่อว่าขยะเล็ก ๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ ได้ขนาดนี้ เมื่อทราบว่ามีการทำโครงการนี้ขึ้นจึงตัดสินใจเข้าร่วมทันที"

นอกจากการลดราคาให้กับลูกค้าที่นำแก้วที่สามารถใช้ซ้ำมาใช้ในร้านแล้ว ทางร้านได้เปลี่ยนวัสดุจากหลอดพลาสติกที่ใช้แล้วทิ้งมาเป็นหลอดสเตนเลสปลายซิลิโคนซึ่งสามารถนำมาทำความสะอาดแล้วใช้ซ้ำได้ แม้ว่าหลอดชนิดนี้จะมีราคาสูงและมีต้นทุนในการทำความสะดวกเพิ่มมาด้วย ตนก็ยินดีที่จะใช้เพราะอยากเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยแก้ปัญหานี้ นายพงษ์ศิลากล่าว

น.ส.อัญมณี ชัดติยะ ลูกค้านักกาแฟที่ร่วมโครงการกล่าวว่า "ในช่วงแรกรู้สึกแปลกใจเมื่อทราบถึงข้อมูลของโครงการและการนำเงินไปสมทบทุนกองทุนเพื่อสิ่งแวดล้อมจากพนักงานในร้าน เพราะไม่คิดว่าจะมีใครทำโครงการแบบนี้ ซึ่งเป็นโครงการที่เริ่มจากเรื่องง่าย ๆ สามารถทำได้ทุกคนและเป็นประโยชน์จริง จึงเริ่มหันมาใช้แก้วน้ำที่สามารถทำความสะอาดแล้วใช้ซ้ำได้ ซึ่งในช่วงแรกยังไม่คุ้นชินกับการใช้แก้วน้ำส่วนตัวนัก แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็เริ่มคุ้นเคยและรู้สึกว่าเป็นเรื่องปกติไปแล้ว"

"การใช้แก้วที่ซ้ำได้ได้นอกจากจะเป็นการช่วยลดการใช้พลาสติกแล้ว ยังมีข้อดีคือสามารถเก็บอุณหภูมิของเครื่องดื่มได้นานกว่าแก้วพลาสติกแบบใช้แล้วทิ้ง มีลวดลายของแก้วในแบบที่ชอบ และยังมั่นใจในความสะอาดของแก้วเพราะเป็นคนที่ทำความสะอาดแล้วนำมาใช้เองอีกด้วย" น.ส.อัญมณีกล่าวเสริม

"อย่างไรก็ตามการรณรงค์ ลดหลอด หยอดกระปุก เป็นกิจกรรมที่ดี การปลูกฝังจิตสำนึกยังคงเป็นสิ่งสำคัญและเกิดประโยชน์อย่างมาก ทาง มข. ก็มีแผนที่จะเริ่มการรณรงค์สร้างจิตสำนึกที่ดีให้นักศึกษาต่อหลังจากการก่อสร้างศูนย์จัดการขยะชีวมวลเสร็จสิ้น โดยจะรณรงค์ทั้งการลดการใช้พลาสติก การใช้วัสดุทดแทนและการแยกขยะ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาขยะพลาสติกต่อไปได้อีกในอนาคต" รศ.ประเสริฐกล่าวทิ้งท้าย

ความร่วมมือ: ๙ พ.ย. ๖๐ มีการเปิดตัวตลาดชุมชน 'ปากตางพม่า' บริเวณหมู่บ้านห้วยจะค่าน อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ ที่ร่วมมือกันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐ - ชาวบ้านลาหู่ ลีซอ และม้ง กรณีขอคืนพื้นที่ป่าถูกใหม่หลังปี ๒๕๕๕

'ปากตางพม่า' ลดบุกรุกป่า นักอนุรักษ์หัวน ขยายของป่าแทนสินค้าเกษตร

ต่อจากหน้า ๑

'ปากตางพม่า' คือตลาดชุมชนบ้านห้วยจะค่าน เพื่อลดการบุกรุกป่าในความดูแลของอุทยานแห่งชาติผาแดง อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่ ได้มีการเปิดตัวโครงการไปเมื่อวันที่ ๙ พ.ย. ๖๐ โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาจากปฏิบัติการทวงคืนผืนป่าในคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่ ๖๔/๒๕๕๗ และ ๖๖/๒๕๕๗ ที่ต้องยึดผืนป่าที่มีการบุกรุกใหม่นับแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา โดยมุ่งพื้นที่ที่ครอบคลุมหมู่บ้านห้วยจะค่านเป็นหลัก เน้นให้มีผู้ชายเป็นชาวบ้านกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมดประกอบด้วย ลาหู่ ลีซอ และม้งจากหมู่บ้านใกล้เคียงที่เป็นส่วนน้อย รวม ๘ ร้าน โดยผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายส่วนใหญ่เป็น เครื่องเงิน กระเป๋า เสื้อผ้า ทำมือ ผักปลอดสารพิษ งานจักสาน โดยเฉพาะเฟอร์นิเจอร์จากไม้ไผ่ซึ่งควบคุมการผลิตให้มีมูลค่าเพิ่มไม่ให้เกิดการทดแทนและเป็นสินค้าที่ไม่ทำลายป่า

นายประภาศ ธีระวิวัฒน์ หัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำห้วยจะค่านและหัวหน้าโครงการฟื้นฟูสภาพป่าพื้นที่อำเภอไชยปราการและพื้นที่ข้างเคียงพื้นที่ที่ ๒ ห้วยจะค่าน เผยว่า ตลาดชุมชนปากตางพม่าเป็นส่วนหนึ่งในโครงการฟื้นฟูสภาพป่าฯ โดยเลือกที่ตั้งตลาดเป็นบริเวณอดีตถนนทางหลวงหมายเลข ๑๐๗ (เชียงใหม่ - ผาเงา) นี้ เพราะเป็นเส้นทางสำหรับการขนส่งสินค้าและเป็นทางผ่านสำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ง่าย ตลาดนี้เริ่มต้นจากการลงพื้นที่ชี้แจงทำความเข้าใจกับชาวบ้าน จากนั้นจึงขอสำรวจพื้นที่ทั้งหมดโดยไม่มีการจับกุม เพราะคำนี้ถึงหลักสูตรศาสตร์ความรู้ไปกับนิติศาสตร์ตามนโยบายของแม่ทัพภาค ๓ เนื่องจากต้องการทราบจำนวนพื้นที่ของการใช้ประโยชน์ที่ดินที่แท้จริงทั้งหมดก่อนเพื่อทำเป็นแผนที่การใช้ประโยชน์ของที่ดิน

ลุ่มน้ำห้วยจะค่านมีพื้นที่ทั้งหมด ๑๙,๑๑๖ ไร่สำรวจแล้ว ๔๖๔ แปลง ๒๖๙ ครัวเรือน คิดเป็นพื้นที่จำนวน ๓,๔๓๓ ไร่ โดยแยกเป็นขอคืนพื้นที่ได้แล้ว ๒๓๕ ราย ๒๓๗ แปลง คิดเป็นจำนวนพื้นที่ ๑,๔๐๗ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙๔๕ ของพื้นที่ทั้งหมดที่สำรวจแล้วในการดำเนินการครั้งแรก และจะมีการเจรจากับชาวบ้านอย่างต่อเนื่องเพื่อขยายไปในพื้นที่ข้างเคียงให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดของลุ่มน้ำห้วยจะค่านในเขตอุทยานฯ จากนั้นเริ่มเจรจาร่วมกับกรมประมงหมู่บ้านที่มีเป็นประจำ เพื่อหาตัวแทนชาวบ้านที่สนใจมาร่วมจำหน่ายสินค้าในตลาด เมื่อขอคืนพื้นที่แล้วจึงต้องเพิ่มทางเลือกให้แก่ชาวบ้านเพื่อไม่ให้เขากลับไปปลูกป่าใหม่ เพราะชาวบ้านแถบนี้จะไม่ปลูกข้าวโพดเป็นส่วนใหญ่จึงนำมาซึ่งปัญหาการบุกรุกป่า เนื่องจากการปลูกข้าวโพดจำเป็นต้องใช้พื้นที่มากอย่างน้อย ๒๐-๕๐ ไร่ต่อ ๑ ราย

"ปากตางพม่าจะต้องประสบความสำเร็จ วัตถุประสงค์ในการลดการบุกรุกป่าแน่นอน เพราะผู้ชายทุกรายในตลาดนี้จะต้องคืนผืนป่าที่ปลูกใหม่หลังปี ๒๕๕๕ อันใช้ผิดวัตถุประสงค์ที่ให้เกิดในการทำเกษตรให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐก่อน รวมถึงมีแผน

ระยะยาวที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในหมู่บ้านห้วยจะค่านต่อยอดจากตลาดด้วย ซึ่งได้รับความร่วมมือจากหน่วยราชการในพื้นที่เพื่อให้ชาวบ้านเหล่านี้สามารถพึ่งพาตัวเองได้อย่างยั่งยืนจริง ๆ และมีทางเลือกมากกว่าการปลูกข้าวโพดที่ทำลายพื้นที่ป่าและได้ผลตอบแทนน้อยหรือติดลบในบางราย (มีหนี้สิน)" นายประภาศกล่าว

นายประภาศ กล่าวเสริมว่า หลังจากเปิดตลาดไปเมื่อวันที่ ๙ พ.ย. ที่ผ่านมา จะขอความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์จากประชาสัมพันธ์จังหวัดและอำเภอเชียงดาว ตนคาดว่า ต้องใช้เวลา ๑-๒ ปี ที่จะทำให้ตลาดนี้เป็นที่รู้จัก โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมายของตลาดเป็น ๒ กลุ่ม คือ ชาวบ้านกันเองที่ใช้ตลาดนี้เป็นแหล่งซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าต่อสินค้า และนักท่องเที่ยวที่แวะมาจับจ่ายสินค้า รวมทั้งชมธรรมชาติที่สวยงาม หลังจากตลาดเริ่มเป็นที่รู้จักมีแผนว่าจะของบประมาณจากภาครัฐมาพัฒนาให้เกิดความยั่งยืนเป็นลำดับต่อไป

นายอะโหล ปุส ผู้นำชุมชนบ้านนาน้อยหมู่บ้านห้วยจะค่าน กล่าวว่า สำหรับตลาดนี้ ตนขายสมุนไพรที่ทำมาจากป่าชุมชนและป่าอื่น ๆ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาพื้นบ้าน โดยยอมรับว่าเคยเป็นผู้บุกรุกป่ามาก่อน เหตุผลที่ยอมคืนผืนป่าที่บุกรุกใหม่หลังปี ๒๕๕๕ เพราะเข้าใจเจตนาของเจ้าหน้าที่จึงอยากเป็นตัวอย่างเพื่อกระตุ้นการทำตามของชาวบ้านคนอื่น เพราะตนถือเป็นผู้นำของชาวบ้านคนหนึ่ง แต่ถ้าตลาดนี้ไม่ประสบความสำเร็จ ตนก็ยังมีอีกหนึ่งกิจกรรมที่ดำเนินการร่วมกับเจ้าหน้าที่อยู่ คือ รับจ้างปลูกป่า กิจกรรมในความรับผิดชอบของหน่วยจัดการต้นน้ำห้วยจะค่านที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณปลูกป่าฟื้นฟูระบบนิเวศจำนวนพื้นที่ ๔๖๐ ไร่ และ ๕๕๐ ไร่ ในงบประมาณ ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ตามลำดับ

นายนิคม พุทธา นักอนุรักษ์ผู้ก่อตั้งค่ายเยาวชนเชียงดาว แจงว่า ป่าเชียงดาวมีความสำคัญต่อเชียงใหม่เพราะเป็นต้นน้ำของแม่น้ำปิงที่หล่อเลี้ยงทั้งชาวบ้านและนักท่องเที่ยวในเชียงใหม่ อีกทั้งมีตอมยหลวงเชียงดาวที่เป็นเทือกเขาหินปูนที่สูงเกิน ๒,๐๐๐ เมตร แห่งเดียวในประเทศไทย จึงทำให้ป่าเชียงดาวมีระบบนิเวศที่อุดมสมบูรณ์และมีพืชพรรณไม่เฉพาะถิ่นจำนวนมาก ดังนั้นการปลูกป่าไม่ถือว่าเป็นการทำเกษตรกรรม หากของป่าหรือล่าสัตว์ ย่อมส่งผลกระทบต่อความเปลี่ยนแปลงในความอุดมสมบูรณ์และพันธุกรรมของพืชพรรณเฉพาะถิ่นดังกล่าว

"ถ้าตลาดนี้ประสบความสำเร็จดี แต่กังวลอยู่เรื่องเดียวคือ ชาวบ้านแถบห้วยจะค่าน ส่วนใหญ่เป็นมุสลิมและลีซอ ซึ่งพื้นฐานกลุ่มเหล่านี้ไม่ถนัดการทำเกษตรกรรม จึงเกรงว่าจะมีการนำผลผลิตจากป่ามาขาย เช่น สมุนไพร เห็ด หนอนไม้ไผ่ถ่าน เป็นต้น ซึ่งเป็นกรรบบกวนระบบนิเวศทางธรรมชาติของป่า อย่างเห็ดก็ทำหน้าที่เป็นตัวย่อยสลาย หนอนไม้ไผ่ก็กัดต้นไม้เป็นไม้ซึ่งทำหน้าที่ผลิตก๊าซออกซิเจน" นายนิคมย้ำ

ลดหลอด: นายภราดร พรอำนวย กล่าวให้ข้อมูลในงานเปิดตัวโครงการ "ลดหลอด หยอดกระปุก" (ขอบคุณภาพจากเฟซบุ๊กเพจ The Last Straw)

ชวนอ่าน: เรื่องโดย วิรภัท วนาทิศ และรัตนภรณ์ รัตนกุล

เตรียมตัวให้พร้อมก่อนออกไปวิ่ง

ปัจจุบันผู้คนเริ่มกลับมาให้ความสนใจกับการดูแลสุขภาพมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นทั้งด้านกรกินที่เห็นได้จากการที่คนหันมาสนใจกินอาหารเพื่อสุขภาพหรือที่นิยมเรียกว่า ‘อาหารคลีน’ มากขึ้น และการออกกำลังกาย ซึ่งที่ทำได้ง่ายและสะดวกที่สุดก็จะเป็นการวิ่งระยะไกล เห็นได้จากการจัดแข่งขันการวิ่งที่ปัจจุบันมีประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก โหนจะพืดูน บอดี้สแลม นักวิ่งชื่อดัง ที่ออกมาวิ่งจาก อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ไปสู่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย เพื่อรับเงินบริจาคเข้าโรงพยาบาลอีก ทำให้ตอนนี้การวิ่งมาราธอนกลายเป็นกระแสนิยมของคนไทยอย่างหนึ่ง

การแข่งขันวิ่งระยะไกล ไม่ใช่แค่เพียงมีรองเท้าผ้าใบสักคู่ ก็สามารถออกไปวิ่งได้ แต่จริงๆ แล้วต้องมีการเตรียมพร้อมทางร่างกายหลายสัปดาห์ ต้องมีการอบอุ่นร่างกายและฝึกซ้อมก่อนวิ่ง จัดเวลาการซ้อมให้เหมาะสมเพื่อไม่ให้หักโหมจนเกินไป และทุกครั้งที่มีฝึกซ้อมเสร็จต้องมีการคลายกล้ามเนื้อ เพื่อป้องกันการบาดเจ็บที่เกิดขึ้น

ระหว่างการวิ่งด้วย การเตรียมตัวเพื่อวิ่งระยะไกลเบื้องต้น ใน ๑ สัปดาห์ ควรเริ่มฝึกซ้อมโดยการวิ่งระยะสั้น (๕-๖.๕ กิโลเมตร) ติดกัน ๒ วัน แล้วพัก ๑ วัน ก่อนวิ่งระยะสั้นอีก ๑ วัน พัก ๑ วัน แล้ววิ่งระยะไกล (๘-๑๐ กิโลเมตร) ก่อนพักอีก ๑ วัน ก่อนวิ่งครบรับประทานอาหารให้เพียงพอ และรับประทานก่อนอย่างน้อย ๒ ชั่วโมง เพื่อให้ร่างกายได้ย่อยอาหาร ควรเน้นรับประทานอาหารที่มีคาร์โบไฮเดรต ก่อนวันวิ่งจริงในระยะเวลาจริง ควรพักผ่อนให้เพียงพอ และใช้ระยะเวลาการฝึกซ้อมสมควร

คุณณัฐพงษ์ คำภิชัย นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งให้ความสนใจในการแข่งขันวิ่งมาราธอน ในประเภทฮาล์ฟมาราธอน (๒๑ กิโลเมตร) และมีมาราธอน (๑๐.๕ กิโลเมตร) ซึ่งลงแข่งมาแล้วหลายรายการ ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “ปกติผมจะเป็นคนที่วิ่งทุกวันอยู่แล้ว วันละ ๓ - ๕ กิโลเมตร สำหรับการแข่งแบบมินิมาราธอน จะฝึกซ้อมหนักก่อนการแข่งขันเป็นเวลา ๒ สัปดาห์ ส่วนฮาล์ฟ-

มาราธอนจะใช้เวลาฝึกซ้อมประมาณ ๕ สัปดาห์ โดยวิ่งเป็นระยะทาง ๖-๘ กิโลเมตรโดยพยายามควบคุมความเร็วการวิ่งไว้ให้คงที่ไม่ผ่อนหรือเร่งมากนักเกินไป เพื่อให้ร่างกายมีความพร้อมสำหรับการแข่งขัน ส่วนการพักผ่อนจะนอนวันละ ๗ ชั่วโมงเป็นอย่างน้อย ให้ร่างกายพักผ่อนเพียงพอและสดชื่นพร้อมสำหรับการวิ่งในระยะทางที่ไกลๆ”

ทั้งนี้การวิ่งระยะไกล หากร่างกายไม่พร้อม ก็ไม่ควรฝืนวิ่งต่อ เพราะอาจทำให้ร่างกายเกิดอาการบาดเจ็บ คุณภูวดล ขจรเจริญ นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขากายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้ให้ข้อมูลว่า การวิ่งควรมีการฝึกซ้อมและยืดกล้ามเนื้อเพื่อป้องกันอาการบาดเจ็บ “การฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันนั้น จะทำให้กล้ามเนื้อใช้ศักยภาพได้อย่างเต็มที่และทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรงขึ้น ก่อนวิ่งต้องมีการอบอุ่นร่างกายเพื่อให้กล้ามเนื้อยืดหยุ่น และหลังวิ่งเสร็จควรมีการผ่อนคลายกล้ามเนื้อเพื่อให้กล้ามเนื้อกลับสู่สภาวะปกติ

แต่หากไม่ทำการฝึกซ้อมก่อน ก็จะทำให้เกิดการบาดเจ็บได้ บางคนโชคดีอาจเจ็บเล็กน้อย แคปวดเมื่อย แต่บางคนก็อาจเจ็บหนัก กล้ามเนื้ออักเสบ ก็จะทำให้เสียสุขภาพไปมากกว่าเดิมอีก และสำคัญที่สุดคือ ถ้ารู้ร่างกายตัวเองไม่ไหวอย่าฝืนวิ่งต่อ เพราะอาจเกิดอันตรายถึงขั้นหมดสติได้เลยได้”

ส่วนอาการบาดเจ็บจากการวิ่ง ด้านคุณภูวดลอธิบายว่า “อาการบาดเจ็บมีอยู่ ๓ ระดับ ระดับที่ ๑ คือปวดกล้ามเนื้อหรือกล้ามเนื้ออักเสบเล็กน้อย แต่ยังสามารถวิ่งต่อได้เล็กน้อย ระดับที่ ๒ คือปวดกล้ามเนื้อหรือกล้ามเนื้ออักเสบ โดยไม่สามารถวิ่งต่อได้ แต่ยังสามารถเดินได้ ส่วนระดับที่ ๓ คือกล้ามเนื้อเกิดการอักเสบและมีอาการบวม

การเตรียมความพร้อมก่อนวิ่งมาราธอน

ควรซ้อมวิ่งระยะสั้น (๕ - ๖.๕ กม.) และระยะไกล (๖ - ๑๐ กม.)

ควรยืดกล้ามเนื้อและอบอุ่นร่างกาย

ควรรับประทานอาหารให้เพียงพอ โดยเน้นรับประทานอาหารเช้าพวกคาร์โบไฮเดรต และควรรับประทานก่อนการวิ่งอย่างน้อย ๒ ชั่วโมง

ควรพักผ่อนให้เพียงพอ

มาก ไม่สามารถเล่นกีฬาหรือเดินต่อได้ ซึ่งอาการบาดเจ็บที่กล้ามเนื้อ แม้จะไม่มีผลในระยะยาวต่อร่างกาย แต่ก็ใช้เวลาฟื้นตัวนานพอสมควร เพราะฉะนั้นก็ควรดูอาการของร่างกายตัวเองให้ดี หากร่างกายเริ่มมีอาการบาดเจ็บ ก็ควรดูและร่างกายให้ติดตามข้อปฏิบัติที่แนะนำไปข้างต้น

กำลังกายที่ทำงานและสะดวก แต่ก็ควรมีการเตรียมพร้อมที่ดี ไม่เช่นนั้นแล้ว นอกจากจะไม่ได้สุขภาพที่ดีกลับไป ก็จะทำให้กลายเป็นการเสียสุขภาพแทน หากไม่ยอมให้เกิดอาการบาดเจ็บ ก็ควรดูและร่างกายให้ติดตามข้อปฏิบัติที่แนะนำไปข้างต้น

ชวนดาว: เรื่องโดย ปฎิภาศ วิกาสกุลเด็น และ กิพย์ธิดา แซ่เต๋น

ดาวอินใต้ ความงามที่ซ่อนภายใต้ความมืดมิด

Blue Sapphire: ภาพรางวัลชนะเลิศประเภทภาพถ่ายวิวัฒนาการกับดาราศาสตร์ โดยนายวิริยะ ไร่มัส ถ่าย ณ อ่างเก็บน้ำแม่มาแหน ซึ่งมอบให้กับชุมชนอินใต้สำหรับการประชาสัมพันธ์ได้

แม้แต่ในคำคืนที่ท้องฟ้าสว่างความมากที่สุด ตามนุษย์ก็ยังไม่เห็นจักรวาลเพียงเศษเสี้ยวหนึ่งเท่านั้น ปัจจุบันท้องฟ้าที่มืดพอให้เห็นดาวก็ยากแล้ว ทั้งในเมืองและชานเมืองเชียงใหม่มลภาวะทางแสงเพิ่มขึ้นตามจำนวนสิ่งปลูกสร้างที่เกิดขึ้น ในขณะที่ถนนได้ขยายไปเรื่อยๆ พร้อมกับเสาไฟแสงสีส้มตั้งตระหง่าน เครือข่ายดาราศาสตร์ยังคงดำเนินการรณรงค์จัดตั้งเขตอนุรักษ์ฟ้ามืด ส่วนในเชียงใหม่ หมู่บ้านอินใต้เป็นหมู่บ้านในอำเภอสันกำแพงที่อยู่ในโครงการนำร่อง CIV เริ่มเห็นประโยชน์จากท้องฟ้ามืด (Dark sky) และถูกขึ้นมาสถาสร้างสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อเป็นแหล่งดูดาวแห่งใหม่ของเชียงใหม่ เพื่อส่งเสริมการศึกษาด้านดาราศาสตร์และสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนด้วย

“ท้องฟ้ามืดนั้นมีความสำคัญมากครับ ทั้งต่อสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อทางสังคม การดำรงชีวิตของมนุษย์” คุณวิรภัท กิจติภานต์ เครือข่ายดาราศาสตร์สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (NARIT) กล่าว “พลังงานและงบประมาณที่เราใช้ในการผลิตความสว่าง สูญเปล่าเกินกว่าครึ่ง แสงไฟมากมายถูกส่องขึ้นไปในที่ที่ไม่จำเป็น” แสงสีส้มจากหลอดทั้งหลอด สีเขียวหลอดนีออน สาดสว่างขึ้นไปบนท้องฟ้าตัดกับแสงดาวระยิบระยับ ดูบางตา เขาอธิบายต่อ แสงสว่างที่มากเกินไปก็สิ้นเปลือง โลกร้อน ก็เกิดจากการใช้พลังงานที่มากเกินไป เขตอนุรักษ์ฟ้ามืดช่วยดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ แสงไฟในเวลากลางคืนทำให้สัตว์สืบพันธุ์ มีผลเปลี่ยนแปลงวงจรชีวิตทั้งผู้ล่าและเหยื่อด้วย

นอกจากนี้ยังรวมถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้ชีวิตของมนุษย์เช่นกัน เรานอนกันน้อยลงโดยเฉพาะเยาวชนต้องการเวลานอนมากพอที่จะได้ Growth Hormone แต่หากไม่มีแสงไฟเลยก็จะกระทบต่อความปลอดภัยเช่นกัน เราควรจะไปนอนที่แสงสว่างที่ต่ำให้มองเห็นได้มีไฟเพียงแค่ออให้สว่างมาก ๆ มีรายงานว่าเกิดอาชญากรรมในเมืองที่มีแสงไฟสว่างมาก หลายครั้งเหยื่อไม่สามารถบอกรูปพรรณอาชญากรได้เพราะแสงไฟที่สว่างเกินไป

หลังจากนั้นผมได้ถามความคิดเห็นของคุณวิรภัทเกี่ยวกับศักยภาพของอ่างเก็บน้ำแม่มาแหนซึ่งจะเป็นสถานที่ที่ชุมชนอินใต้กำลังร่วมสร้างให้เป็นแหล่งดูดาวแห่งใหม่ “มีความน่าสนใจและเป็นไปได้มากครับ ระยะทางไม่ไกล ใกล้ชุมชน ฟ้ามืดเพียงพอ หากชุมชนปลูกสร้างจัดอนุรักษ์ พัฒนาให้เกิดเขตอนุรักษ์

ฟ้ามืด เป็นต้นแบบให้ชุมชนอื่นๆ ได้เจริญรอยตาม เป็นประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจ การศึกษา และสังคมต่อไป” และทิ้งท้ายว่า NARIT พร้อมทั้งจะสนับสนุนทั้งความรู้และอุปกรณ์เกี่ยวกับดาราศาสตร์ให้ชุมชนด้วย

เดินทางมาที่ชุมชนอินใต้ ซึ่งเป็นชื่อที่ไม่คุ้นหูกับพวกเรามากนักทางเข้าหมู่บ้านเห็นป้าย “บ้านจุ่มเมืองเย็น” (บ้านที่อุดมสมบูรณ์ เมืองที่สงบร่มเย็น) สัญลักษณ์ปลาสมาตัวว่ายวนน้ำ ประดับอยู่ตามร้านค้าต่าง ๆ ระหว่างทางรถแล่นผ่านนาสีเขียวลึกลับเหลือง

คุณลุงอนันต์ พรหมลิขิตศิลป์ คณะขับเคลื่อนอินใต้ CIV เล่าให้

ฟังว่าแนวคิดที่จะสร้างให้เป็นแหล่งดูดาวนี้ได้รับแรงบันดาลใจจากภาพ “Blue Sapphire” ของคุณวิริยะ ไร่มัส ซึ่งได้รับรางวัลชนะเลิศของ NARIT เข้ามาถ่ายภาพทางช้างเผือกคู่ทอดยาวกับอ่างเก็บน้ำแม่มาแหน แต่อย่างไรก็ตามคุณลุงและชาวบ้านในชุมชนนั้นอยากหาความรู้ด้านดาราศาสตร์ให้พร้อมก่อนที่จะเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยว “เราไม่ได้คิดอย่างเดียวว่าจะได้เงิน แต่เราคิดว่าเขามาดูดาวแล้วเขาจะได้อะไรอยากให้คุณลุงได้ความรู้ด้วยครับ” คุณลุงกล่าว

“ผมว่าสถานที่ของเราเนี่ยดีกว่าอินทนนท์ เพราะว่าอินทนนท์นั้นเขาจะถูกไฟรบบทจากไฟเลี้ยงดอกไม้ และจำกัดเวลาขึ้น” คุณพิชญ์ วิสัยหนึ่งในคณะกล่าวเสริม เป้าหมายหลัก ๆ ของการสร้างแหล่งดูดาวนี้ก็คือสร้างรายได้เพิ่มแต่เราจะทำอย่างไรให้กระจายประโยชน์นั้นให้ทั่วถึงเพราะที่ผ่านมารัฐเข้ามาทำโครงการนั้นก็มอบเงินจอยชุมชน “ตั้งเอาชาวบ้านมาทำร่วมกันเนี่ยแหละผมคิดว่าจะทำให้ชุมชนเข้มแข็งขึ้นมาได้”

ในวันที่ ๑๔ ธ.ค. ๖๐ นี้ชุมชนอินใต้จะร่วมกันจัดกิจกรรมดูดาวตกคนคู่ เป็นกิจกรรมแรกที่ชุมชนให้อินใต้มีคนรู้จักมากขึ้นและนำข้อเสนอแนะจากกิจกรรมนี้ไปพัฒนาต่อ ตอนนี้ได้มีการวางแผนทั้งเรื่องที่พักและการเตรียมงานเพื่อต้องการให้ผู้เข้ามาชมกิจกรรมประทับใจมากที่สุด คุณลุงอนันต์ตั้งท้าย “ไม่อยากจะให้มันและเทเหมือนสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ จริง ๆ ผมอยากให้มันเป็นสถานที่ที่คนโยเยหา จงที่พิกัดกันคอนขำมีเลยก็ดี (หัวเราะ)”

ฝนดาวตกคนคู่
ปีนี้เป็นดาวตกคนคู่เริ่มสังเกตการณ์ได้ตั้งแต่วันที่ ๔ - ๑๗ ธ.ค. ๖๐ โดยจะตกถี่สูงสุดตั้งแต่ช่วงปลายของวันที่ ๑๔ ธ.ค. เป็นต้นไป ๑๒๐ ดวง/ชม. ในทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเราสามารถดูจากทิศดังกล่าวคร่อมข้ามฟ้ามาจรดทิศตะวันตกเฉียงเหนือตลอดทั้งคืน โดยมีศูนย์กลางการกระจายตัวจากกลุ่มดาวคนคู่ Gemini Constellation โดยให้สังเกตบริเวณศีรษะของคนคู่คือดาวพลลักษ์และแคสเดอร่าจะเป็นศูนย์กลางการกระจายตัวที่เรียกว่า Radiant ลองติดตามและบันทึกภาพปรากฏการณ์ที่น่าประทับใจนี้ด้วยสายตาและกล้องถ่ายภาพกันครับ

ข้อมูลจาก คุณวิรภัท กิจติภานต์ ผู้ประสานงานชมรมรักในดวงดาว Starry Night Lover Club และเครือข่ายดาราศาสตร์สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ติดตามข่าวสารเพิ่มเติม กิจกรรมชุมชนดูดาวคนคู่ที่อินใต้ที่ Facebook page: คนดูดาว stargazer

รีวิว: เรื่องโดย สลิตา ชูวิชัย

WHAT WILL MATTER คุนยนต์ | สมอง | คน

หนังสือ “WHAT WILL MATTER คุนยนต์ | สมอง | คน” เป็นหนังสือที่ออกใหม่และเป็น Bestseller ของสำนักพิมพ์ Salmon books ในงานมหกรรมหนังสือระดับชาติ ครั้งที่ ๒๒ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ที่จัดระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๐ ที่เพิ่งโดย ที่ปรกร วุฒิพิทยามงคล ผู้คลุกคลีอยู่ในวงการอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีมาตลอด

“WHAT WILL MATTER คุนยนต์ | สมอง | คน” นี้เป็นหนังสือที่รวบรวมบทความทางเทคโนโลยีลำดับที่ ๓ ของที่ปรกรต่อจาก “MOSTLY CLOUDY มีเมฆเป็นส่วนมาก” และ “WAKE ME UP WHEN NOW ENDS ลืมตาในอนาคด” แต่ในครั้งนี้เป็นการหยิบประเด็นที่คุ้นหูหลาย ๆ คนในปัจจุบันเกี่ยวกับนวัตกรรมอย่างปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) ที่เป็นการทำให้ระบบเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีความสามารถคล้ายมนุษย์หรือเลียนแบบพฤติกรรมมนุษย์โดยเฉพาะความสามารถในการคิดหรือมีปัญญาคล้ายมนุษย์ ซึ่งในปัจจุบันปัญญาประดิษฐ์ได้เข้ามามีบทบาทในการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนในการอำนวยความสะดวกและลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ ซึ่งในหนังสือเล่มนี้เป็นกรรวบรวมบทความ ๓๙ บทความว่าด้วยผลลัพธ์ที่เกิดจากนวัตกรรมที่สร้างโดยสมองมนุษย์

ที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้ผู้อ่านคิดตามว่า จะเป็นอย่างไรหากชีวิตมนุษย์ต้องขึ้นอยู่กับระบบปัญญาประดิษฐ์ ด้วยภาษาของผู้เขียนที่ชวนติดตามและการหยิบยกตัวอย่างให้เห็นภาพได้ชัดเจนขึ้นทำให้ใน ๓๙ บทความของหนังสือเล่มนี้จะบอกเล่าถึงความสามารถซึ่งมีมากมายนักของปัญญาประดิษฐ์ไม่ว่าจะเป็นความสามารถในการเป็นนักเขียนหนังสือ นักข่าว ผู้ตัดสินคดีความ หัวหน้างานที่ควบคุมมนุษย์ หรือแม้กระทั่งเป็นนวัตกรรมที่บริษัทยักษ์ใหญ่นำไปใช้ในการควบคุมผู้บริโภคในท้องตลาดความสามารถของปัญญาประดิษฐ์ที่มากมายนี้ย่อมเกิดผลกระทบต่อทั้งด้านบวกและด้านลบ แล้วเราจะรับมือมันอย่างไร? นี่คือการที่บทความในหนังสืออยากให้ผู้อ่านเริ่มคิดตาม เพราะแน่นอนว่าความอัจฉริยะนี้อาจจะแทนที่ความสามารถของมนุษย์ได้สักวันหนึ่ง

หนังสือเล่มนี้เป็น การบันทึกเหตุการณ์ ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นมาแล้ว ทำให้เราเหมือนได้รับคำเตือนว่ามนุษย์ต้องปรับตัวให้ทันความเปลี่ยนแปลงนั้น หรืออย่างน้อยก็รู้ทันเจ้าปัญญาประดิษฐ์นี้ไว้เพื่อเอาตัวรอดในอนาคต อย่างที่ที่ปรกรกล่าวว่า “ถ้าไม่ยับยั้ง ก็จะถูกทิ้ง และนี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น”

คุณภรณีพิทย์ นาคศิริบุญก (เบ๊) นางงามจักรวาลคนที่ ๒ ของประเทศไทย

เส้นทางสู่จักรวาล

ดาวค้างฟ้า: เรื่องโดย นาราชา พรหมคำ

นางงามจักรวาลหรือมิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe) เป็นการประกวดความงามที่ยิ่งใหญ่ที่สุดรายการหนึ่งของโลก ถือเป็นเวทีที่เก่าแก่ที่ผ่านกาลเวลามายาวนานกว่า ๖ ทศวรรษ ซึ่งการประกวดจัดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๕ โดยแปซิฟิก มิลล์ (Pacific Mills) บริษัทเสื้อผ้าจากแคลิฟอร์เนีย หลังจากนั้นได้บริหารงานโดยเคย์เซอร์-รอต (Kayser-Roth) และตามด้วย กัลฟ์แอนด์เวสเทิร์นอินดัสทรีส์ (Gulf and Western Industries) จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๓๙ โดนัลด์ จอห์น ทรัมป์ (Donald John Trump) ซื้อกิจการและบริหารงานโดยองค์กรนางงามจักรวาล (Miss Universe Organization) จนเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ โดนัลด์ จอห์น ทรัมป์ขายกิจการองค์กรนางงามจักรวาลให้ วิลเลียม มอร์ริส เอนเดอเวอร์/อินเตอร์เนชั่นแนล เมเนจเม้นท์ กรุ๊ป (William Morris Endeavor/International Management Group : WME/IMG) ซึ่งเป็นบริษัทชั้นนำระดับโลกที่ดำเนินธุรกิจด้านกีฬา บันเทิง และแควตวแพชั่น มีบริษัทในเครือและสาขาอยู่ใน ๒๕ ประเทศทั่วโลก

สำหรับสาวงามจากประเทศไทยที่เป็นตัวแทนประกวดเวทีมิสยูนิเวิร์สในอดีตคือ ผู้ชนะเลิศคนแรกที่นางสาวไทย แต่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๕๔ การประกวดใช้ชื่อใหม่ว่ามิสไทยแลนด์ยูนิเวิร์ส จนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ปัจจุบันใช้ชื่อเวทีเป็นมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์ ซึ่งผลงานของสาวงามจากประเทศไทยถือว่าทำผลงานได้ดี เพราะสามารถคว้ามงกุฎมิสยูนิเวิร์สได้ถึง ๒ ครั้ง คือ อาภัสรา หงสกุล ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ และภรณีพิทย์ นาคศิริบุญก ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ รองอันดับ ๒ มิสยูนิเวิร์ส ๑ ครั้ง

คือ จิรนนท์ เศวตนันท์ปี พ.ศ. ๒๕๐๙ นอกจากนี้ยังมีสถิติการเข้ารอบตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันทั้งหมด ๖ ครั้ง แต่เมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมาเป็นการประกวดมิสยูนิเวิร์สที่อุทิศใจให้การควบคุมของ WME/IMG ประเทศไทยเข้ารอบลึกมากขึ้นทุกปี โดยปี พ.ศ. ๒๕๕๘ อนิพรณ์ เฉลิมบูรณะวงศ์ สามารถเข้ารอบ ๑๐ คนสุดท้ายได้สำเร็จ นับเป็นสถิติที่ดีที่สุดในรอบ ๒๗ ปี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ชลิตา ส่วนเสน่ห์ สามารถเข้ารอบ ๖ คนสุดท้ายได้ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยเข้าใกล้มงกุฎมิสยูนิเวิร์สมากขึ้นทุกปี ซึ่งการเข้ารอบลึกของตัวแทนสาวไทยก็แสดงให้เห็นว่าองค์กรนางงามจักรวาลต้องการผู้หญิงที่มีความพร้อมในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกภาพ บุคลิกภาพ การแต่งกาย สามารถรับมือกับความกดดันได้ มีความสุขในการทำงานกับองค์กร และอยู่ในกระแสความนิยมที่ส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของผู้หญิง ดังนั้นการที่สาวงามจากประเทศไทยเข้ารอบลึกในทุกปีเพราะว่าสามารถจัดกระแสความนิยมและความต้องการขององค์กรนางงามจักรวาลได้

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ประเทศไทยได้ตัวแทนที่จะเข้าร่วมการประกวดมิสยูนิเวิร์ส ครั้งที่ ๖๖ แล้ว นั่นก็คือ มาริญา พูลเลิศลาภ ลูกครึ่งไทย - สวีเดน อายุ ๒๕ ปี ส่วนสูง ๑๘๔ ซม. จบการศึกษาระดับปริญญาโทด้านการตลาด จากคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอีสต์โคสต์ ประเทศสวีเดน ซึ่งเป็นผู้เข้าประกวดที่ถูกจับตามองโดยผู้เชี่ยวชาญนางงามทั่วโลกว่ามีสิทธิ์คว้ามงกุฎมิสยูนิเวิร์สมากที่สุด จากการสัมภาษณ์คุณเชอรี่ ไรเดอร์ วาสิริลักษณ์ แฟนพันธุ์หนึ่งนางงามจักรวาล ผู้ชนะสุดยอดแฟน

พันธุ์แท้ซูเปอร์แฟน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกวดครั้งนี้ว่ามาริญาจะเข้ารอบได้ลึกกว่าทุกปี เพราะว่าการประกวดในยุคนี้เกี่ยวกับกระแสคนดูหรือที่เรียกกันว่า แฟนนางงาม ซึ่งประเทศไทยถือเป็นชาติหนึ่งที่ได้ลิ้มรสการประกวดมิสยูนิเวิร์สเป็นอย่างมาก โดยสังเกตได้จากการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการโหวตผู้เข้าประกวดเพื่อเข้ารอบแรกนั้น ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ผ่านมามีตัวแทนสาวไทยก็สามารถเข้ารอบไปได้ด้วยการโหวตของแฟนนางงามไทย อีกทั้งมาริญามีคุณสมบัติที่พร้อมมากทั้งในเรื่องรูปลักษณ์ภายนอกที่สวยงาม พร้อมทั้งวิถีชีวิตที่เหมาะสมเป็นวัยที่มีความคิดเป็นผู้ใหญ่ มีไหวพริบปฏิภาณที่ดี สามารถโต้ตอบได้อย่างชาญฉลาด แม้การประกวดในยุคนี้มักมีการพลิกโผอยู่ตลอดเวลา แต่อย่างไรเสียมาริญาที่ต้องเข้ารอบสุดท้ายและคาดว่าตำแหน่งอย่างต่ำคือรองมิสยูนิเวิร์ส นอกจากมาริญาแล้วส่วนตัวคิดว่ารัสเซีย โคลอมเบีย และเม็กซิโก มีสิทธิ์ที่ได้รับตำแหน่งมิสยูนิเวิร์ส ส่วนชาติอื่นที่คาดว่าเข้ารอบแต่จะไม่ได้ตำแหน่งมิสยูนิเวิร์สมีฟิลิปปินส์ แอฟริกาใต้ แองโกลา สเปน ฝรั่งเศส อินโดนีเซีย ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องรอดูตอนเข้าประกวดก่อน เพราะต้องดูทัศนคติของตัวแทนนางงามด้วย เนื่องจากการประกวดในยุคนี้ทัศนคติและการพูดในที่สาธารณะเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

คุณเชอรี่ยังแสดงความคิดเห็นว่าการประกวดมิสยูนิเวิร์สเสมือนเป็นการแข่งขันผสมกับเกมโชว์ ดังนั้นเรื่องทีนางงามประเทศใดที่ได้รับตำแหน่งมิสยูนิเวิร์สคือประเทศที่เอื้อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือการเมืองให้กับสหรัฐอเมริกา

มันเป็นเพียงแค่อันดับพื้นฐานเท่านั้นเอง ซึ่งไม่ได้มีผลกระทบกับการเลือกคนที่จะมาดำรงตำแหน่งมิสยูนิเวิร์ส องค์กรนางงามจักรวาลก็เป็นองค์กรธุรกิจประเภทหนึ่งที่มีมายาวนาน มันจึงเป็นธุรกิจที่เอื้อให้เกิดความภาคภูมิใจในการเป็นตัวแทนของประเทศที่ได้รับตำแหน่งมากกว่า ถ้าตัวแทนนางงามชาติใดมีคุณสมบัติเหมาะสม มีความพร้อม และเป็นคนที่องค์กรเลือกที่จะมาปฏิบัติหน้าที่ ก็สามารถเป็นมิสยูนิเวิร์สได้ สำหรับการเชียร์นางงามไทยบนเวทีมิสยูนิเวิร์สสะท้อนให้เห็นถึงการรักพวกพ้องของคนไทย ไม่ว่าจะเป็นการเชียร์นางงามหรือกีฬาอะไรก็ตามที่ประเทศไทยเข้าแข่งขัน คนไทยก็พร้อมที่จะให้ความสำคัญ แม้นางงามที่เข้าประกวดจะไม่สวยในสายตาคนส่วนมาก แต่เมื่อถึงเวลานางงามทำหน้าที่ คนไทยก็พร้อมทำหน้าที่เช่นกันนั่นคือการให้กำลังใจตัวแทนของประเทศตนเอง

- ปัจจุบันเวทีการประกวดนางงามของโลกที่เป็นสากลและเป็นที่ยอมรับมีอยู่ ๓ เวทีหลัก ได้แก่**
- ๑. มิสยูนิเวิร์ส (Miss Universe)** สาวไทยที่จะเข้าประกวดเวทีนี้ได้คือผู้ชนะเลิศมิสยูนิเวิร์สไทยแลนด์
 - ๒. มิสเวิลด์ (Miss World)** สาวไทยที่จะเข้าประกวดเวทีนี้ได้คือผู้ชนะเลิศมิสไทยแลนด์เวิลด์
 - ๓. มิสอินเตอร์เนชันแนล (Miss International)** สาวไทยที่จะเข้าประกวดเวทีนี้ได้คือผู้ชนะเลิศมิสอินเตอร์เนชันแนลไทยแลนด์หรือมาจากการแต่งตั้งตัวแทน

ชวนอ่าน: เรื่องโดย เรณู เรืองแก้ว

หน้าที่ใคร (ตอนจบ)

ความเดิมตอนที่แล้ว

คุณตำรวจและนักข่าวยังคงตามล่าหาตัวฆาตกรซึ่งขึ้นใจหญิงสาว ลูกสาวของสองผู้เมียชาวสวน ซึ่งดูเหมือนว่า คุณนักข่าวจะตัดสินใจคนผิดไปเรียบร้อยแล้ว นั่นคือ เด็กหนุ่มบ้านใกล้เรือนเคียง แต่คุณตำรวจกลับยังนั่งเฉยต่อคำพิพากษาของนักข่าวช่างพูด มาติดตามกันดีกว่าว่า คุณตำรวจหรือคุณนักข่าวจะจับตัวคนผิดได้ก่อน

หน้าสถานีตำรวจขณะนั้นก็กำลังเนืองแน่นไปด้วยฝูงพริบที่มีมารุมจิกทำข่าว หลังคุณตำรวจเจ้าของคดีสรุปสำนวน คดีมอมยาบ้าและฆ่าข่มขืนลูกสาวเจ้าของสวนเงาะ ที่เป็นข่าวอยู่สักพักหนึ่ง และเงี่ยหายใจออกสักพักใหญ่ ก่อนกลับมาครึกโครมกันอีกครั้งนี้นี่

ชายช้วนนั้นก็ถูกพิพากษาด้วยกระบวนการยุติธรรม เพียงแค่อากรรมชั่ววูบกลับกลายเป็นดาบที่แทงตัวเองและคนที่คอยรักมาตลอด

แต่ก็นั่นละ ของแบบนี้ไม่เข้าใครออกใครหรอก ขนาดที่น้องร่วมสายเลือดยังฆ่าล้างแค้นเพื่อทรัพย์สมบัติ นับประสาอะไรกับชายหญิงที่เน่ ๆ คุณตำรวจตรงหน้ายังไม่ยอมลุกจากเก้าอี้ไปไหน หลังจับคดีก็เอาแต่เก็บตัวอยู่ในห้อง นั่งดูรายการตลกไปชานนอกหน้าต่างอย่างไม่หยุดหย่อน

“ถ้าคุณตำรวจไม่ส่งเรื่องไปของกองพิสูจน์ช่วยตรวจ เรื่องนี้คงจบไม่คิดนะครับ”

“ปกติเขาก็ตรวจอยู่แล้ว แต่ดันมีข่าวทำเสียเรื่อง ไม่ใช่แค่จงประธาชน แต่กลับมาจูงคนทั้งกรมไปด้วย”

“แหะ ๆ”

ไม่รู้จะไปต่ออย่างไร ดันชักแม่น้ำมาท่วมบ้านตัวเองเสียได้ โกรธเขาหรือเปล่า

ที่ดันไปเขียนข่าวชวแรก ๆ โดยไม่ฟังคำทัดทานจากคุณตำรวจตรงหน้า

“จะว่าไปผมยังไม่ได้ถามเรื่องนี้กับคุณตำรวจเลย คุณตำรวจรู้ได้อย่างไรว่าคน ๆ นั้นเป็นผู้ร้าย”

เปลี่ยนเรื่องคุยน่าจะเหมาะที่สุด เพราะตำรวจตรงหน้ายังเคร่งขมึนแม้รายการที่ชมจะเป็นรายการตลก อีกทั้งข้อสงสัยนี้นักข่าวอย่างเขา ไมสิ นั่นไม่ใช่หน้าที่นักข่าว แต่เป็นหน้าที่ของผู้ติดตามอย่างเขาที่สงสัย

“นาฬิกา”

“ครับ?”

นาฬิกา ก็สวมอยู่หนี ไม่ได้หายไปไหนทั้งของผมและของเขา นี่กะให้คิดให้ไขกันทั้งอย่างนี้เลยหรือ เฉลย ๆ มาเถอะคุณตำรวจ

“มีอะไรกับนาฬิกาหรือครับ”

“เวลาที่บิดาผู้ตายให้ปากคำ คุณว่าชาวสวนพกนาฬิกาติดตัวไหม”

จากคนตั้งคำถามกลายเป็นคนตอบคำถามได้อย่างไรเนี่ย

“ไม่น่า เออ ไม่น่าใจครับ”

“ไม่พอก จากที่สอบถามมา ลูกคนนั้นก็ไม่พอกเช่นกัน เวลาที่ระบุในคำให้การก็เป็นการคาดเดาอย่างง่าย ๆ ผ่านประสบการณ์การทำงานว่า ระยะทางจากบ้านถึงสวนต้องใช้เวลานานเท่าไร ไม่มีอะไรจะใช้เท่าไร และหากรีบจะจะใช้แค่ไหน”

“แปลว่าที่ไปถ่มยาวันนั้นเพราะต้องการยืนยันคำตอบใช่ใหมครับ”

“ใช่ แต่ไม่ทั้งหมด แค่น่าแปลกใจบางเวลาที่ได้รับมา”

“อย่างไรครับ”

“สามนาฬิกา คุณกับภรรยาออกจากบ้านหลังนี้ไปยังสวนผลไม้ที่ห่างออกไปไม่กี่ร้อยเมตร /สามนาฬิกาสี่สิบห้านาที คุณสองคนได้ยินเสียงบางอย่าง พาให้สงสัย คุณจึงอาสาไปดูต้นตอของเสียง เพราะหวังว่าจะเป็นเรื่องร้ายกับผู้ตาย /ห้านาฬิกา สามสิบนาที คุณกลับมา พร้อมบอกภรรยาว่าไม่มีอะไร เพราะเห็นไฟบ้านข้าง ๆ เปิดทิ้งไว้ คาดการณ์ว่าเป็นเสียงจากบ้านหลังนั้น จึงไม่เะใจว่ามีผู้ร้ายบุกเข้ามาทำร้ายผู้

ตาย /หกนาฬิกา คุณรีบกลับมาที่บ้านหลังนี้หลังจากมีชาวบ้านคนหนึ่งออกตามหา /หกนาฬิกาสิบนาทีคุณถึงที่เกิดเหตุ พบว่าบุตรสาวของคุณเสียชีวิต /โดยคุณสงสัยว่าหนุ่มข้างบ้านคือผู้กระทำการครั้งนี้ /เนื่องจากคำให้การของชาวบ้านโดยรอบว่า หนุ่มคนนั้นพบเห็นผู้ตายคนแรก ประกอบกับภรรยาทำงานของหนุ่มที่มักมาเชื่อมสัมพันธ์กับบุตรสาวของคุณ แต่กลับถูกคุณปฏิเสธการเข้าหา”

“คุณคิดว่าต้องใช้เวลานานเท่าไรสำหรับเดินไปกลับจากบ้านถึงสวน”

“รู้สึกครับ ก็คุณตำรวจพาผมไปเดินเล่นแถวนั้นสองสามชั่วโมง ไม่รู้สึกแปลก”

“๓๐ นาที หากไม่เร่งรีบอะไร”

“ใช่ครับ หักเพิ่มไม่เกิน ๒ นาที หากว่ามีเหตุอะไรมาขัด”

“ใช่”

/สามนาฬิกาสี่สิบห้านาที คุณสองคนได้ยินเสียงบางอย่าง พาให้สงสัย คุณจึงอาสาไปดูต้นตอของเสียง เพราะหวังว่าจะเป็นเรื่องร้ายกับผู้ตาย /ห้านาฬิกา สามสิบนาที คุณกลับมา พร้อมบอกภรรยาว่าไม่มีอะไร เพราะเห็นไฟบ้านข้าง ๆ เปิดทิ้งไว้

“หนึ่งชั่วโมงสิบห้านาที ผมเข้าใจแล้วครับคุณตำรวจ”

“อีกอย่างหนุ่มคนนั้นไม่ใช่ผู้ใช้ยาเสพติด ผลตรวจปัสสาวะออกมาตั้งแต่สองวันแรกแล้ว ที่กักตัวไว้เพราะเกรงว่าจะโดนรุมประนามจากสังคม”

“ครับ แต่ผมว่าชาวบ้านแถวนั้นเขาก็รู้ว่าใครถูกใครผิด ดูจากบทสัมภาษณ์ของนักข่าวและการสอบสวนปากคำของคุณตำรวจ ไม่มีชาวบ้านคนไหนแสดงอาการโกรธแค้นเลยสักคน”

“ชาวบ้านนะ ผมไม่กลัวเท่าไรหรอก กลัวที่สุดก็สังคม สังคมที่ตามมาจากข่าวของพวกเขาเหล่านั้นละ”

“ครับ คราวนี้เกินหน้าที่จริง ๆ”

“อย่างน้อยคุณก็รู้ตัว ถ้าทุกคนทุกอาชีพในประเทศนี้รู้หน้าที่ของตัวเองสักครั้งหนึ่ง ประเทศนี้ก็คงดีกว่าที่เป็นอยู่ ช่างเถอะ”

นักวิชาการกรมควบคุมโรคเชียงใหม่เตือนปช.ให้ใช้เครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊สอย่างระมัดระวัง

รายงานโดย รัชต์กมล สมบูรณ์ และ อลิน ธนยงพิบูล

นักวิชาการสำนักงานกรมควบคุมโรคที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ เผยสถิติผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตจากเครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊ส ของปี ๒๕๕๑ - ๒๕๕๙ รวมทั้งหมด ๓๓ ราย รวมถึงแนะนำให้บ้านพักและประชาชนใช้อย่างระมัดระวัง

ทางไปพักผ่อนตามยอดดอยหรือสถานที่ที่มีอากาศหนาวเย็น จึงทำให้ต้องอาบน้ำอุ่นจากเครื่องทำน้ำอุ่น โดยอาจมีการติดตั้งเครื่องทำน้ำอุ่นแบบระบบแก๊ส จากข้อมูลของสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่รายงานว่า มีผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตขณะอาบน้ำในห้องน้ำที่ใช้เครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊ส รวมทั้งหมด ๓๓ ราย ส่วนมากมักพบในจังหวัดเชียงใหม่ และ

เชียงใหม่ถึงแม้ว่าจะมีการนำเสนอนอันตรายจากการอาบน้ำอุ่นจากระบบแก๊สอยู่บ่อยครั้ง แต่ก็ยังพบกรณีที่มีผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตจากเครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊สทุกปี

นายสวาท ชลพล นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการหัวหน้ากลุ่มสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ข้อมูลกับผู้สื่อข่าวเกี่ยวกับสถิติผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตจากการใช้เครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊ส ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๙ มีผู้ป่วย ๒๗ ราย เสียชีวิต ๖ ราย อายุ ๒ - ๕๔ ปี ทุกรายจะพบในภาคเหนือและเกิดขึ้นในช่วงฤดูหนาว ระหว่างเดือน ธ.ค. - ก.พ. โดยสาเหตุของการหมดสติและเสียชีวิตจากเครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊สคือ เนื่องจากระบบการทำงานของเครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊ส ได้ใช้แก๊สเผาไหม้เพื่อให้น้ำอุ่น แต่เกิดการเผาไหม้ไม่สมบูรณ์จึงทำให้แก๊สไฟฟอสเฟน และคาร์บอนมอนอกไซด์ออกมา หากสูดดมแก๊สเหล่านี้เข้าไปจะทำให้เกิดเลือดแดงจับออกซิเจนได้น้อยลง ร่างกายขาดออกซิเจนทำให้มีอาการวิงเวียนศีรษะ หมดสติ และอาจทำให้เสียชีวิตได้ กลุ่มที่มีความเสี่ยงมากที่สุดคือ ผู้ที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ โรคเลือดจาง หอบหืด ภาวะเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง ภาวะครรภ์ระมัดระวังมากที่สุดหากได้รับแก๊สพิษมีโอกาสเสียชีวิตสูง

“จากข้อมูลส่วนใหญ่จะพบผู้ป่วยและผู้เสียชีวิตได้จากรีสอร์ท หอพักหรือโรงแรม จึงขอแนะนำเจ้าของกิจการเหล่านี้ให้เลือกเครื่องทำน้ำอุ่นที่มีตรารับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมหรือ มอก. และบำรุงรักษาเครื่องทำน้ำอุ่นให้ถูกต้อง ปลอดภัย ตรวจสอบคุณภาพตามที่กำหนดในคู่มือใช้งานสม่ำเสมอและภายในบ้านพักควรทำให้มีการระบายอากาศอย่างเพียงพอโดยให้มีช่องประตูบนหรือล่างอย่างน้อย ๔ นิ้ว หรือมีพัดลมระบายอากาศ โดยให้พัดลมเปิดและพัดลมระบายอากาศเป็นสวิตช์เดียวกัน หากมีเหตุฉุกเฉินสามารถติดต่อได้ที่เบอร์ ๑๖๖๙ หรือ ๑๕๒๒ อีกทั้งควรแจ้งผู้เข้าพักและผู้ที่ใช้ห้องน้ำให้ทราบอันตรายและวิธีการใช้ โดยติดป้ายเตือนไว้อย่างชัดเจน”

ในกรณีประชาชนผู้เข้าพักอาศัยหรือผู้ใช้เครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊ส นายสวาทแนะนำให้ไม่ควรอาบน้ำเกิน ๑๐ นาที หากใช้กรณีอาบน้ำติดต่อกันหลายคนให้เปิดพัดลมดูดอากาศและเปิดประตูห้องน้ำทิ้งไว้อย่างน้อย ๒๐ นาที ถ้าไม่มี

พัดลมดูดอากาศควรเปิดประตูห้องน้ำทิ้งไว้อย่างน้อย ๒๐ นาที ส่วนผู้ที่โรคประจำตัว ควรมีผู้ดูแลอย่างใกล้ชิดขณะอาบน้ำหรือไม่ควรล็อกประตูห้องน้ำ อาจจะมีประตูห้องน้ำไว้เล็กน้อยเพื่อให้อากาศถ่ายเทและช่วยต่อการช่วยเหลือหากเกิดกรณีฉุกเฉิน

“เครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊สในปัจจุบันเริ่มได้รับความนิยมน้อยลง ประชาชนเริ่มหันมาใช้เครื่องทำน้ำอุ่นระบบไฟฟ้ามากขึ้น เพราะมีความสะดวกสบายมากกว่า อีกทั้งยังมีราคาถูก ถึงแม้ว่าเครื่องทำน้ำอุ่นแบบไฟฟ้าจะได้รับความนิยมในปัจจุบันแต่ก็มีข้อเสีย เพราะอาจจะมีปัญหาจากระบบไฟฟ้าอาจจะทำให้ไฟฟ้าลัดวงจรได้ ดังนั้นการติดตั้งเครื่องทำน้ำอุ่นระบบไฟฟ้าควรมีการติดตั้งสายดินเพื่อความปลอดภัยในการใช้งาน และหมั่นตรวจสอบเครื่องทำน้ำอุ่นอยู่เสมอ” นักวิชาการของกรมควบคุมโรค กล่าวปิดท้าย

สำหรับข้อมูลจากผู้ประกอบการและชาวบ้านนางนิตา บุญวงศ์ เจ้าของบ้านพักม่อนแสงจันทร์โฮมสเตย์ ตำบลโหล่งซอ อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ให้ข้อมูลว่าในช่วงเดือน พ.ย. - ม.ค. เป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวมาพักเยอะที่สุด เพราะอยู่ในช่วงอากาศหนาวนักท่องเที่ยวมักอาบน้ำด้วยเครื่องทำน้ำอุ่น โดยที่บ้านพักแต่ละหลังของม่อนแสงจันทร์ได้ติดตั้งเครื่องทำน้ำอุ่นระบบไฟฟ้าทั้งหมด เนื่องจากตนได้ติดตามข่าวเกี่ยวกับเครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊สที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพต่อนักท่องเที่ยว จึงหลีกเลี่ยงการติดตั้งเครื่องทำน้ำอุ่นแบบแก๊ส รวมถึงในปัจจุบันแก๊สมีราคาค่อนข้างสูง อีกทั้ง มีขั้นตอนการติดตั้งยุ่งยากอีกด้วย

ทางด้านนายรัตน นานุกุล อายุ ๗๓ ปี ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ข้อมูลกับผู้สื่อข่าวว่าในพื้นที่อำเภอพร้าวมีอากาศหนาวเย็นทุกปีเพราะมีภูเขาหรือต้นไม้ห้อมล้อมเยอะมาก ประชาชนในพื้นที่ก็มักใช้เครื่องทำน้ำอุ่นอาบน้ำกันบ่อยครั้ง รวมถึงตนเองด้วย นายรัตนกล่าวว่าที่บ้านของตนใช้เครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊สมา ๕ ปีแล้ว ไม่เคยพบปัญหาต่อสุขภาพ อาจเป็นเพราะว่าห้องน้ำมีช่องระบายอากาศกว้างและदनอาบน้ำเร็วด้วย จึงทำให้ไม่เกิดปัญหา แต่จะพบปัญหาเกี่ยวกับตัวเครื่องมากกว่า ขั้นตอนการซ่อมแซมยุ่งยาก หากเครื่องน้ำอุ่นตัวนี้พังตนก็จะเปลี่ยนไปใช้แบบระบบไฟฟ้าเพราะราคาถูกกว่าและใช้งานง่ายกว่า

ข้อควรระวัง! การใช้เครื่องทำน้ำอุ่นระบบแก๊ส

- อาบน้ำไม่เกิน ๑๐ นาที
- กรณีอาบน้ำติดต่อกันหลายคนให้เปิดพัดลมดูดอากาศและเปิดประตูห้องน้ำทิ้งไว้
- กรณีไม่มีพัดลมดูดอากาศให้เปิดประตูห้องน้ำทิ้งไว้อย่างน้อย ๒๐ นาที

คำเตือน
เด็ก ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีโรคประจำตัว โรคหัวใจ เลือดจาง หอบหืด ภาวะเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง ภาวะครรภ์ระมัดระวังเป็นพิเศษ

๑๖๖๙ แพทย์ฉุกเฉิน
๑๕๒๒ กรมควบคุมโรค

ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ: เรื่องโดย สุภาสิริ สรรพสุข

ส่องเทรนด์การบริโภค ธุรกิจอาหารในอาเซียน ประจำปี ๒๕๖๐

ธุรกิจประเภทร้านอาหารในอาเซียน เป็นอีกหนึ่งภาคอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่อง จากการขยายตัวของประชากรรุ่นใหม่ที่มีกำลังซื้อเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ประกอบกับศักยภาพด้านวัตถุดิบที่หลากหลาย อีกทั้งยังเกิดการรวมตัวของกลุ่มสมาชิกในรูปแบบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC ที่มีวัฒนธรรมการกินที่รวมกันในแต่ละประเทศของอาเซียน ส่งผลให้ธุรกิจอาหารเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีโอกาสเติบโต และได้รับความนิยมจากผู้บริโภคทั่วทั้งภูมิภาคอาเซียนมากที่สุด ข้อมูลของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กสอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม ระบุว่า ปัจจุบันอัตราการเติบโตของตลาดอาหารอาเซียนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ ๑๕.๙๙ มีมูลค่าส่งออกอาหารไทยไปยังตลาดนี้ในปี ๒๕๕๙ อยู่ที่ ๒.๓๑ แสนล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๖๕ ของการส่งออกอาหารรวมทั้งหมด และมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕.๕ ต่อปี นับว่าเป็นโอกาสของผู้ประกอบการธุรกิจไทยเพื่อขยายกิจการเข้าสู่ประเทศเพื่อนบ้านโดยประเทศในกลุ่มอาเซียนและอาเซียนบวก ๓ (จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้) ผู้บริโภคจำนวนมากหันมาบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น ทำให้แนวโน้มของอาหารที่กำลังมาแรงในอาเซียนส่วนใหญ่ในขณะนี้เน้นกระแสที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพจากกลุ่มอาหารชีววิถี อาหารอินทรีย์ (ออร์แกนิก) อาหารลดไขมัน เป็นต้นและยังเน้นช่องทางออนไลน์มากขึ้นด้วย โดยในกลุ่ม

อาหารแปรรูปหมวดเครื่องดื่ม ผลิตภัณฑ์นม และน้ำผักผลไม้ยังคมีแนวโน้มเติบโตดี สามารถสร้างมูลค่าในภูมิภาคเอเชียได้มากถึง ๓.๕ ล้านล้านบาท คาดว่าในปี ๒๕๖๓ จะขยายมูลค่าราว ๕.๒๕ ล้านล้านบาท เนื่องจากความต้องการสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ รศ.ดร.พัชรินทร์ ระเบียบ อาจารย์สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระบุว่า กระแส (เทรนด์) อาหารอาเซียนในจะมีลักษณะดังนี้

1. Table for one อาหารพร้อมกิน สำหรับ ๑ คน จากพฤติกรรมที่เร่งรีบของวัยทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ ซึ่งมีแนวโน้มการอยู่อาศัย และการใช้ชีวิตเพียงคนเดียวมากขึ้น บางครั้งจึงรับประทานอาหารตามลำพัง ส่งผลให้แนวโน้มอาหารที่บรรจุภัณฑ์สำหรับ ๑ คน ๑ มื้อมีมากขึ้น และร้านอาหารต่างๆ ก็มีแนวโน้มที่จะทำพื้นที่สำหรับลูกค้าเพียงคนเดียวมากขึ้น
2. Eat with your eyes เลือกซื้อจากความสวยงามของบรรจุภัณฑ์และสีสันของอาหารต้องแซ่และแซ่ได้ รวมถึงต้องมีการสร้างบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม มีจุดเด่นและออกแบบอาหารให้มีความน่าสนใจ
3. Eco is the new reality เลือกซื้อสินค้าอาหารจากธรรมชาติ ผ่านกระบวนการปลูกน้อยที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่การเพาะปลูก และใช้ภาชนะ

จากธรรมชาติ

๔. อาหารไม่มีไขมัน น้ำตาลน้อย และอาหารที่เป็นแหล่งโปรตีนทางเลือกที่ไม่ได้มาจากสัตว์ และผลิตภัณฑ์ทดแทนมาแรง เพื่ออนุรักษ์สุขภาพ ตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคที่ใส่ใจสุขภาพและสุขภาพที่ดี
๕. แหล่งผลิตนำเข้าเนื้อสัตว์ พฤติกรรมการซื้อสินค้าในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ผู้ซื้อ มักต้องการทราบข้อมูล ที่มาของแหล่งผลิต ที่ระบุได้และมีความน่าเชื่อถือ สามารถตรวจสอบคุณภาพและความสะอาดได้ และสิ่งสำคัญ คือ ต้องมีช่องทางสั่งซื้ออาหารออนไลน์ การซื้อสินค้าออนไลน์ แอปพลิเคชัน และบริการจัดส่ง กำลังเปลี่ยนโฉมช่องทางเข้าถึงของผู้บริโภคไปยังการซื้อภายในอนาคต

แต่อย่างไรก็ดี นี่เป็นเพียงแค่แนวทางส่วนหนึ่งในการแนะนำเท่านั้นผู้ประกอบการจะต้องมีความรู้ ประสบการณ์เพิ่มเติม โดยอาจเน้นการศึกษาผลงาน ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาหารมาศึกษาเพิ่มเติม เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารของตนมากขึ้น ประกอบกับจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพของตัวอย่างสม่ำเสมอ ก็จะส่งผลให้ธุรกิจของตนเองประสบความสำเร็จในตลาดอุตสาหกรรมอาหารในอาเซียนในระยะเวลายาวนาน

อาหารพร้อมกินสำหรับ ๑ ท่าน
Table for one

เลือกซื้อจากความสวยงาม
Eat with your eyes

เทรนด์บริโภค อาหารอาเซียน

เลือกซื้อสินค้าอาหารจากธรรมชาติ
Eco is the new reality

อาหารไม่มีไขมัน น้ำตาลน้อย แหล่งโปรตีนไม่ได้มาจากเนื้อสัตว์

